

கல்கி

KALKI 11-3-79 75 ரூப

மிகச் சிறிய விஷயங்கள்தான் எங்களுக்கு மிகப் பெரிய பொறுப்பினை அளிக்கின்றன.

ஏர்-பிரேக் ஆக்சவேஷன் சாதனங்களின் முன்னோடிகளான
சுந்தரம்-கிளேட்டனுக்கு பாதுகாப்பு என்பது ஒரு அர்த்த
மற்ற உறுதிமொழி அல்ல. எங்கள் சாதனங்கள் முழுமையான
பாதுகாப்பிற்கு உறுதியளிப்பதற்கேற்ப உருவாக்கப்பட்டவை.

ஒவ்வொரு நாளும் ஆயிரக்கணக்கான
பெற்றோர்கள் அவர்களுடைய அன்புச்
செல்வங்களைப் பள்ளிக்கு அனுப்புகின்றனர்
— வந்தக வண்டிகளில் பொருத்தியுள்ள
பாதுகாப்பு சாதனங்களில் ஈடுபிக்கை
கைத்தே.

இந்த பாதுகாப்புச் சாதனங்களை உரு-
வாக்கிய நாங்கள் பெருமிதமடைவது
இயற்கைதானே. இருந்தபோதிலும் இது
ஒரு மிகப் பெரிய பொறுப்பு, முழுமையான
காற்று மற்றும் காற்று-உதவி சீரேக்
சாதனங்களின் ஒவ்வொரு சிறிய உறுப்-
பினையும் மிகவும் கவனிக்கவாகக் கவனிக்-
கியேனும். இதனால்தான் அளவகமாக
ஒவ்வொரு நெய்-டீயூடி வந்தக வண்டி-
யிலும் எங்களுடைய ஏர்-சீரேக் ஆக்-
சவேஷன் சாதனங்கள் அசல் உறுப்புகளாகப்
பொருத்தப்பட்டுள்ளன. இது ஒரு அந்தர-
வசியமான தேவையும் கூட.

**உங்கள் பிழைப்பிற்கு எங்கள்
உத்தரவாதம்**

தொடர்ச்சியான ஆராய்ச்சி, அபிவிருத்தி
மற்றும் தரக் கட்டுப்பாடு — இவைகள்
முழுமையான பாதுகாப்பினை அளிக்கும் ஒரு
சீரேக் சாதனத்திற்கு வித்திடுகின்றன.

**நாங்கள் உங்களுக்குப் பாதுகாப்பு
அளிக்கின்றோம் — அதனைப்
பாதுகாக்கவும்**

CD-TVS அளிக்கும் முழுமையான
காற்று மற்றும் காற்று-உதவிகொண்ட
சீரேக் சாதனங்களின் உறுதியான
பாதுகாப்பு எப்பொழுதும் உங்களுக்குக்
கிடைப்பதற்கு உங்கள் சாதனத்தை முறை-
யாகப் பராமரிப்புகள், மற்றும் எப்பொழுதும்
அசல் CD-TVS உறுப்புகளையே வாங்கி
உபயோகிப்புகள். இதனை அலட்சியம்
செய்ய வேண்டாம். உங்கள் நன்மைக்
காகத்தான் சொல்கிறோம்.

**சுந்தரம் -
கிளேட்டன்
லிமிடெட்**

பாடி, சென்னை 600 050

**உங்கள் பாதுகாப்பு
எங்கள் தொழில்**

செஸ் கலைஞர்கள்

- × டி. என். பரமேஸ்வரன்
- × ஜெயன் கபில்கர்
- × ரமேஷ்

ஷாக்கும் ஓர் ஒற்றுமை உண்டு. நான் நேஷனல் ஜூனியரில் வெற்றி பெற்றபோது ரமேஷ் சப் ஜூனியரில் வெற்றி பெற்றார். நான் நேஷனல் சேம்பியனானபோது அவர் ஜூனியர் நேஷனல் சேம்பியனாகி விட்டார்!"

பி. ஏ. படித்திருக்கும் பரமேஸ்வரன், தான் செஸ் விளையாட்டில் இந்த அளவுக்கு உயரக் காரணமாயிருந்தவர்கள் தன் தந்தையாரும், சேஷாத்ரி என்பவரும் தான் என்று கூறுகிறார். செஸ்ஸின் தந்தை என்று அழைக்கப்படும் அர்ஜுன் மனுவைச் சேர்ந்த கிராண்ட் மாஸ்டர் Miguel Najdorf சென்னை வந்திருந்தபோது அவருடன் ஆடி வெற்றி தோல்வி மீன்றி ஆட்டத்தை முடித்தார். இந்த ஆட்டம்தான் பரமேஸ்வரனுக்கு மறக்க முடியாத ஆட்டமாம். அப்பொழுது பரமேஸ்வரனுக்கு வயது பதின்மூன்று.

“அச்சுப் பிழைதான் செஸ் பந்தயத்தில் என்னை நுழைத்தது என்று சொல்லலாம். எனது சகோதரர் டி. என். ராமேஸ்வரன் ஒரு நல்ல செஸ் விளையாட்டுக்காரர். அவர் குடிய செஸ் கிராண்ட் மாஸ்டருடன் விளையாடினார். போட்டி வெற்றி தோல்வியின்றி முடிந்தது. ஒரு பத்திரிகை கட்டுரை எழுதியது. அதில் எனது சகோதரரின் பெயர் ராமேஸ்வரன் என்பதற்குப் பதில் பரமேஸ்வரன் என்று அச்சாகி விட்டது. அப்பொழுது நான் பள்ளியில் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். எனது தந்தையாரிடம் செஸ் விளையாட்டை ஓரளவு நானும் கற்றிருந்தேன். அச்சமயம் எனது பள்ளிக்கும், மற்றொரு பள்ளிக்கும் இடையே செஸ் போட்டி நடந்தது. என் பெயர் வந்திருந்த பத்திரிகையைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு நான் விளையாட்டுப் பயிற்சியாளரிடம் சென்று என்னையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டேன். அவரும் கிராண்ட் மாஸ்டருக்கு எதிராகவே நான் வெற்றி தோல்வியின்றி விளையாடியிருக்கிறேன் என்று நினைத்து உடனே சேர்த்துக் கொண்டார். நான் போட்டியிட்ட எல்லா ஆட்டங்களிலும் வெற்றி பெற்றேன்!”

“இன்று தமிழ்நாடுதான் அனைத்து இந்தியாவிலும் செஸ் ஆட்டத்தில் முதலிடம் வகிக்கிறது. நேஷனல் சேம்பியனாக நானும், ஜூனியர் நேஷனல் சேம்பியனாக ரமேஷும் சப் ஜூனியர் நேஷனல் சேம்பியனாக பால் ஆரோக்கயராஜும் வந்திருக்கிறோம். பெண்கள் சேம்பியன் ஷிப்பை மட்டும் தான் தமிழ்நாடு விட்டுக் கொடுத்திருக்கிறது. பிற மாநிலத்துக்கு, நேஷனல் சேம்பியனான எனக்கும், ஜூனியர் நேஷனல் சேம்பியனான ரமேஷுக்கும்

இரண்டரை வருடம் செஸ்ஸை மறந்து விட்டால் மறுபடியும் ஆட முடியுமா? முடியும் என்பதற்கு உதாரணமாகத் திகழ்கிறார் இவ்வருட நேஷனல் ஜூனியர் செஸ் சேம்பியனான ரமேஷ்.

தமது எட்டாவது வயதில் செஸ் ஆட ஆரம்பித்த ரமேஷ் ஆறு வருடங்கள்

தம் நாக்குக்கு கழுத்துப் பக்கத்தில் லோக விக்கிரிடுகிறது கண்டு அதை மிகு கவனத்தோடு எடுத்துச் சென்றார் ஒருவர்.

“உங்களுக்கு குழந்தைகள் இருக்கின்றனவா?” டாக்டர் கேட்டார்.

“ஏன் டாக்டர், இது தொத்து வியாதியா?” வந்தவர் வகுத்தத்துடன் கேட்டார்.

“தொத்து வியாதி இல்லை.” டாக்டர் சொன்னார்: “குயில் உம்.”

ராமுசாமி.

எக் கிப்பி ரிடிந்து கிடக்க
என்று அந்தக் கிழட்டுப் பூனை
கிராட் கனவு கண்டவனாக
இருக்கிறதா?

-டி.டி.சி.வரதராஜன்

தொடர்ந்து ஆடினார். எல்லாவற்றிலும் வெற்றி பெற்று முன்னணியிலும் நின்றார். அப்புறம் தான் இடைவெளி. முழுக்கமுழுக்கப் படிப்பிலேயே கவனத்தைத் திருப்பினார். இரண்டரை வருடம் செஸ்ஸை விட்டு வனவாலம் இருந்து விட்டு, 1978ம் வருஷம் ஸ்டேட் ஜூனியர் சேம்பியன் ஷிப்பில் கலந்து கொண்டார்.

“கல்லூரியில் இரண்டரை மாதம் விடுமுறை விட்டதால் அதை வீணாக்க வேண்டா மென்று போட்டியில் கலந்து கொண்டேன். அதற்குப் பிறகு இந்த வருடம் நேஷனல் ஜூனியர் சேம்பியன் ஷிப்பிலும் கலந்து கொண்டு வெற்றி பெற்றேன். நடந்த ஒன்று ரவுண்டில், எட்டு ரவுண்டிலும் நான் வெற்றி வாகை குடினேன். ஒரு ரவுண்டு வெற்றி தோல்வியின்றி முடிந்தது.”

ஐ. ஐ. டியில் படிக்கும் ரமேஷ் நார்வேயில் நடக்க இருக்கும் உலக ஜூனியர் செஸ் சேம்

பியன் ஷிப்பில் கலந்து கொள்ள ஆர்வமாக இருக்கிறார். முன் கூட்டியே வாழ்த்தி விடுவோம்.

பதினாறே வயதில் ஜெயஸ்ரீ கடிட்கர் செஸ் ஆட்டத்தில் சர்வதேச மாஸ்டர் பட்டத்தைப் பெற்றிருக்கிறார். இவரது சகோதரிகளும் செஸ் நிபுணர்கள்தான். வசந்திக்கும் ரோஜினிக்கும் இடையில் பிறந்தவர் ஜெயஸ்ரீ. “எனது தந்தை தான் எங்களுக்கு எல்லாம். நானும் எனது சகோதரிகளும் இந்த அளவுக்குப் புகழ் பெறக் காரணமாக இருந்தவர் அவர்தான். அவர் பம்பாய் பல்கலைக்கழக செஸ் சாம்பியன்” என்கிறார் ஜெயஸ்ரீ.

இவர் 1975ம் வருடம் கல்கத்தாவில் நடந்த பெண்கள் செஸ் பந்தயத்தில் வென்று இந்தியாவின் நம்பர் ஒன் பெண் செஸ் ஆட்டக் காரர் ஆனார். இதில் ஒரு வேடிக்கை என்ன வென்றால் இவர் இந்தப் பட்டத்தைத் தனது சகோதரி வசந்தி கடிட்கரைத் தோற்கடித்துப் பெற்றார். பின்னர் சர்வதேசப் புகழ் வந்தடைந்தது. தங்கை ரோஜினி கடிட்கர் கடந்த இரண்டு வருடங்களாகத் தேசிய செஸ் சாம்பியனாகத் திகழ்கிறார்.

சென்ற வருடம் நவம்பர் மாதம் பெங்களூரில் நடைபெற்ற செஸ் ஆட்டம் தான் ஜெயஸ்ரீக்கு சர்வதேச மாஸ்டர் என்ற பட்டத்தை வாங்கிக் கொடுத்தது... இன்று ஆசியாவிலேயே முதல் சர்வதேச மாஸ்டர் பெண்களைப் பொறுத்தவரை ஜெயஸ்ரீ தான். பேட்டி: அசோக்

அய்யங்கார்ஸ் காபி வழங்கும் இரண்டே ரகங்கள்

சூப்பர் மற்றும் பாப்புவர்!

அய்யங்கார்ஸ் காபி பொடி தயாரிப்பில்
மற்றுமொரு புதிய திருப்பம்
மனோகரமான மணத்தின் நிறைவு செறிந்த
ஒப்பற்ற கலவையின் சுகத்தை இன்றே
ரசித்துப் பருகிப் பாருங்கள்

அய்யங்கார்ஸ் காபி கம்பெனி

சின்தாதரிப்பேட்டை (போன்: 846100) சென்னை-600 002

மயிலாப்பூர் (போன்: 76773)
சென்னை-600 004

தி.நகர் (போன்: 444338)
சென்னை-600 017

தரத்தை மட்டுமே எங்களால் வழங்க இயலும் — பரிசுப் பொருளை அல்ல

ஸீக்ஸருக்கு ஸீ.கே.நாயுடு

ஓரே இன்னிள்ஸில் பதினொரு வரிகள் அடித்துச் சாதனை புரிந்த ஸி. கே. நாயுடுவின் மகன் சந்திரா நாயுடு சென்னை வந்திருந்தார். பல்கலைக் கழகப் பெண்களுக்கான கிரிக்கெட் போட்டிகள் சென்னையில் நடைபெற்றன. இத்தோர் பல்கலைக் கழக அணியின் "கோச்" ஆக வந்திருந்த சந்திரா நாயுடு தம்மைப் பற்றி மட்டுமல்ல தம் தந்தையாரைப் பற்றியும் கூறுகிறார்:

"1922ம் ஆண்டுதான் முதன்முறையாகத் தந்தை சென்னை நகரத்திற்கு வந்தார். அந்தக் கால ஆட்டக்காரர்கள் சிலர் என்னிடம் வந்து என் தந்தையாரைப் பற்றிப் புகழ்ந்து கூறிய விஷயங்கள் பல. அந்நிலை அவர்கள் அதிகமாகக் குறிப்பிட்டுக் கூறியது அவரின் விக்ஸர்களைப் பற்றித்தான். அவர் அடித்த ஒரு விக்ஸர் பந்து பெனியைவையும் தாண்டி விழுந்ததாம். மற்றொன்று அங்கு இருந்த கோபுரக் கூண்டுக் கடிக்காரத்தைப் பதம் பார்த்து விட்டதாம். மற்றொரு விக்ஸர் பந்து சேப்பாக்கம் மைதானத்தைத் தாண்டிக் கூவத்தில் போய் விழுந்ததாம்.

"அவர் கிரிக்கெட்டின் புகழேணியிலிருந்த போது நான் பிறக்கக் கூட இல்லை. ஆனாலும் அவர் ஆட்டத்தை நான் பார்த்திருக்கிறேன். ஏனென்றால் அவர் தம் 64வது வயதில் கூட கிரிக்கெட் ஆடியிருக்கிறார். அவரது 63வது வயதில் ஆத்திரப் பிரதேஷ் கிரிக்கெட் அலோ வரியேஷன் அவரை அழைத்ததின் பேரில் தலைமையேற்று ஆடினார். இன்று 30,35 வயதிற்குள் ரிடையராடி விடுகிறார்கள்.

"ரஞ்சி டிராஃபி பத்தயங்களில் தோல்கர் அணிக்குத் தலைமை ஏற்று ஆடி வந்தார். மைதானத்திலிருக்கும் பொழுது தண்ணீர் குடிப்பதை அறவே வெறுத்தார். டிரிஸ்ஸின் பொழுது எதிர் அணியினர் தண்ணீரோ பானமோ அருந்துவார்கள். ஆனால் தோல்கர் அணியினர் ஒன்றும் அருந்த மாட்டார்கள்.

அவர்கள் தந்தையிடம் பயத்துடன் பாசத் தையும் பொழிந்தார்கள்.

"தந்தையார் கிரிக்கெட்டைத் தவிர பல்வேறு விளையாட்டுக்களில் நிறமை பெற்றிருந்தார். சிறந்த டென்னிஸ் ஆட்டக்காரர், ஹாக்கியும் விளையாடுவார். ஓட்ட ரராகவும் இருந்திருக்கிறார். போலோ ஆட்டத்தையும் சிறப்பாக ஆடக் கூடியவர். டேபிள் டென்னிஸையும் விட்டு வைக்க வில்லை. இந்த விளையாட்டுக்களிலெல்லாம் இவர் பல பரிசுகளையும் பதக்கங்களையும் பெற்றுள்ளார். முதல் முதலாக இத்தோரில் எங்கள் வீட்டில் தான் டேபிள் டென்னிஸ் மேஜையே வந்தது. இதனால் எனது தம்பி பிரகாஷ் டேபிள் டென்னிஸ் ஆட்டத்தைக் கற்றுக் கொண்டு சென்ற வருடம் நேஷனல் ஜூனியர் சேம்பியனாகவும் திகழ்ந்தான்.

"பெண்கள் கிரிக்கெட் வளர்ந்து விட்டது என்று சொல்ல முடியா விட்டாலும் வளர்ந்து வருகிறது என்று சொல்லலாம். என்னுடைய முதல் வீடுப்பம் டென்னிஸ் தான். ஆனாலும் கிரிக்கெட்டையும் விட வில்லை. முதன் முதலில் மத்தியப் பிரதேஷ் அணிக்குத் தலைமை ஏற்று நேஷனல் கிரிக்கெட் போட்டிக்காகச் சென்னை வரும் பேறு எனக்குக் கிடைத்தது. அதன் பிறகு நான் ஆடுவதை மெல்ல குறைத்துக் கொண்டு மற்றவர்களை உருவாக்குவதில் முனைத் தேன்."

சந்திரா நாயுடு 1976ம் வருடம் ஜூனியர் நேஷனல் ஸ்டேட் கிரிக்கெட் சேம்பியன் ஷிப் இத்தோரில் நடந்த சமயம் ரேடியோவில் நேர்முக வர்ணனை தந்தார். இத்தியாவின் முதல் பெண் நேர்முக வர்ணனையாளர் இவர் தான். அதிலிருந்து ஒவ்வொரு வருடமும் இந்த வாய்ப்பு இவருக்குக் கிடைத்து வருகிறது.

பேட்டி: அசோக் குமார்

கிரிக்கெட் மன்னர் ஒரு ஸி. கே. நாயுடு

சந்திரா நாயுடு

பெட்ரோல், தெரலின், தீப்பெட்டிக்கு
 அரி!.. மாணவர்களாகிய நமக்கு
 ரொம்ப கஷ்டம்!... பஸ்களைக்
 கொடுக்காதது ரொம்ப 'கால்பலி'யா
 போயிடும் போலிருக்கே!

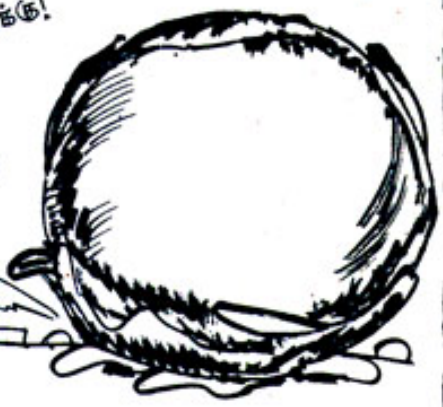

என்ன, சாமராணி
 புகை பிடிக்கலாம்?

கில்லே...
 சிவஜ் டிரேயிங்ஸ்
 சிகரெட் நுண்டுக்களைக்
 கொடுக்கிற்புகை
 பிடிக்கிறார்!

உரம் சல்லிசா
 ஜிக்குதுன்னு வாரிக்கு
 கொட்டிட்டு திப்படிக்கான்...
 முட்டை கோல் முட்டை கோலா
 அளந்திருக்கு!

உற வும் உற வொ!.. சூரண்சிங்
 பல் சிவயக்கற பிரஷ், பல் பதைக்கு
 அரி போட்டுட்டாரே!... மறுஷன்
 எமகாக்கன்யா.. பல்லுக்கே அரி
 போட்டாலும் போடுவார்!

ய்யாவ்..
 கார்லா?
 கயரா?

முட்டைப்பய மவுண்ட்! கார்ல
 கொண்டாடா. கவுட் திபுட்புர
 பொருள்.. நமக்குக்
 கட்டுபடி வாடுதுடா!

நீங்க, பாஷம், என்ன பண்ணலிங்க.
சொப்புக்கு வரி போட்டுட்டான்.
அடிச்சா ஒரு நாளைக்கு நீங்க
எவ்வளவு போக்குக்கு சொப்
போட்டீயும்!

ரெண்டு மாசத்துக்கு
மாந்திரம் என்ன வரி?
எல்லா மாசத்துக்கும்
கிப்படி வரி போட்டு
வருவாய்ப்
பெருக்குங்க!

- டேய், தின்னுயா கல்யாணம்
பண்ணிக்கல்லே?
- மனைவி ஒரு சூடம்பரப்போடுள்!
எக்கச்சக்கமா வரி கட்டிக்கொண்டே
இருக்கறாய்! என்னுடைய முடியாது!

ஓனாவரி
பிரவரி
மார்ச்சரி
ஏப்ரல்வரி
மேவரி
ஜூன்வரி

ஜூலைவரி
ஆகஸ்டுவரி
செப்டம்பர்வரி
அக்டோபர்வரி
நவம்பர்வரி
டிசம்பர்வரி

எவ்வளவுண்டே வோட்டை
அலைக்கு வாங்குகளுங்களை...
வோட்டுக்கும் ஹிப்பனை வரி
போட்டால் என்ன?

அஞ்சு
பாக்கெட்
சிகரெட்
கொடு!

பண்டாரம் ஸார்,
உங்களுக்குக்கொன்ன பஞ்சம்?
சரண்சிங் படஜெட்டையே
இலாஜிக்குள் குழிங்க!

படா படஜெட்

நட்புத்திரு நாடு தன்னைப் பெற்ற - எங்கள் நாடுகொன்று கும்பேடி பாப்பா - யாழ்ப்பாணம்.

நிதி அமைச்சரின் நல்லிதயம்!

பட்டு என்பது வரவு செலவைச் சரிக்கட்டிக் கணக்கு எழுதுகிற விவகாரம் அல்ல; தேசப் பொருளாதாரத்தை அபிவிருத்தி செய்ய மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சி.

தேசப் பொருளாதாரத்தை இரு வகைகளில் உயர்த்தலாம். ஒன்று, அரசாங்கச் செலவினங்களைக் குறைந்த பட்சமாக்கி, வரிகளையும் குறைத்து, மக்களின் சேமிப்பு பெருக ஊக்கமளிப்பது. இந்தச் சேமிப்பு, சிறிய பெரிய தொழிலகங்களுக்கு முதலீடாக மாறும் வகையில் புதிய தொழிலகங்கள் தோன்ற உற்சாகமளிப்பது. இதன் மூலம் வேலை வாய்ப்புக்களை அதிகரித்து மக்களுக்குச் சுபிட்ச வாழ்வை உருவாக்குவது.

இரண்டாவது வகை: தனியாரிடம் பொறுப்பை ஒப்படைத்தால் அவர்கள் எல்லாவற்றையும் முழுங்கி ஏப்பம் விட்டு விடுவார்கள் என்று பயந்து, சர்க்காரே எல்லாக் காரியங்களையும் செய்ய வேண்டும், எல்லாத் தொழில்களையும் நடத்த வேண்டும் என்ற நோக்கில் அரசாங்கச் செலவினங்களை அதிகரிப்பது. செலவினங்களை சுடுகட்ட அதிக வரிகள் போட்டு மக்களைக் கசக்கிப் பிழிவது.

இந்த இரண்டாவது முறையை முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பின்பற்றிப் பார்த்து விட்டோம். விசேஷமான பலன் ஏதும் கிட்டவில்லை. மாறாக அரசுத்துறை தொழில் - வர்த்தக நிறுவனங்களில் பெரும்பாலானவை பயங்கரமான அளவில் நஷ்டமே அடைந்து வந்துள்ளன. உற்பத்திக்கு உதவாத அரசாங்கச் செலவினங்கள் மலைபோல் உயர்ந்துள்ளன. விலைவாசிகள் அதிகரித்துள்ளன. வரிச்சுமைகள் முதுகை ஒடிப்பனவாக உள்ளன. மக்களின் கஷ்டங்கள் விடிந்த பாடிவில்லை.

ஜனநாயக ஆட்சிக்கு வந்த பிறகாவது இரண்டாவது முறை கைவிடப்பட்டு முதல் வகைக்கு ஒரு வாய்ப்புத் தரப்படும் என எதிர்பார்த்தோம். ஏமாற்றத்துக்குள்ளானோம்.

தேசத்தின் பொருளாதார மேம்பாட்டினைக் கருத்தில் கொண்டு வரி முறைகளைச் சீரமைப்பது பற்றி ஆராய ஜா கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டது. அந்தக் குழுவின் சிபாரிசுகளை, நாலு நாட்களுக்கு முன்னர்தான் பதவி ஏற்ற நிதி அமைச்சர் "சரிப்பட்டு வராது" என்று இரண்டே வரிகளில் அலட்சியம் செய்து ஒதுக்கி விட்டுத் தம் மனம் போன போக்கில் புதிய வரிகளைச் சுமத்தியுள்ளார்.

"வரவுக்குத் தக்க செலவு" என்பது ஆண்டாண்டு காலமாக இருந்து வரும் எளியவருக்கும் புரியும் அடிப்படை விஷயம். ஆனால் அரசு என்ன செய்கிறது? அரசுத் துறையில் 69,000 கோடி ரூபாய் செலவு செய்வது என்று முன் கூட்டியே திட்டமிட்டு விடுகிறது. அதற்காக வரிகளை மக்கள் தலையில் மேன்மேலும் சுமத்துகிறது.

"மலரினிருந்து தேனைத் தேனி எடுப்பதுபோல் மக்களுக்குச் சிரமமில்லாத வகையில் வரி விதிக்க வேண்டும்" என்பார் ராஜாஜி. ஆனால் அடுத்தடுத்து வந்த நமது நிதி அமைச்சர்களோ, மக்களை வதைப்பதிலேயே மகிழ்ச்சி காணும் அகரர்கள்போல் நடந்து கொள்கிறார்கள். சரண்சிங் எல்லா அகரர்களையும் தூக்கியடிக்கும் பேரரசர்கராகத் திகழ்கிறார். கம்மா சொல்லப்படாது. சமதர்மத்தைக் கடைப்பிடித்துச் சமுதாயத்தில் சகல துறையினரையும் பாதிப்பது போல் பாரபட்சியின்றி வரி விதித்திருக்கிறார். விவசாயிகளுக்குச் சலுகை காட்டி யிருப்பதாகக் கூறிக் கொள்கிறார் யொழிய, அதுவும் பெரிய நில உடைமையாளர்களுக்கும் குத்தகைதாரர்களுக்கும்தான் பயன் தரும். விவசாய ஊழியர்களுக்கு லாபமில்லை. காட்டப்பட்டுள்ள இந்தச் சலுகைகளும் விவசாயிகள் வாங்க வேண்டியிருக்கிற வேறு பல பொருள்களின் விலை, வரி விதிப்பு காரண

மாக உயரப் போவதால் அரித்தமற்றதாமி விடுகின்றன.

வரி விதிப்புக்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் பொருள்கள் விஷயத்திலும் பாரபட்சமற்ற சமதர்மத்தைக் காண்பித்திருக்கிறார் சரண் சிங். தீப்பெட்டி முதல் மோட்டார் கார் வரை எதையும் அவர் விட்டு வைக்கவில்லை. "ஏர் கண்டிஷனருக்கு வரியா? மோட்டார் காருக்கு வரியா?" என்று கேட்டால், "போகப் பொருள்களுக்கு வரி" என்று பதிலளிக்கிறார். "தீப்பெட்டிக்கு வரியா? மண்ணெண்ணெய்க்கு வரியா?" என்றால் "தியாகத்துக்குத் தயாராகுங்கள்!" என்றிறார். எவ்வளவு சாமர்த்தியம் பாடுங்கள்! அப்பாவிப் பொதுஜனம் வரி கொடா இயக்கம் நடத்த இது என்ன அந்தியர் ஆட்சியா? நாமே தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்ட தலைவிதிதானே! அது சரி, போகப் பொருள் எவ்வளவு யார் எப்படி நிர்ணயிப்பது? சைக்கிள் வைத்திருப்பவனுக்கு மொபெட் போகப் பொருள். ஸ்கூட்டர் உள்ளவனுக்குக் கார் போகப் பொருள். 'கோடானு கோடி பேர் குடிசையில் வாழும் போது குணஞ்சா தனம் ஒரு கேடா' என்று அந்தத் தொழிலகங்களை மூடி விடலாமே? 'கோடானு கோடி பேர் நடக்கும் போது ஒரு சிலருக்கு மட்டும் மோட்டார் கார் எதற்கு?' என்று கேட்டு அந்தத் தொழிலகங்களையும் இழுத்து மூடி விடலாம். இப்படியே போனால் தேசப் பொருளாதாரம் செழிக்கும் அல்லவா?

குடிசையில் வாழ்பவன், ஒரு டிரான்ஸிஸ்டர் வைத்துக் கொள்ளும் விதம் அவன் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வதும், ரேடியோவை வைத்திருப்பவன் இவ்வாங்கும் வகையில் வாழ்க்கைத் தரம் மேம்படுவதும் தாம் பொருளாதார வளர்ச்சியே தவிர, சொந்தத்தில் கார் வைத்திருக்கும் ஒருவன் இனி கட்டிவராத என்று அதை விற்று விடுவதா பொருளாதாரச் செழிப்பு?

போகப் பொருள் மீது வரி விதிப்பதாகச் சான்றுப்பு கறுவது எவ்வளவு அபத்தமோ, அதே போல்தான் பணக்காரர்களுக்கு வரி விதிக்கிறேன் என்னும் வாதமும். ராஜாஜி பவமூளை கூறினார்: "மணியில் விழும் நீராணுளும் சமவெளிக்குத்தான் இறுதியில் வந்து சேரும். அதேபோல் பணக்காரனுக்கு வரி விதித்தாலும் கடைசியில் அது சாமானியன் தலையில் தான் விழும்." உதாரணமாக இன்று சாலைகளில் ஓடுகிற பெரும்பாலான

கார்கள் கம்பெனிகளுக்குச் சொந்தமானவை. தனி நபர்களுக்குச் சொந்தமானாலும் கூட அவர்களில் பெரும்பாலோர் பெட்ரோல் போடவும் பழுது பார்க்கவும் கம்பெனிகளிடமிருந்து மாதாமாதம் குறிப்பிட்ட தொகை பெறுகிறார்கள். பெட்ரோல் விலை உயர்ந்ததால் கார் அவ்வளவு அதிகரிக்கும். இப்படி அதிகரிக்கிற பல செவ்வினங்களை ஒரு கம்பெனி எப்படி ஈடுகட்டும்? அது உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களின் விலையை உயர்த்துவதன் மூலம் தான்! ஆக, உற்பத்தியாகும் பொருளை வாங்கும் சாமானிய மக்கள்தான் இறுதியில் பெட்ரோல் வரியையும் தாங்குகிறவர்களாகிறார்கள்!

மேலும் செல்வந்தர்களுக்கும் கம்பெனிகளுக்கும் வரி விதிப்பு அதிகரிக்க, அதிகரிக்க, சேமிப்பும், புதுத் தொழில்களில் முதலீடும் குறையும். அதே நேரத்தில் கறுப்புப் பணப் புழக்கம் அதிகரிக்கும். உற்பத்தியும் குறைந்து பொருளாதாரமும் பாழாகும்.

வரி விதிப்பைவிடக் கொடுமையானது கம்பல்வரி டொபாஸிட் என்றொரு கட்டாய சேமிப்பு. சேமிப்பு நல்லதுதான் என்றாலும் கட்டாய சேமிப்பு மிகக் கொடுமையானது. குறிப்பிட்ட அளவு வருமானத்தில் ஒரு குடும்பத்தில் இருவர் வாழலாம், மற்றொரு குடும்பத்தில் ஒன்பதுபேர் வாழலாம். இதைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாமல், ஒரே அளவில் சம்பாதிக்கும் இருவர் ஒரே அளவில் சேமித்தாக வேண்டும் என்று கட்டாயப் படுத்துவது அகரத் தனத்திலும் கொடிதான் ஒன்று.

புதிய வரிகள் மூலம் 665 கோடி வசூலித்த பிறகும் பட்டெட்டில் 1355 கோடி துண்டு விழச் செய்கிற அபார சாதனையைப் புரித்திருக்கிறார் சரண்சிங். அதாவது பற்றிக் குறையை நோட்டு அச்சடித்து ஈடுகட்டப் போகிறார்கள் என்று அர்த்தம். பணவீக்கமும் விலைவாசி உயர்வும் சிவ்வித் தொடராக நிகழும்.

சரண்சிங் சமர்ப்பித்துள்ள பட்டெட்டை, அரசியல் கண்ணோட்டத்தில் தயாரான மற்றொரு பட்டெட்டை தானேயன்றிப் பொருளாதார ரீதியான சிந்தனை சிறிதும் இல்லை. இந்த பட்டெட்டினால் யாராவது பலனடைய வேண்டும் என்றால் அவர்கள் ரொம்பவும் நோய்வாய்ப்பட்டு ஜீவ மரணப் போராட்டம் நடத்த வேண்டும்! ஏனெனில் உயிர் காக்கும் மருந்து களுக்கு நிரம்ப வரிச் சலுகை அளித்திருக்கிறார் சரண்சிங்!

வாழ்க, அவர் நல்லிதயம்!

பட்டுக் கிட்டா!

சு
க
ன
மு
ம்

அருள்வாக்ஞ

பாடிதும்

ஜகத்தகு ஸ்ரீசக்திரசேகரேந்திரசரஸ்வதி சங்கராசாரிய சுவாமிகளா

(நாமது வெளி விவகார மத்திரி சினத்துக் குச் சென்று திரும்பி புள்ள இச்சமயத்தில், நம்மிரு நாடுகளும் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் மீண்டும் சிநேகிதத் தொடர்புக்கு முயற்சி தொடங்கிய போது ஸ்ரீ பெரியவர்கள் ஓர் உரையாடலில் குறிப்பிட்ட விஷயங்களைக் கூட்டுரை போலாக்கிநெயர்களுக்கு அளிக்கிறோம்:)

சைனாவுக்கும் இந்தியாவுக்கும் அநேக ஒற்றுமைகள். இரண்டினும் ஜனத்தொகை ரொம்பவும் ஜாஸ்தி. உலக ஜனத்தொகையில் கால்வாசி சைனாவில், ஐந்தில் ஒரு மட்டும் இந்தியாவில் என்று இருக்கிறது. இரண்டு தேசத்திலும் அரிசி விளைச்சல் அதிகம்.

இரண்டு தேசங்களுக்கும் ரொம்பப் பழைய அமையான நாகரிகமும் கலாசாரமும் இருக்கின்றன. இந்தியாவில் பிறந்த பெளத்த மதம் தான் கம்ப்யூனிஸ நாஸ்திகம் வருகிறதற்கு முந்தி வரையில் சைனாவில் மதமாக இருந்திருக்கிறது. புத்த மதத்துக்கு முன் ஏறக்குறைய புத்தர் காலத்திலேயே இருந்த கன்ஃபூஷியஸ் என்ற சைனாக்காரர் அங்கே ஒரு மதம் வந்தாபித்திருக்கிறார். அதற்கும் முன்பு அங்கே ஒரு மதம் இருந்திருக்கிறது. வேத மதம் தான் ஆதியில் வேகம் யூராவும் பரவியிருந்தது என்பது என் அபிப்பிராயம். சைனாவின் ஆதி மதத்தைப் பற்றி இப்போது ஒன்றுமே தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. கம்ப்யூனிஸ்ட் ராஜ்யம் ஏற்பட்ட பிறகு பழைய புத்த விஹாரங்கள், அவற்றிலிருந்ததாகக் கேள்விப்படும் சாஸ்திரச் கவடிிகள் எல்லாமே இருந்த இடம் தெரியாமல் போய் விட்டன என்று [தற்போது காலஞ்சென்று விட்ட டாக்டர்] ரகுவிரா சொல்லி யிருக்கிறார். மத உணர்ச்சியினாலேயே ஆதியில் கலாசாரங்கள் தோன்றியதாக, கலாசாரத்தில் நம் இரண்டு தேசங்களுக்கும் உள்ள ஒற்றுமையைப் பார்த்தால் அதிலிருந்தே ஆதி மதத்திலும் ஒற்றுமை இருந்திருக்க வேண்டும் என்று ஊகிக்கலாம். ரஷீந்திரநாத் டாக்டர் சாந்திநிகேதனில் சீனக் கலாசாரத்துக்கென்றே ஒரு பிரிவு ஆரம்பித்து நடத்தி, இம்மாதிரி ஒற்றுமை அம்சங்கள் தெரியும்படி செய்திருக்கிறார். சைனாவில் வைதிக மத அடையாளமாக நான் ஒன்றை நினைப்பதுண்டு. வைதிக மதத்தில் தான் சிகை (குடுமி) வைப்பதை விசேஷித்துச் சொல்லியிருக்கிறது: "சௌனம்" என்றே சிகை வைப்பதை ஒரு சடங்காக விதித்திருக்கிறது. ஸமீப காலத்தில் இங்கிலீஷ் நாகரிகம் பரவுகிறதற்கு முன்புவரை சைனாக்காரர்கள் குடுமி வைத்துக் கொண்டு அதைப் பின்னிக் கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். "இப்படி இரண்டு தேசங்கள் புராதனமான பண்பாட்

டுடன், ஏராளமான ஜனத்தொகையுடன் இருக்கின்றனவே" என்று வெள்ளைக்காரர்களுக்கு எரிச்சல். அதனும் குறும்பாக மட்டும் தட்ட வேண்டுமென்று சைனாக்காரர் பின்னடை 'Pig Tail' (பன்றி வால்) என்றார்கள்!

ஸாதாரணமாக இரண்டு தேசங்களின் பாஷை ஒரே மாதிரி இருந்தால் அவற்றின் நாகரிகம், மதம் எல்லாமே ஒரே போல இருக்கும். இப்படி நான் 'ரிஸர்ச்' பண்ணினால் வேடிக்கையைக் ஒன்று தெரிந்தது. சைனாவையும் தானாடிக்குக்கிற ஜப்பானிலும் மாதிரியே அ. ஆ. இ. ஈ., உயிரெழுத்து வரிசை, அப்புறம் க, ங, ச, கு உயிர் மெய்யெழுத்து வரிசை என்றுதான் இருக்கிறது. பெளத்தத்துக்கு முன் ஜப்பானில் இருந்த ஆதிமதம் என்னவென்றால் 'ஷின்டோயிஸம்' என்பது. விந்துதான் ஷின்டோ - விந்துவாயிற்று என்பது எல்லோரும் ஒப்புக் கொண்டதுதான்! விந்து என்பது ஷின்டோ என்றால் இதைவிட ஸ்வபாவமானது. வாயிலே வெற்றிலை போட்டுக் கொண்டவன் கூட, 'விந்து' என்று சொல்லச் சொன்னால் 'ஷின்டோ' என்றுதான் சொல்வான்! ஆகையால் 'ஷின்டோயிஸம்' என்ற பெயரே 'ஷின்டோயிஸம்' (இந்துமதம்) என்பதன் தொடர்புள்ளதாகத்தான் தெரிகிறது. அதோடு ஜப்பானில் பிள்ஸயார், ஸரஸ்வதி, இந்திரன், வருணன் முதலான விக்ரஹங்களும் நிறைய அகப்படுகின்றன. ஸரியாக நம் மானிய அமாவாஸ்யை, சித்திரை விஷு சமயங்களில் அவர்கள் பித்ரு காரியம் பண்ணுகிறார்கள்.

ஆனால் சைனா பாஷையில் நம் 'மாதிரி' உயிரெழுத்து, உயிர் மெய்யெழுத்து வரிசையில்லை. விபியம் எழுத்தெழுத்தாகக் கூட்டிப் படிக்காமல் அபிப்பிராயத்தைக் கோடுகோடாகப் போட்டுக் கோலம் மாதிரி ரூபத்தில் தெரிவிக்கிற நிணுசில் இருக்கும். ஜப்பானில் நம் மாதிரி ஒலி வரிசைகள் இருந்தாலும் விபி என்று வரும்போது சைனாக்காரன் எழுத்தையேதான் பெரும்பாலும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் - வேப்பம்பூ வறுத்துக் கொட்டின மாதிரி ஒடிசல் கோடுகளாலான எழுத்துக்கள்!

மஞ்சூரியா, மங்கோலியா ஆகிய இரண்டும் இந்த நாற்றுண்டு ஆரம்பம் வரையில் சைனாவின் பாக்கங்களாகத் தான் இருந்தன. மஞ்சூரியாக் காரர்களான மஞ்சு டைனஸ்டி (ராஜ பரம்பரை) தான் சைனாவில் குடியரசு ஏற்படுகிற வரையில் ஆட்சி செலுத்தியது. இந்த மஞ்சூரியாவிலும், மங்கோலியாவிலும் விந்து மத அடையாளங்கள் ரொம்ப அழுத்தமாக இருக்கின்றன. மஞ்சு பாஷையில் தாமே

முலாயிரம். ஸம்ஸ்கிருத வார்த்தைகள் பொறுக்கின்றதாக ரகுவிரா சொன்னார். அவர் Outer (வெளி) மங்கோலியாவுக்குப் போயி ருந்தபோது அங்கேயிருந்த ஒரு தொண்டு கிழவன், இவர் இந்தியாவிலிருந்து வந்திருக்கிறார் என்றதும், "ஐம்பூ த்விபத்திலிருந்தா?" என்று கேட்டுக்கொண்டு, "அங்கேயிருந்து எவர் வந்தாலும் அவர் என் குரு" என்று சொல்லிக்கொண்டு இவர் காவில் ஸாஷ்டாங்கமாக விழுந்து விட்டானாம்! ஸங்கல்பம் செய்யும்போது "ஐம்பூ த்விபே, பாரத வார்ப்ஷே, பரத: கண்டே" என்றுதான் இப்போதும் சொல்கிறோம். நம் தேசத்தவர்களுக்கே தெரியாத ஐம்பூத்விபப் பெயரை மங்கோலியாக்காரர் சொல்லியிருக்கிறார்! அங்கே ஒரு ஆட்டுக்காரன் கூட பாணியின் வியாகரணத்தைப் படித்துக் கொண்டிருந்தானாம்.

இவையெல்லாம் பார்த்திரு போது சைனாவைச் சூழ்ந்தும், அதற்கு அப்பாலும் கூட உள்ள திபெத், மஞ்சூரியா, மங்கோலியா, ஐப்பான், கம்போடியா, ஸயாம் (தாய்லாந்து) மற்ற தூரக்கிழக்கு நாடுகள் எல்லாவற்றிலும் பரவியுள்ள வேத மதம் சைனாவிலும் இருந்திருக்கத்தான் வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. ஆனாலும் அவர்கள் ஆதிகாலத்திலேயே தங்களுக்கென்று ஒரு நாகரிகம் இருக்க வேண்டும் என்ற உணர்ச்சி படைத்தவர்களாக இருந்ததில் இந்த அம்சம் மங்கிக்கொண்டே வந்து கம்பூனியில் ஆட்சியில் பூண்டோடு அடையாளம் போய்விட்டிருக்கிறது என்று தோன்றுகிறது. ஆனாலும் முழுக்க அடையாளம் போய் விடவில்லை. சைனாவில் உலக அதிசயங்களில் ஒன்றாகச் சொல்கிறோமே, அந்தச் சுவரில் (Great Wall of China) பதின் மூன்றாம் நூற்றாண்டுச் சாஸனம் ஒன்று ஆறு பாஷைகளில் வெட்டியிருக்கிறது. அதில் முதலாவது ஸம்ஸ்கிருதத்தில் இருக்கிறது. அது "ஓம் நமோ பகவதே" என்று ஆரம்பித்து "ஓம் தத் ஸ்வாஹா" என்று முடிகிறது. இதில் பௌத்தத்தைவிட ஹிந்து மத ஸம்பந்தமே தெரிகிறது.

நம்முடைய மந்திர சாஸ்திரத்தில் தாராதேவி உபாஸனை முதலானதுகளை "சீனா சாரம்" என்று சொல்லியிருக்கிறது. திபெத் உள்பட எல்லாமே ஆதியில் சீனா என்ற சொல்லால் குறிக்கப்பட்டது. அதனால் திபெத்திய பௌத்தத்திலிருந்து வந்து மதம் இரவல் வாங்கிக் கொண்ட உபாஸனைக்குச் "சீனா சாரம்" என்று பேர் வந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். இது தப்பு. பௌத்தர்களுக்குப் பூர்வத்தில் தேவதா உபாஸனையே கிடையாது. புத்தர், ஸ்வாமி என்பவரைப் பற்றியே சொல்லவில்லை. பூஜையையும் விதிகளில்லை. பிற்பாடு பௌத்தர்கள்தான் நம்மிடமிருந்து சில உபாஸனைகளை எடுத்துக் கொண்டார்கள். அவற்றில், நம்மைவிட அவர்களிடம் திபெத்தில் அதிகப் பிரபலம் அடைந்தவற்றைப் பிற்பாடு நாமே "சீனா சாரம்" என்று சொல்ல ஆரம்பித்து விட்டோம்! அது நம் ஆசாரம் தான்.

சீனாவுக்கும் நமக்கும் ஆதியிலிருந்து ராஜரிகத்தொடர்பு, கடல் வாணிபம் எல்லாம்

இருந்திருக்கிறது. ஸ்பாழியான், ஹுவான்-தலான் என்ற (சீன) யாத்திரிகர்கள் நம் தேசத்துக்கு வந்த விஷயம் சரித்திரத்தில் படித்த விஷயம்தானே? இவர்கள் பௌத்தர்கள். இந்தியாவில் பௌத்தம் செல்வாக்கோடு இருந்த காலத்தில் உன்னத நிலையிலிருந்த நாலந்தா, 4௫0சீலம் ஆகிய இடங்களிலிருந்த யுனிவர்ஸிட்டிகளுக்கு இவர்கள் போய்ப் பார்த்து, அங்கேயுள்ள 'ஸிவபஸ்' (பாட திட்டம்) என்ன என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த பௌத்த விச்வ வித்யாலயங்களிலும், மாணுக்கர்களுக்கு நல்ல அறிவுப் பக்குவமும், அற உணர்ச்சியும் ஆத்மீகமான ஆராய்ச்சித் திறமையும், உண்டாக வேண்டுமானால் வைதீக சாஸ்திரங்களில் உள்ள சதுர்தச வித்யைகளை (பதினாறு வித்யைகளை)ச் சொல்லிக் கொடுத்தால்தான் முடியும் என்று கருதி, அப்படியே இந்த ஹிந்து மத - தர்ம சாஸ்திரங்களையும் பாஷா சாஸ்திரங்களையும், கற்றுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்- இப்படி சைனா தேசத்து பௌத்த யாத்திரிகர்கள் தெரிவிப்பதால் அந்தத் தேசத்தினர் நம் சாஸ்திரங்கள் கௌரவிக்கப் பட்டிருப்பதாக ஊகிக்கலாம்.

முக்கியமாக அவர் கனிடமிருந்து பூர்வ காலத்திலிருந்தே பட்டு இறக்குமதி செய்திருக்கிறோம். "சீனா" என்றே ஸம்ஸ்கிருதத்தில் இந்தப் பட்டுக்குப் பேர் - பிங்காணை "சைனா" என்றே இங்கிலீஷில் சொல்கிறோமாதிரி, பட்டாகம் முதலில் அங்கிருந்தே வந்ததால் அதற்குச் "சீனவெடி" என்று பேர் ஏற்பட்டது. (வெடி மருந்து போட்டாஷியம் காம்பவுண்ட் ஆனதால், போட்டாஷ் என்று ஆகி அதுவே பட்டாஸாகி விட்டது!)

அசோகர் நாளிலிருந்து ஏற்பட்ட தொடர்பைப் புதுப்பித்துக் கொள்வதாக நேருவும் ரொமோ ஸந்தோஷப்பட்டுக் கொண்டு சைனாக்காரர்களுடன் "பஞ்ச சீல" உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார். அவருக்கு ஹிந்துமத விஷயங்களில் உதானீனமானாலும் புத்தமதம் என்று ஒரு பிரேமை யாதலால் அதிலிருந்து "பஞ்ச சீல"த்தை எடுத்துக் கொண்டார். அஹிம்ஸை, ஸத்யம், அஸ்தேயம் (பிறப்பொருள் நயவாமை), செளசம் (தூய்மை), இந்திரிய நிக்ரஹம் (புலனடக்கம்) என்பதாக வைதீக தர்மத்தில் சொன்ன ஐந்திலிருந்தே பௌத்த பஞ்சசீலம் வந்தது என்பது அவருக்குத்தெரியவில்லை போலிருக்கிறது. "பஞ்ச சீலம், பஞ்ச ஷீலம்" என்று ஓயாமல் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். இவர் அந்தத் தேசத்துக்குப் போனார். அந்தத் தேசப் பிரதம மந்திரி இங்கே வந்தார். பஞ்சசீல ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார்கள். அப்புறம் பார்த்தால் பஞ்ச சீலம்போய், சீலத்துக்குப் பஞ்சம் வந்து அவர்கள் திபெத், கைலாஸம் எல்லாவற்றையும் தாண்டி நம் வேலைக்குள்ளேயே நுழைந்து விட்டார்கள். பெரிய சீனவெடியாக வைத்து விட்டார்கள்!

இப்போது மறுபடியும் வெளையுண்மமாகப் போவதற்குப் பிரயத்தனம் ஆரம்பித்திருப்பது ஸந்தோஷப்பட வேண்டிய விஷயம்.

சரித்திர நதியில் புகழ் அணைக்கட்டு

சரித்திர நதியின் தாளாத வெள்ளத்தில்
 ஜனனங்க ளெத்தனை? மரணங்க ளெத்தனை?
 குறுக்கிடும் நாணலோர் கோடியாய் இருப்பினும்
 தனக்கொரு திசையினைத் தடம்காணும் ஆறுகள்!
 ஆடாதி ருக்குமேல் அவைமரங் கள்அவ!
 ஓடாதி ருக்குமேல் ஒன்றுமே நதியவ!
 சரிகா வன்முதல் காமராஜ வரையிலே
 வரலாற்று நதி தந்த வாரிகக் கிளைகள்தாம்!
 கரைமீறிப் போகும்நீர் கால்வாயில் ஓடலாம்
 வரைமீறும் வெள்ளங்கள் வாய்க்காலில் ஓடலாம்
 வரப்பினும் ஓடலாம் வரம்பின்றி ஓடலாம்!
 கொலைபுண்டோன் சரித்திரம் கொன்றவன் சரித்திரம்
 எழுதுவோன் சரித்திரம் எழுத்துக்கள் சரித்திரம்
 அழுதவன் சரித்திரம் அழவைத்தோன் சரித்திரம்
 பிணக்குகள் சரித்திரம், பிரிவுகள் சரித்திரம்;
 காதலும் சரித்திரம்; கடியணம் சரித்திரம்;
 சரித்திர வரிகட்டுத் தப்பினான் ஒருவனேல்
 வெந்ததைத் தின்னவே விதிவிட்ட பாத்திரம்!
 மானிடச் சாதிக்கு வரலாறு முக்கியம்
 பிறக்குங்கால் எவரிங்கு சரித்திரம் பெற்றனர்?
 பிறத்தவர் வளர்த்தபின் பெறுவதே சரித்திரம்!
 அறிவுள்ள மனிதரை ஆராயும் சரித்திரம்;
 பிறப்பினில் இருந்துதான் பிழையின்றித் துவங்கிடும்!
 அப்போது தானவன் அன்ணையும் தந்தையும்
 எப்படிச் சிறத்தனர் என்பது விளங்கிடும்!
 மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும்உதவியில் வையத்து
 புகழ்பெற்று வாழ்தலே; பூமியில் சிறத்தலே!
 இன்னார் மகனென்று இயம்புமா ரேங்கினால்,
 தன்னிலே பெற்றவர் தரமும் உயருமால்!
 பணம்இன்று வரும்,நாளைப் பறக்கும் நாமறித்ததே!
 புகழ்வந்த பின்னாலே புத்தியில் காப்பதும்
 இகழ்வந்து சேராமல் இயற்கையில் தடுப்பதும்
 மனிதன் மனிதனாய் வாழும்மோர் தகுதியாம்!
 தன்னைத்தான் அளப்பதும் தாரணி அளப்பதும்
 பொன்னைக்கொண் டல்ல;நற் புகழைக்கொண் டல்லவோ!
 புகழினிற் கேஇந்தப் பூமியில் தோன்றினேன்
 புகழுடன் மடியவே புத்தியில் எண்ணினேன்!
 தகவுடை காமாட்சி நாயேலிசா லாட்சி
 மகன்புகழ் காப்பதும் மாருத கடமையே!

சுண்ணாந்தாசன்

பாட்டிமார்களும் பேத்திமார்களும் ஓஜயகார்தன்

8. சண்டைக் கடர மாநீரி சங்காரம்

நேற்று மத்தியானம் சிங்காரம் அக் கரைக்குப் போனாலும் போய் விட்டான் இக் கரையில் ஊரே அலங்கோலப் பட்டது.

மத்தியான நேரத்தில், காலைவிருந்து மாதா கோவிலிலும், பிறகு வரும் பறைகளிலும் ஊழியம் புரிந்துவிட்டு மதிய உணவுக்குப்பின் ஒருவர் ஒரு மணி நேரம் பகலுறக்கம் கொள்வதை பைபிள் தடுக்கவில்லை. அப்படி அது ஒரு விலக்கப்பட்ட வழக்கமாக இருந்தால்கூட, தேவியல் பாநிரியாரால் அந்தப் பரமானந்தக் ககத்தை இழக்க முடியாது. அதுவும் அந்தக் கட்டிடத்தின் முகட்டுத் தளத்தில் அமைந்த விசாலமான அறையில் ஜன்னலுக்கு அப்பால் தெரியும் நீலக்கடலில் நீந்தி வரும் கார்றலைகள் தாலாட்ட மத்தியான வெயில் நேரத்துக்குக் கிடைத்த குளிர் தரும் ககத்தை அனுபவித்தார்க்குத் தெரியும் அதன் அருமை.

தேவியல் பாநிரியார் சிங்காரத்துக்கு அதுமதி தந்து, தகுந்த துணையோடு அக்கரைக்குத் தோணியில் ஏற்றி அனுப்பி விட்டுத் தாமும் நித்திரைப் படவில் மிதந்து விட்டார்.

முருகேசன் சிங்காரத்துக்கென்று விசேஷமாகச் சிரத்தை எடுத்துக் கொண்டு கோதை அனுப்பிய சாப்பாட்டு மூட்டையுடன் வந்து பள்ளிக்கூட மரத்தடியில் உட்கார்திருந்தான்.

மணியடித்து எல்லாக் குழந்தைகளும் ஓடி வகுமூர்ர்கள், சிங்காரத்தை மட்டும் காணவில்லை. அந்தக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மற்றப் பெண் குழந்தைகள் எல்லாம் வந்து அவர்களுக்கு வந்த தயிர் சாதத்தையும் மாவடுவையும் அநுபவித்து ரசித்துச் சிரித்துக் குதுகலித்துச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும் இந்த இடமே சூன்யமாகிவிடுகிறது. முருகேசனுக்கு, சிங்காரத்தை எங்கே போய்த் தேடுவது என்ற தவிப்பும் அவன் நாவாபுறமும் கை பிசைத்தோடுகிறது, காம்பவுண்டு கவருக்கு அப்பால் கடல்தான் தெரிகிறது...

முருகேசனுக்குப் பயம் வந்து விட்டது. அழுது கொண்டே விட்டுக்கு ஓடினான். கொண்டு வந்த சாப்பாட்டுப் பாத்திரங்களையோ, சாப்பிடுகின்ற குழந்தைகளையோ அவன் மதிக்காமல் அப்படியே விட்டுவிட்டு ஓரே ஓட்டமாய் ஓடினான்...

கோதை கையில் விசிறியுடன் கூடத்தில் உலாவிக் கொண்டிருந்தான்...

"அம்மா... நம்ப சிலுக்குப் பிள்ளையைக் காணோம்!... மா..." என்று அலறிக்கொண்டு வந்து நின்ற முருகேசனைப் பார்த்தபோது கோதைக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. அவன் என்ன சொல்லுகிறான் என்பது விளங்காமையால் அவளுக்குத் திடீர் ஏதும் ஏற்படவில்லை.

“நம்ப புள்ளையைக் காணோங்க...” என்று சொல்லி அழுதான் முருகேசன். இவன் இதற்கு ஏன் அழுகிறான் என்று அவளுக்குச் சிரிப்பு வந்தது...

“காணோம்னா தேடு... எங்காவது ஒரு பக்கம் கோலம் வரைஞ்சிக்கிட்டு இருப்பான்...” என்று அவளது பதற்றத்தை அடக்கி விட்டு, ‘ம்’ என்று உதடுகளை மடித்து, கைகளை நெறித்துக் கொண்டு யோசித்தாள்...

“சரி, வண்டி கட்டச் சொல்லு... வெளக்குச் சாமி இருக்காரா?... அவரு தேடும்போது இருக்க மாட்டாரே... சரி நீதான் போயி வண்டி கட்டு” என்று சொல்லி விட்டுக் கிணற்றுடிக்குப் போய்க் கைகால் முகம் அலம்பிக்கொண்டு வந்தாள். அறைக்குள் போய் அவள் எப்போதும் வெளியில் போகிறபோது அணிந்த வெள்ளைக் கரையிட்ட கறுப்புச் சேலையை அணிந்து கொண்டாள்; கூடத்தில் வந்து கண்ணாடி பார்த்து நெற்றியில் திருச்சூரணம் குழைத்து நீளமாய் ஒரு கோடு இழுத்துக் கொண்டாள். ... முற்றத்துத் தொட்டித் தண்ணீரில் கைகளைக் கழுவித் துடைத்துக் கொண்ட போது...

“வண்டி கட்டிட்டேன்” என்று சொல்லி விட்டுப் போன முருகேசன். சாவித் தொத்தை இடுப்பில் செருகி முத்தாணையால் தொலை மூடிக்கொண்டு படியிறங்கி வரும்

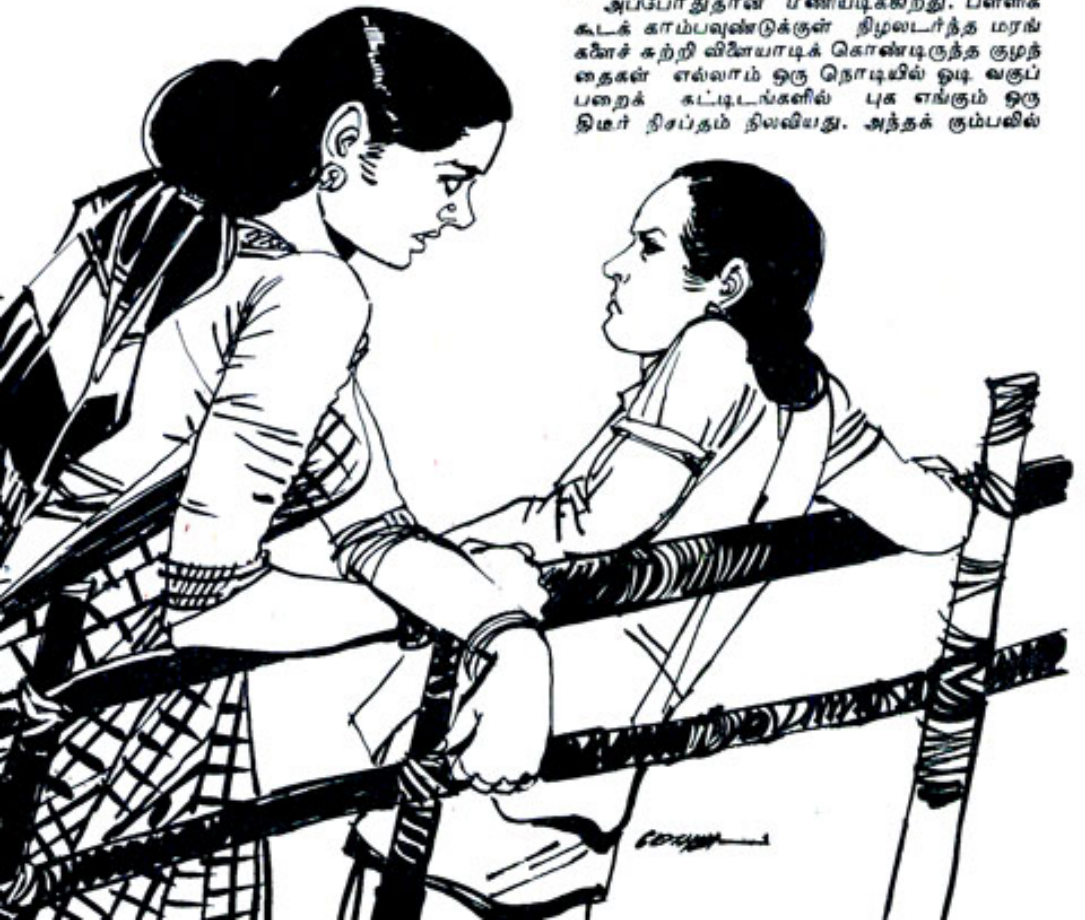
போதும், வண்டியிலேறும் போதும் கோதையைத் தெருவே வேடிக்கை பார்த்தது... எங்கே போகிறோம், இவள்? என்று தெற்றிக்கு மேல் ஒரு கேள்விக் குறியோடு எதிரில் ஓளவையார் அம்மாள் வந்தாள். முருகேசன் ஏன் இப்படிப் பதறித் துடிக்கிறான்... என்று எண்ணியபோது கோதைக்கும் சிறிதே கலக்கம் ஏற்பட்டது.

“எங்கே போயிருக்கும், சாப்பிடக் கூட வராம?... உடம்புக்கு ஏதாவது காய்ச்சல் வந்து எங்காவது பள்ளிக்கூட அறையிலே படுத்துத் தூங்குதோ? என்னமோ?...” என்று காணையில் அவனுக்குத் தும்மலோ, உடம்பும் கதகதப்போ இருந்ததா என்று நினைத்துப் பார்த்தாள் கோதை...

“நீ பள்ளிக் கூடம் பூராத்தேடினியா?... வாத்தியாரங்களைப் பார்த்து விசாரிச்சியா?” என்று அவன் கேட்டதற்கெல்லாம் அவள் பொய்யாக ‘ஆமாம் ஆமாம்’ என்று சொல்லித் தான் சொல்கிற பொய்களூக்காகப் பதறுகிறவள் போல் தலித்தாள்...

காளைகளை அடித்து விரட்டினான்; மாதா கோயில் தெருவில் வண்டி திரும்பும்போது “அம்மா அதோ பாருங்க” என்று கையிடுகிற சாட்டைக் கொம்பால் தூரத்தே காட்டி அவறினான் முருகேசன். அவன் கட்டிக் காட்டிய தூரத்தில் உயர்ந்த இரும்பாலான அழிகள் பதித்த காம்பெனன்ட் கேட்டிள் உச்சியில் சிங்காரம் ஏறிப் பள்ளிக் கூடத்தில் இறங்கிக் கொண்டிருப்பது தெரிந்தது.

அப்போதுதான் பணியடிக்கிறது. பள்ளிக் கூடக் காம்பவுண்டுக்குள் நிழலடர்ந்த மரங்களைச் சுற்றி விளையாடிக் கொண்டிருந்த குழந்தைகள் எல்லாம் ஒரு நொடியில் ஓடி வகுப்பறைக் கட்டிடங்களில் புக எங்கும் ஒரு நிமிர் நிசப்தம் நிலவியது. அந்தக் கும்பலில்

கடைசியாக ஓரீரு சிறுவர்களின் வரிசையில் சிங்காரம் கலந்து நடந்து கொண்டிருந்தான். காளைகளின் கழுத்துமணிச் சத்தம் கேட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தான். முருகேசன் வண்டியோட்டி வருவதையும் வண்டியினுள் சின்னம்மா உட்கார்ந்திருப்பதையும் பார்த்து ஓடிவந்தான்.

சின்னம்மாவின் முகம் என்றுமில்லாத, இதுவரை அவள் பார்த்தறியாத முறையில் கண்டிப்பாயும் கடுகடுப்பாயும் இருந்தது. அப்படி அவள் முகத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பது அவனுக்கு எரிச்சலை மூட்டியது. "நீ எங்கே போயிட்டிடுச் சுவர் ஏறிக் குதிச்சு வந்தே, இப்போ?" என்று அவள் அவனை அதிகாரமாய்க் கேட்டாள்.

அவன் ஒருமுறை திரும்பிப் பள்ளிக் கூடக் கட்டிடத்தைப் பார்த்தான். ... "எனக்கு பர்ஸ்ட் பிரியிட் கணக்கு" என்று சொல்லி விட்டு ஓடிப்போனான்.

"சிங்காரம்... நிலை... கேக்கறதுக்குப் பதில் சொல்லிட்டுப் போ" என்று கோதை கூவினான்.

"விட்டுக்கு வந்து சொல்றேன்... இப்ப நீ ஏன் அநாவசியமா வண்டி கட்டிக்கிட்டு இங்கே வந்தே?" என்று அவளைப் பதிலுக்கு அதிகாரமாய்க் கேள்வி கேட்டு விட்டு அவன் ஓடி மறைந்தான்.

தான் அவனைக் காணும் என்று இந்த முருகேசன் வந்து சொன்னதும் பதைத்து இங்கே ஓடி வந்ததென்ன, இந்த வாண்டுப் பையன் சாப்பிடாமல் எங்கோ போய்ச் சுற்றி விட்டுச் சுவரேறிக் குதித்து வந்து நின்று தன்னை 'ஏன் வந்தே?' என்று அதிகாரம் பண்ணுவதென்ன என்ற நினைப்பில் கோதைக்குச் சிங்காரத்தின் மீது கோபம் வந்தது.

"ஆண்கள் இல்லாமல் கம்மண்டாட்டி வளத்தனாலே கேட்டுப் போயிட்டானனு நாளைக்கிப் பேர் ஆயிடக் கூடாது, இவனை நான் கண்டிச்ச வெக்கணும்..." என்று மனத்துள் கறுவிக் கொண்டு முருகேசனிடம் சொல்லி, அவனை வகுப்பறைக்குப் போய் வாத்தியாரிடம் விட்டுக்கு அழைச்சுக்கிட்டுப் போகணும்னு உத்தரவு கேட்டுக் கூட்டி வரச் சொன்னான்.

அவன் வண்டியை விட்டுக் கீழே இறங்காமல் சிங்காரத்தை முருகேசன் அழைத்து வருகிறவரை கோபத்துடன் காத்திருந்தான்.

சிங்காரத்தின் புத்தகச் சமை, சாப்பாட்டுக் கூடை எல்லாவற்றையும் கொண்டு வந்து

வண்டியில் ஏற்றினான் முருகேசன்... பிள்ளைச் சிங்காரம் வந்தான்.

"ஏறு வண்டியிலே" என்றான் கோதை. சிங்காரம் ஏன் சேற்று என்று கேட்காமல் வண்டியில் ஏறி உட்கார்ந்தான்.

முருகேசன் காளைகளை விரட்டினான். போகும் வழியெல்லாம் கோதை ஒரு பக்கமும் சிங்காரம் ஒரு பக்கமும் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு போகாமலே இருந்தனர். கோதையாவது ஓரீரு முறை அவனைப் பார்த்தான். அவன் இவனை ஒரு பொருட்டாகவே கருதாமல் எங்கோ பார்வை பதிய நெற்றியைச் சுருக்கிக் கொண்டு யோசித்தவாறிருந்தான்.

வண்டி பள்ளிக் கூடத்திலிருந்து திரும்பி வருகிறபோது பெரிய வீட்டுத் திண்ணையில் பெரியசாமி உட்கார்ந்திருந்தான். கோதை வண்டியில் எங்கோ போய் விட்டு வருவதைப் பார்த்து விசாரிப்பதற்காகத் திண்ணையிலிருந்து இறங்கி வந்தான். அவன் வருவதைப் பார்த்து முருகேசன், மாடுகளின் மூக்கணுங் கயிற்றை இழுத்து வண்டியை நிறுத்தினான்.

"எங்கே இந்த வெய்யில்லே?" என்று கோதையை விசாரித்தான் பெரியசாமி.

"உங்க தம்பியைக் காணோம்னு ஓடி யாந்தது முருகேசன்... பள்ளிக் கூடத்திலே குத்து சுவர் ஏறிக் குதிச்சு எங்கேயோ போயிட்டிடு வராரு... அந்தப் பக்கம் கடலும் உப்பணறும் இருக்கறதுக்கு, என்னென்னமோ நினைச்சிப் பயந்து போனேன்.. - நீ படிச்சது போதும் இன்னிக்குன்னு இழுத்துக்கிட்டு வந்துட்டேன்... கொழந்தை தானே புத்தி சொல்லித்தான் திருத்தழைம்" என்று தன் கவரத்துக்கும் கோபத்துக்கும் இன்னொருவரிடம் பேசுகிற முகாந்திரத்தில் சமாதானம் கூறித் தேற்றிக் கொண்டான் கோதை.

"ஏன்டா?... வாறு மொனைக்கிதா, உனக்கு? ஓட்ட அறுத்துப் போட்டுடுவேன்... என்னமோ சின்னம்மா கவனிச்சுக்குதேன்னு விட்டிருந்தா உன்னை அடக்கறதுக்கு யாரும் ஆளு இல்லென்னு நினைப்பா?" என்று தான் ஒரு அண்ணன், அவனைவிடப் பல வயது பெரியவன் என்ற சொந்தத்தினும், தம்பியை அதட்டினான் பெரியசாமி. சிங்காரத்துக்கு எவனோ ஒருவன் தன் சின்னம்மாவிடம் அநாவசியமாய்ப் பேசுவது போலவும், அவனை மதித்து வண்டியை நிறுத்தி இவன் அவனிடம் தன்னைப் பற்றிப் புகார் கூறியது சகிக்க முடியாததாகவும், இருந்தது. அதற்கு மேல் இவன் தன்னை அடக்கப் போவதாகக் கூறுவதற்காக அவனை அவமானப் படுத்திவிட வேண்டும் என்று தோன்றியது. கோபமும் அவன்சியமும் நிறைந்த கண்களால் அண்ணனை முறைத்துப் பார்த்தான் சிங்காரம்.

"என்னடா மொறைக்கிறே! சின்னம்மா! சாயங்காலம் புல்தகத்தை எடுத்துக் குடுத்துப் பாடும் படிக்க இங்கே அனுப்புங்க... அவனுக்குக் கொஞ்சம் புத்தி வரவழைக்கணும்" என்று சொல்லி வண்டியைப் போக அனுமதித்தான் பெரியசாமி.

கோதைக்கோ, தானே சற்றுக் குழந்தையை அதிகம் கண்டித்து விட்டதாக மனம் வருத்தப்பட்டது... இந்தப் பெரியசாமி இவ்வளவு

எக்ஸாருடைய
 ரொசினாயும்
ஓரேமாதீர்
 இருக்கிறது என்றால்,
 யாரும் அகிகம்
 சிந்திக்கவில்லை
 என்று ஓபாருள்.
 — லாஸ்டர் சிப்ஸன்
 — கபலம்

தூரம் பேசியிருக்க வேண்டாமென்று நினைத்துக் கொண்டாள். என்ன இருந்தாலும் அண்ணன்தானே, இவனை அவர் அட்டடாபல் வேறு யார் அட்டடவோ கண்டிக்கவோ முடியும் - அதனால் தடுக்காமல். அது ஒரு நியாயமான காரியம் போல் எடுத்துக் கொண்டாள் கோதை.

ஆனால் சிங்காரத்துக்கோ இதைப் பற்றிய யோசனைகளும் கணிப்புக்களும் வேறு விதமாக யிருந்தன...

'எங்க அப்பாவுக்கு வேண்டாதவன் இவன்! அவர் வெறுத்து இந்த வீட்டு வாசற்படி மீதிக் காடுதென்னு விரட்டி அடிச்சப்பறம். அவர் செத்துப் போனதானாலே இங்கே வந்து சொத்தம் கொண்டாடிக்கிட்டிருக்கான் இவன். இவனா என்னை அதிகாரம் பண்ணி அடக்கிறது?' என்று தோன்றுகிறது.

வீட்டுக்கு வந்ததும் அவனைக் கொஞ்சினாள் கோதை. "சரி... நீ மத்தியானம் எங்கே போயிச் சுத்தினே?... வா, கைகால் அலம்பிச் கிட்டுச் சாப்பிடு" என்றழைத்தாள் கோதை.

"நான் சாப்பிட்டாச்சு... எனக்கு ஒண்ணும் வேணும்" என்று ஒரு பக்கம் போய்க் கூடத்துத் தரையில் கவிழ்ந்து படுத்தித் கொண்டான் சிங்காரம்...

அவன் கோபித்துக் கொண்டு சாப்பிட மறுத்து, அதற்காக 'சாப்பிட்டாச்சு' என்று பொய் சொல்லுகிறான் என்று நினைத்த கோதை அவனை வந்து புரட்டித் தூக்கிச் சாப்பிட வற்புறுத்தினாள்.

"நான் சாப்பிட்டாச்சு... வேணும்னு கையை மோந்து பாரு" என்று தன் உள்ளங்கையை அவள் நாசிக்கு நேர ஏத்தி நீட்டினாள் சிலுக்கு. அவள் மோந்து டார்த்து "ஆ... ஐயே - தூ!" என்று அருவருத்துத் துப்பி முத்தானையால் மூக்கைத் துடைத்துக்கொண்டு விவசினாள்.

அப்படியொரு மீன் கவுச்சி வீசிற்று அவன் கையிலிருந்து...

"எங்கே போய் என்ன கருமத்தைச் சாப்பிட்டே? இப்படி நாறுது" என்று கோதை துருவித் துருவிச் கேட்கவும், அவன் ரொம்ப நாழி 'சொல்ல மாட்டேன்' என்று அவனாக்கு ஏச்சம் காட்டிச் சிரித்தான். கடைசியில், தான் இன்றைக்கு அனுபவித்த சமுத்திரக் காட்சியை மனத்துள் நினைத்து, அதைச் சின்னம்மாவுக்கு விளக்குறி ஆசையில், "நான் எங்கே சாப்பிட்டேன்னு சொல்வட்டுமா? தோணி ஏறி அக்கரைக்குப் போயி, வெள்ளையம்மா ஜட்டலே மீன் கொணம்பு ஊத்திச் சோறு சாப்பிட்டேன்" என்று அவன் சொல்வதைக் கேட்கக் கோதைக்குக் குமட்டிக் கொண்டு வந்தது.

"அந்தச் செம்படவக் குடிசைக்குப் போயி அந்த நாத்தத்திலேயா சாப்பிட்டுட்டு வந்தே? இது என்ன விதி? உங்கப்பாவுக்கு இப்பிடியொருமகன் பொறத்திருக்கிறது விதி மட்டுமில்லவே, வினோதம்..." என்று மோவாயில் கைவலந்து ஆச்சர்யப்பட்டான் கோதை.

"வெள்ளையம்மா இங்கே வந்து ஆக்கி, 'அத்திக்காய்' வேணு மின்னா தான் போட்டுனே... நீ என்னாத்துக்கு அந்த ஜட்டலே எல்லாம் போயி சாப்பிட்டு? அவங்க எல்லாம் தாழ்த்த சாதி... உங்கப்பா இருந்

மேல்கடை:

66

ஏன் ஸார்!

கங்கி :: பாஷன் சிறப்பித்து 'ன்னா

பிரசுரீக்கப்

போஸ்டிங்களாடும்?

அக்டுக்கு இப்படி ஒரு போஸ்

தரலாமா, பாருங்க! 99

வண்ணப்பம் எழுத்தவர்:

எம்.ராஜா

தார்பு இதுக்காக இன்னொரு நடவை உயிரை விட்டு இருப்பார்... இனிமே அக்கரைக்குத் தனியாப் போகாதே... அவங்க ரொம்ப மொரட்டு ஜனங்க... நீ காதுலே கருக்கன் கையிலே காப்பெல்லாம் போட்டிருக்கே - அதுக்கு ஆசைப்பட்டு, அந்த அக்கரை வளாத் தரத்திலே இருக்கிறவங்க என்ன வேணுணும் செஞ்சுருவாங்க... நீ இனிமே அக்கரைக்குப் போகாதே கண்ணு" என்று கொஞ்சினாள் கோதை.

அவனுக்கு அக்கரைக்குப் போகத்தான் மனசு துடிக்கிறது. அங்கே பயப்படுவதற்கு ஒன்றுமே இல்லை, அங்கேயிருக்கிற செம்படவர்கள் ரொம்ப நல்லவர்கள் என்றெல்லாம் சொல்ல வேண்டும் போலிருந்தது. ஆனாலும் இவளிடம் என்ன சொல்லுவது, நாம போகும் போது இவளா பக்கத்திலே இருந்து பள்ளிக்கூடத்திலே பார்க்கப் போனா என்ற எண்ணத்திலே மெனமையிருந்தான்.

"சொல்லு கண்ணு - இனிமே அக்கரைக் கெல்லாம் போக மாட்டியே!" என்று மோவாயைப் பிடித்துக்கொண்டு கொஞ்சினாள். "நான் போவேன்தான் - அக்கரைக்கி... அக்கரைக்கு நான் போவேன்" என்று அடமாகக் கத்திப் பிடிவாதமாகத் தன் ஆசையைப் பிரகடனம் செய்தான் சிலுக்கு.

"பெரியவரு சிங்காரத்தை இட்டாரச் சொன்னாரு" என்ற குரலுடன் எங்கிருந்தோ திடீரென்று முனைத்தார் விளக்குச்சாமி.

"போ அண்ணத்தை கூப்பிடுதாம்... கேட்டுட்டு வா... பெரியவங்க கூப்பிடுதாம் போயி என்ன ஏதுன்னு கேட்கிறதுதான் மரியாதை... போயிட்டு வா... அண்ணத்தெ ஒண்ணும் பண்ணாது" என்று வற்புறுத்திச் சிங்காரத்தை விளக்குச் சாமியின் துணையுடன் புத்தகக் கட்டுச் சதைம் அனுப்பி வைத்தான் கோதை.

சிங்காரம் சிறிது நேரத்துக்குப் பின் பெரிய வீட்டுத் திண்ணையில் உட்கார்ந்துக்கும் பெரியசாமியின் எதிரே சண்டைக்கடா மாதிர் விறைத்துக் கொண்டு நின்றான்.

சாமியார் வழக்கம் போல் வாயற்படி ஏறுகிற நீளமான படிக்கட்டுகளில் வீட்டுப் பக்கம் திரும்பியவாறு பண்டியீட்டு உட்கார்ந்து இருந்தார். (கொடரும்)

ஒரு கெம்ஸ்டர் அசடு காதல்கீற்று

'கார்த்திகா ராஜ்குமார்'

முன் குறிப்பு :

'கெமிஸ்டரி' படித்தவர்கள் இக் கதையைப் படிக்கவும்! மற்றவர்கள் 'Fundamentals of Chemistry' என்ற புத்தகத்தைப் படித்து விட்டு ஆரம்பிக்கவும்! அதாவது ... படிக்க...

"இன்றைக்கு நம்ம ப்யூரெட் கூட செகண்ட் அவர்வே கேட்டுடுச்சு... ஏன் நவீன், திடீர் தாடி?... கோவிலுக்குப் போறீங்க ளான்று?..."

"இவன் என்ன சொன்னான்?..."

"வாயைத் திறக்கலையே... சும்மா... லீ, லீன்னான். அசடு வழிஞ்சான். ஆமா... நவீன்... இந்தத் திடீர் தாடியோட காரணத்தைச் சொல்லித் தொலையேண்டா... பாவி..."

"ம்ஹூம்... இவன் வாயைத் தொறக்க மாட்டானே... பேசாம விசாரணைக் கமிஷன் வைக்க வேண்டியதுதான்..."

"ஏன் நவீன், தப்பித் தவறி எவளாவது உனக்குத் தாடி நல்லாயிருக்குன்னு... சொல்லிட்டாளா... ம்?..."

இப்படி ரமேஷ், சூரி, கோபி இவர்களின் கலாட்டாவின் பிரதான அம்சமாயிவ் தாடியை... (மன்னிக்கவும்! ஓர் உண்மையை) இந்த நேரத்தில் நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள

வேண்டியதாவது! நவீன் - நமது தூரீரோ. வயது 20. கெமிஸ்டிரியில் புலி... ஆள்... எல்லா வகையிலும் சுமார்தான்... இங்கு தாடி... என்று குறிப்பிட்டது அவன் முகத்தின் கீழ்ப்பிரதேசத்தில் - அதாவது தாடையில் இங்கும் அங்குமாக முளைத்திருந்த வித்தியாசமான முடிகளை. இதமாகத் தடவிக் கொண்டு, சொறித்துக்கொண்டு, அவர்களின் தேவையைக் கொஞ்சம்கூட லட்சியம் செய்யாமல் நின்று கொண்டிருந்தான். ஏன் ஒரு வகையில் ரசித்துக்கொண்டிருந்தான்.

அவன் மனத்தில் பல எண்ணங்கள் காட்சிகளாய், பாலசந்திரின் டைரக்ஷனில் லோக் நாதரின் காமிரா ஷாட்டுகளாய் ... அவன் மனத்தில் வலம் வந்தன.

ஃப்ரீல் ஷாட்(1) அவன், 'பெயர் தெரியாத அவன், பஸ் ஸ்டாப்பிற்கில் பர்ஸ்ட் குரூப்பின் கோல்டன் எக்ஸ்சா ஸ்பான்சில்லாக ஜொலிக்க, இரம் முகமானது பொட்டாசியம் டைகுரோமைட் கரைசலைப் போல அளவாக, அழகாகச் சிவந்திருப்பது போல் நவீனுக்குத் தோன்றியது.

நிச்சயம் மில் இந்தியாவுக்கு இல்லாவிட்டாலும்கூட 'மில் பெமினா'வுக்குப் பங்கேற்றும் வெற்றி பெறும் அளவுக்கு, மேடுபள்ள, சரிவு வளைவு நெளிவுகளுடன் சர்வ அலட்சியமாக அவன் நிற்கினான்.

பிளாஷ் பேக் (1) கெமிஸ்டிரியின் ஆர்கானிக், இன் ஆர்கானிக் இத்தயாதி... புத்தக வால்யூம்களுக்குள்ளேயே பெரும் சுகத்தைக் கண்டு, காலத்தைக் கழித்து வந்த நவீன், கெமிஸ்டிரிக்கு இப்புறமும் பெரும் சுகத்தை, திரில்லங்கைக் கொடுக்கக்கூடிய 'ஒன்று' இருப்பதைப் புரிந்துகொண்டான். அவனில் அவன் விழிகள் அடிக்கடி அடைக்கலம் தேடி, படிந்து, மயங்கி, தெஞ்சி...

அன்று நடந்த நிகழ்ச்சியை இப்பொழுது நினைத்தாலும் தண்ணீரில் போட்ட சோடியத் துண்டு போல் ஹிவ்வென்றிருந்தது நவீனுக்கு.

அன்று அவனும், இன்னொரு கொத்தரவல் காலும் (அவன் ப்ரண்ட்) பஸ் ஸ்டாப்பில் நின்று பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தச் சமயத்தில் அங்கு கூட்டமும் அதிகமில்லை. எனவே நவீன் சற்று நெருங்கினான். அவன் பேசும் வார்த்தைகளை மிகவும் கவனத்துடன், பரீட்சை ஹாலில் நண்பனிடமிருந்து வரும் வார்த்தைகளைப் போல மிகக் கவனத்துடன் 'அப்சர்வ்' செய்து கொண்டிருந்தான்.

கெமிஸ்டிரியில் தொடங்கிய பேச்சு... ஒரு வழியாக சினிமாவுக்குத் தாவிய பொழுது தான்... அவன் சொன்னான்... "எனக் கேன்னமோ ஷோலேயிலேயே 'அம்ஜத்' தாண்டி பிடிச்சது. அந்த அலட்சியம், பேச்சு, அதுவும் அந்தச் சரியா வளராத... தாடி... சே! எவ்வளவு மேன்மையா இருக்கு தெரியுமா?..."

அந்த வார்த்தைகள் அவன் மனத்தில் பதிந்து போயின. அன்றைய தினத்திலிருந்து, அவனுடைய ரேஸுக்கு (தாற்காலிக) கட்டாய ஒய்வு கொடுத்தான் நவீன்.

நாளொரு மேனியும், பொழுதொரு வண்ணமுமாக, வித்தியாசமான உயர்ங்களில் தாடி வளர... அது 'சுவனாக' வரவில்லையே என்று அவனுக்குச் சிறு வகுத்தமாக இருந்

பயனர்: அப்பா, அப்பா, தேதிக்கு ஒரு தன் கைகளை என்ன வித்தையெல்லாம் பள்ளினால் தெரியுமா? திடீர்னு வந்து பக்கம் சாயுள்: முட்டிக்காரனம் போடறும். தலை மீடா விழுறும்...
அப்பா: ஓ ஓ, ரொம்ப சொல்லாதே. நானும் காட்டுள்ளி: க் உறுக்கும்போது இதை லாம் பண்ணிட்டுக்கோம். - ராஜ்குமார்.

நாமும் அதற்கென்று... அந்த 'மேன்வி
லுக்'கை விட்டுவிட முடியுமா... என்ன?
நவீன் மனத்துக்குள் சிரித்துக் கொண்டான்.
அந்த நான்! அவன் வாழ்க்கையில் பிரளாட்
புன எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்
டிய நன்னுள்!

அவள் அன்றைக்கென்று தனியாக வந்
திருந்தாள். பஸ் ஸ்டாப்பின் வெறுமை அவன்
மனத்தில் துணிச்சல்களை வளர்க்கத் தயக்கத்
துடன் அவளை நெருங்கினான்.

எப்படிப் பேச்சைத் தொடல்...
அவள் இதயம் பக்-பக்கென்று விசித்திர
சப்தத்தில் வேகமாகத் துடிக்க, அவள் பக்கத்
தில் கிடந்த ரோஜாவைப் பார்த்தவுடன்,
துடிப்பு அதிகமாகி... ஐடியாவும் பளிச்சிட...
"மில்... மில்..."

அழகாகத் திரும்பிப் பார்த்தான்...
"வ்வ வந்து... வ... உங்க பூ தலையி
விருந்து கீழே... விழுந்து... கிட...க்குது...
போலிருக்கு..."

பளிச்சென்று அவள் கன்னக் கதுப்புக்களில்
யாரோ பொட்டாசியம் அயோடைடையும்,
மெர்குரிக் குளோரைடையும் கலந்தது
போல் திடீர்ச் சிவப்புத் தோன்றி மறைய...
திகைத்துப் போய், அசடு வழிந்தா ன்நவீன்.

"தாங்க்பூ... மிஸ்டர்..."

"நவீன்..."

அவளை ஒரு கணம் விசித்திரமாக, நிதான
மாகப் பார்த்து விட்டு, புன்னகையுடன்
சொன்னான்:

"தாங்க்பூ... மிஸ்டர் நவீன். 'பூ' என்
னுடையதில்லே..." மீண்டு மொருமுறை
அசடு வழிந்தான். கைகளை எப்படி வைத்துக்
கொள்வது... முடி கலைத்திருக்கிறதா...
போன்று நிமிர் அவசரச் சந்தேகங்களை ஒதுக்கி
விட்டுவிட்டு, துணிச்சலுடன்... "வாரி...
மில்" என்றான்.

"ஐ ஆம் ப்ரீதமா... இங்கே ... வட
கோவையிலே சாவிபாபா காலனி பிராஞ்ச்
போஸ்ட் ஆபீஸிலே ஓர்க் பண்றேன்!"

குயிலாக, 'வதா'வாக வார்த்தைகளை
இனிமையாய் உதிர்ப்பது போலிருந்தது
அவனுக்கு. சோடியம் கார்பனைட்டில் ஆசிட்
விட்டது போல... அவன் மனத்தில் இனம்
புரியாத குதூகலம் துரைத்துப் பொங்கியது.
அதற்குள் வில்லனுய்... காத்தி பார்க்
டு காத்தி பார்க் 7ம் நம்பர் பஸ் விரென்று
வந்து நிற்க, மனத்துக்குள் கண்டபடி அதைத்
திட்டினான் நவீன்.

அவன் அமுகுடன் சித்திவிட்டுச் சென்ற
அந்தப் புன்னகையைச் சிலிகா குஞ்சியோக
எடுத்து இதயத்தில் வைத்துக் கொண்டான்.

ஆனால் அன்றைய தினத்துக்குப் பிறகு,
ஒவ்வொரு நாளுமே விதியின் சதிதொடர்ந்து
கொண்டிருந்தது...

ப்ரீதிமா... அதற்குப் பிறகு எப்பொழுதுமே இரண்டு... கொத்தவரங்காய்த் தோழிகள் புடைசூழவே வந்து கொண்டிருக்க, நவீனின் ஏக்கம் மிகுந்த பார்வையை, வெறும் பார்வைகளாலே, சில சமயங்களில் அழகான புன்னகைகளாலோ... அங்கேகித்துக் கொண்டிருந்தாள் போல் நவீனுக்குத் தோன்றியது.

தன் காதலின் ஒரே வளரும் சாட்சியான தாயி'யைத் தடவிக்கொண்டே, தன் காதலை வெளியிட்டு அவனுடன் நன்றாகப் பேசும் நாளுக்காக ஏங்கிக் கொண்டிருந்தாள்.

அன்றும் அவள் வழக்கமான தோழிகளுடன் தான் வந்திருந்தாள். ஆவலுடன் அவளை விழங்கினான் பார்வையால்.

அவள் தோழிகளிடம் ஏதோ சொல்லி விட்டு, நவீனை நோக்கி வர, அவள் இதயம் K ஷெல்லிவிருந்து 'L'க்குத் தாயிய எலெக்ட்ரானியம் எக்ஸைட் ஆக ஒரு கணம் வியர்த்துப் போனாள். திணறிப் போனாள்.

"ஹலோ மிஸ்டர் நவீன்!" சிரித்தாள் ப்ரீதிமா.

"ஹ... ஹலோ... மிஸ் ப்ரீத்... ப்ரீதிமா..." தடுமாற்றங்களுக்குப் பின் எட்டிப் பார்த்தன வார்த்தைகள்.

"எப்படி இருக்கீங்க? நவீன்... படிப் பஸ்ஸை எப்படி...?" கிண்கிணித்தாள் ப்ரீதிமா.

அதற்குள் 'பஸ்' வர, நவீனின் எரிச்சல் பல மடங்காகியது...

"இப்படி... ஆளுதும்... ஆகும்னு... முன்னமே நினைச்சேன். ஓ. கே... லெட் இட் பி..." என்ற ப்ரீதிமா தன் 'ஹேண்ட் பேக்' கில் இருந்த அந்தக் கவரை எடுத்து அவள் கையில் திணித்துவிட்டு, ஒடிச்சென்று பஸ்ஸில் ஏறிக் கொண்டாள்.

நவீனுக்கு 'ஜிவஜிவு' என்றிருந்தது... தன் கண்களையே... ஒரு கணம் அவனால் நம்ப முடியவில்லை... பட்டாக்கும் இதயத்துடன் அவசர, அவசரமாக ஓடி, ஓர் ஓட்ட

"ஆங்கிலத்தை நம்ம நாட்டுக்குள்ளே விட்டது ரொம்பத் தப்பாய் போகும்."

"ஏன்?"

"இல்லாட்டா, நான் அங்க வகுப்புக்கு முந்தியே பி. ஏ. சி. யால் பண்ணியிருப்பேன்!"

— வ. தேவமயம்

வில் உட்கார்ந்து கொண்டு, மீக்கு ஆர்டர் செய்து விட்டுக் கவரைப் பிரித்தான்.

மறுகணம், அவனைச் சுற்றியிருந்த டேபிள், சேர்... எல்லாம்... எல்லாமே கற்றுவது போலிருந்தது... சர்வர் கொண்டு வந்த மையை விழங்கி விட்டு மீண்டும் பார்க்கான், அந்தக் கல்யாண அழைப்பிதழை.

கல்யாணம் ப்ரீதிமாவுக்குத்தான். மணமகன் ஸ்டேட் பாங்கில் பணியாற்றும் அனந்தகிருஷ்ணன் என்பவர்!

சூன்களில் குடிக்கென்று ... எழுந்த கண்ணீரில்... இன்விடேஷனின் வாசகங்கள் ஆடின. இன்விடேஷனைப் பழையபடி சுவரில் போடும் போது, ஏதோ... கையில் தட்டுப் பட... எடுத்தான். ஒரு கடிதம்!

மிஸ்டர் நவீன்.

எதற்கும் இருக்கட்டுமென்று முன் ஜாக்கிரதையாக இக்கடிதத்தை எழுதி வைத்தேன்!

சில பேரை அறிமுகம் இல்லாமலேயே பிடிச்சுப் போயிருது... இல்லையா...? பேசாமலேயே... பழக்கமானவங்க போல! ஒரு பீலிங்... உங்களைப் பார்த்தாலும், எனக்கு அப்படித்தான் நவீன். ரியலி!...

சரி... அதெல்லாம் போகட்டும்? இதோடு என் மேரேஜ் இன்விடேஷனை வைச்சிருக்கேன். உங்க கிட்ட நேரிலே பேச முடியலை. மன்னிக்கக் குவிங்களனு... தெரியும்!... கண்டிப்பா... நீங்க... வரணும். ஒரு சின்ன ரிக்கெஸ்ட்.

தயவு செய்து... உங்க தாயியை... (மன்னிக்கவும் ... தாயியா அது? உங்க கெமில்லரி பாஷையிலேயே சொல்லப் போனா... செகண்ட் குரூப்லே சரியா பிரிசிப்பிட்டேட் ஆகாத காப்பர் மாநிரி!... என்ன... என் கெமில்லரி சரியா? ம்?) ... தயவு செய்து எடுத்துட்டு, கிளூ, ப்ரஷ்ஷா வரணும்... ப்ரீன்ஸ் மறந்துடாதீங்க... ஒரு ரகசியம். இனி சொல்லி விடலாம். உங்களைத் தாடி வைத்துக் கொள்ளுமாறு செய்ய முடியும் என்று என் தோழிகளிடம் பெட் கட்டி ஜெயித்தேன். அவ்வளவுதான். உண்மையில் எனக்குத் தாடிகள் என்றாலே அலர்ஜி!

'ப்ரீதிமா.'

"ப்ரூபாலி, இத்தனை நாள் வைச்சுட்டு - இப்படித் திடீர்னு... எடுத்திட்டயே... என்னடா விஷயம்?"

"ஏய்... கோபி... இந்த ஊமைக் கோட்டான் வாயைத் திறக்க மாட்டான் இதுக்கெல்லாம்..."

"ஏய்... நவீன், தாடி விசாரணைக் கமிஷன் வைக்கலாம்னு... இருந்தோம்... அதுக்குள்ளே... ஊழல் பண்ணிட்டயே..."

சூரி... கோபி 'செட்'டிங் புதுக் கமென்ட் களுக்கு, இப்பொழுதும் மெளனத்தையே பதிலாகத் தந்தபடி, மொழிமொழி வென்றிருந்த கன்னத்தைத் தடவியபடியே நின்று கொண்டிருந்தான் நவீன்.

கல்கி ஏப்ரல் 1 கோடைச்சீர்ப்பிதழ்

பொன்னியின் செல்வன்

- அமரர் கல்கியின் படைப்பிணக்கொடர்ந்து

நந்திபுரத்து நாயகி

உருவாக்கி, பெரும்புகழ் பெற்ற

விக்கிரமன் எழுதிய

புதிய சரீக்கிரக்கொடர்கதை ஆரம்பம்

முழு நீள நாவல்

அதிக பக்கங்கள்

சிறிப்பிதழில்

வாசகர் பங்கு :

தகைச்சுவைத் துணுக்குகள்,
சம்பவங்கள் எழுதி அனுப்பக்
கடைசித் தேதி மார்ச் 10உ.

முதல் பரிசு : ஊட்டி
போகவர இரு முதல் வகுப்பு
டிக்கெட்டுகள்

2ம் பரிசு : பெங்களூர்
போகவர இரு 2ம் வகுப்பு
டிக்கெட்டுகள் (ஸீயர் வசதியுடன்)

3ம் பரிசு : கொடைக்கானல்
போகவர ஒரு 2ம் வகுப்பு
டிக்கெட் (ஸீயர் வசதியுடன்)

தேவையாயின் ரொக்கப் பரிசுகளாக
மாற்றிக்கொள்ளலாம்

நடுவர்கள் :

மனோமா
சுருளிராஜன்

உறையின் மேல்
கோடைச் சிரிப்
பிதழுக்கு எனக்
குறிப்பிடவும்.

ஒரே 75 காசு

ரூ 500/=

மனோமா

அறிவிக்கும் எளிய புதிய
பரிசுத்திட்டம்

விவரங்களை,
சீர்ப்பிதழில்
காண்க

**பக்கத்துக்குப்
பக்கம்**

**நுகைச்சுவை
அம்சங்கள்**

**சீக்கிரங்கள்; புகைப்படங்கள்
சீர்ப்புச் சிறுகதைகள்**

தொழிலாளர்கள்

கி.ராஜேந்திரன்

அத்தியாயம் 21

தொழிலாளர் உங்களுக்கு முழு ஒத்துழைப்பும் தருவாங்க.”
 “ரொம்ப நன்றி மிஸ்டர் காளமேகம்! ஆனால் ஒண்ணு சொல்லணும். அப்பாவிடம் நான் கொஞ்சம் வார்த்தை தடிச்சப் பேசினது உண்மை தான். அதனால் அவருக்கும் விரோதம்தான் முடிவு கட்டிடா தீங்க!”

அகவினி எண்டர்பிரைஸஸ் காரியாலயத்தில் மாணேஜிங் டைரக்டர் ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்த சத்யா, எதிரே உயரமாக அடுக்கியிருந்த ஸ்பைல்களில் ஒன்றை எடுத்துப் பிரித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். தலை சுற்றுவது போலிருந்தது. “மை காட்! எத்தனை ஸ்பைல்கள்! ஒவ்வொன்றிலும் பிரச்சனைகள்! முன்பு தன் தகப்பனார் நிர்வாகப் பொறுப்பில் இருந்தபோது பெண்டிங் ஸ்பைல் என்பதே ஏதும் இராது என்று அவன் நினைவுக்கு வந்தது. சட்டுப்பட்டுடென்று முடிவெடுத்து அனுப்பி விடுவார். இவனுக்கோ முதலில் பிரச்சனை என்ன என்பதே புரியவில்லை. புரிந்தாலும் என்ன முடிவெடுப்பதென்று தெரியவில்லை. அருளராஜை அழைத்து யோசனை கேட்கவும் பிடிக்கவில்லை. ஏதோ கௌரவக் குறைவு என்று நினைத்தான். அவனுக்கு வெட்கமாகவும் இருந்தது. அதற்கு ஒரு காரணமும் இருந்தது.

“அப்படி நான் சொல்வேனா? விரோதம் இருந்தால் அவர் உங்களை மாணேஜிங் டைரக்டராகக் கிட்டு விவதி கிருப்பாரா? இப்போ தொழிலாளர் அனைவருமே இந்த ஏற்பாட்டால் ரொம்ப மகிழ்ந்து போயிருக்காங்க.

அவன் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட சில நாட்களுக்கெல்லாம் தொழிலாளர் தலைவர் காளமேகம் அவனைக் காண வந்தார். தமது பிரிப்பீடு கேஸைத் திறந்து அதிலிருந்து ஒரு ஜிஹினு மாணியை எடுத்துச் சத்யாவுக்கு அணிவித்தார். “என் மனப்பூர்வமான வாழ்த்துக்கள்” என்றார்.
 “இதெல்லாம் எதுக்கு ஸார்?” என்று கூறியபடியே அதைக் கழற்றினான் சத்யா.
 “இருக்கட்டும் ஸார்! எங்களில் ஒருவராக இருந்து நீங்க இன்று ஒரு பெரிய பதவிக்கு வந்திருக்கீங்க. நான் வாழ்த்த வேண்டாமா? தொழிலாளர் நலனில் எவ்வளவு அக்கறை உங்களுக்கு இருக்கு என்று எனக்குத் தெரியும். தொழிலாளருக்காக உங்க அப்பாவையே கூட எதிர் துக்கிட்டீங்கே என எவ்வளவு பெரிய மனசு உங்களுக்கு?” என்றார்.
 “அப்பாவை எதிர்த்துக்கிட்டேனா? அப்படி ஒன்றுமில்லையே!” என்றான் சத்யா.
 “இதை யெல்லாம் ரொம்ப நான் மூடி மறைச்ச வைக்க முடியுமா ஸார்? லீட்டிலே நடப்பது தொழிலகத்திலே எப்படித் தெரிய வந்ததுன்னு யோசிக்கிறீங்களா? மறை மலையிலே பொய்தாலும் தன்னீர் சமவெளிக் கு வருவது எப்படியோ அப்படித்தான் இதுவும். எங்க எல்லோருக்கும் ரொம்ப சத்தோஷம்.

தங்கள் கோரிக்கைகள் எல்லாம் நிறைவேறும் காலம் வெகு தூரத்தில் இல்லை என்று நம்பிக்கையற்றிருக்காங்க."

சத்யாவுக்குப் பரீட்சை நேரம் வந்தது. "இதோ பாருங்க காளமேகம்! நானும் விளையாட்டா உங்களை சேர்ந்து கோஷம் போட்டது நிஜம்தான். ஆனால் இப்போ அதிகாரத்தில் இருக்கும்போது நான் பொறுப்புணர்வோடு பேசணும். என் கிட்ட ரொம்ப எதிர்பார்க்காதீங்க. முடிந்த அளவு படிப்படியா செய்வோம்."

"அதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாதா வார்!" என்றார் காளமேகம். "பத்துக் கோரிக்கைகளை முன் வைத்தால்தான் ஒன்றாவது நிறைவேறும் என்கிறதுக்காகத்தான் அப்படி நாங்கனும் நடந்துக்கறோம். இப்ப நீங்க எம். டி.யா வந்த உடனேயே தொழிலாளர் கஷ்டங்கள் எல்லாமே விடிஞ்சுக்கும்னு எதிர்பார்ப்போம்? உங்களுக்கும் கம்பெனி நிலைமை இன்னதுன்னு பிடிபடணும் இல்லையா? நிர்வாகப் பொறுப்பில் இருந்து பழக வேண்டாமா? நீங்க கவலையே படாதீங்க. நிர்வாகத்தைக் கவனியுங்க, தொழிலாளர் களை நான் கவனிச்சுக்கறேன். அவர்களால்

உங்களுக்கு ஒரு தொந்தரவும் நேராமல் பார்த்துக்கறேன்."

அயர்ந்து விட்டான் சத்யா. காளமேகம் இவ்வளவு நல்லதையும் படைத்தவராக இருப்பார் என்று அவன் எதிர்பார்க்கவில்லை. "ரொம்ப தாங்கல்!" என்றான். "இவ்வளவு நல்ல மனசோடு இருப்பவரிடம் என் தகப்பனாரால் ஒத்துப் போக முடியவில்லை என்பதே எனக்கு அதிசயமாயிருக்கிறது."

"ஐயோ! அவரைப் பற்றிப் பேசாதீங்க. ரொம்ப கண்டிஷனான பேர்வழி. அவருக்குக் காலத்துக்கு ஏற்ப நடந்துக்கவே தெரியலை. தொழிலாளர்களை எப்படி அணைச்சுக்கிட்டுப் போறதுன்னு புரியலை. சொல்லிச் சொடுத்தாலும் தெரிஞ்சுக்க மாட்டேங்கறார்."

"ஆமாம் அவர் ரொம்பப் பிடிவாதக் காரர்தான்."

"பிடிவாதம்னு கம்மா சொல்லப் படாது வார்! அதற்கு ஒரு அடைமொழி போட்டு மூடப் பிடிவாதம்னுதான் சொல்வணும். ஒரே ஒரு உதாரணம் கேளுங்க. நான் தொழிலாளர் நலன் கருதி ஒரு பத்திரிகை நடத்தறேன். உங்களுக்கும் தெரிஞ்சிருக்கும்..."

"ஆமாம் பார்த்திருக்கேன். 'தொழிலாளர் தொழில்' என்றே அதற்குப் பொருத்தமான பெயர் சூட்டியிருக்கீங்களே!"

"ஆ! அதுதான். ஐயாயிரம் பிரதிகள் அச்சிடறேன். பெரும்பாலும் தொழிலாளர்

மத்தியிலேதான் செலாவணி ஆவது. ஏழைத் தொழிலாளர் எத்தனை பேர் காசு கொடுத்து வாங்க முடியும்? விலை இருபத்தைந்து காசுன்னு போட்டிருந்தாலும் என்னைப் பார்த்துக் கவரவங்க, போறவங்க ஒவ்வொரு இதழா எடுத்துக் கொண்டு போயிடுவாங்க. தொழிலாளர் தொழிலுக்கு எந்த முதலாளி விளம்பரம் தரப் போறான்? அதுவும் கிடையாது. அதனாலே, நான் தொழிலாளர் தலைவனா சம்பந்தப்பட்டிருக்கிற பல நிறுவனங்களில் நன்கொடை வகுவித்துத்தான் நடத்தறேன்."

"அப்படியா! ரொம்பக் கஷ்டமாச்சே!" என்றான் சத்யா.

"கஷ்டம் ஒன்றுமில்லை ஸார்! நாம பத்திரிகை நடத்தி என்ன உலகப் புரட்சியா ஏற்படுத்திப் போகிறோம்? ஏதோ முடிந்த மட்டில் வெளியிடறது. ஒருவாரம் முடிய வேண்டு விட்டுடறது. அடுத்த வாரம் வெளியிடறது."

"ரொம்ப லைட்டா எடுத்துக்கறீங்க."

"உங்க அப்பா மாதிரி ஒத்துழைப்புத் தராத முதலாளிங்க இருக்கும்போது நானும் இலேசாத்தான் எடுத்துக்கணும். பெரிசாச் சமக்க முடியுமா? கேவலம் ஓர் ஆயிரம் ரூபாய் மாசா மாசம் கொடுத்துக்கிட்டு வாங்குன்னேன். கேட்க மாட்டேன்னுட்டார்."

"நிஜமாகவா? ஏன்?"

"அதென்னவோ ஸார்! நீங்க அந்த அருள்ராஜை வேணுமள அழைச்சுக் கேட்டுப் பாருங்க. அவருக்கு விவரம் தெரியும். நீங்களை சொல்லுங்க ஸார், என்னுடைய ஒத்துழைப்பு மாசம் ஆயிரம் ரூபாய் பெறுதா?"

சத்யாவுக்குக் காளமேகம் என்ன சொல் கிறார் என்பது நன்றாகப் புரிந்தது. அவன் உடனே அருள்ராஜை இன்டர்காமிட் அழைத்து, "ஆயிரம் ரூபாய் பணம் அக் கெண்டண்ட் கிட்டே கேட்டு வாங்கிக்கிட்டு இங்கே என் அறைக்கு வாங்க" என்றான்.

காளமேகத்துக்குச் சிகரெட் கொடுத்துத் தானும் பற்ற வைத்துக் கொண்டான். சில

வினாக்களிலேயே அருள்ராஜ் வந்து விட்டார். அவர் கையில் ஒரு காதி உறை இருந்தது. சத்யா பக்கமாக அதை நீட்டினார்.

"காளமேகத்தினிடம் கொடுங்கள்" என்றான் சத்யா.

"வவுச்சர் கொண்டு வந்திருக்கேன். ஸ்டாம்பு ஒட்டிக் கையெழுத்துப் போட்டுத் தரணுமே?" என்றார் அருள்ராஜ். உறையைப் பிரித்து முதலில் ரசிகை மட்டும் எடுத்தார். "இருபது பைசா கொடுத்தால் நாங்களே ரெவின்யூ ஸ்டாம்பு ஒட்டி விடுகிறோம்."

"ஸார்! என்னை இன்ஸ்டிபுண்ட்ஸ்துக்குத் தான் இவரை வரவழைச்சீங்களை?" என்று கோபமாக எழுந்தார் காளமேகம். உடனே அருள்ராஜ் சொன்னார்:

"இதிலே அவுடரோ அவ மரியாதையோ எங்கே வந்துது? நீங்க ரசீது தரலைன்னு நாங்க எப்படிக்க கணக்கு எழுதறது? இந்த நிறுவனத்திலே இதுவரை ஒரு சல்லிக்காக இரண்டா வது அகெண்ட்டுக்குப் போனது கிடையாது. கணக்கில் வராமல் உங்களுக்கு நாங்க பணம் தரணுமன்னு சொன்னால் நாங்க முதலில் கறுப்புப்பணம் உருவாக்கியாகணும்."

"என்னமோ நீங்க ஒருத்தர்தான் உலகத்திலேயே அரிச்சந்திரன் மாதிரிப் பேசறீங்கபோ. நான் இந்த ஒரு கம்பெனியிலே மட்டுமா தொடர்பு வைச்சிருக்கேன்? சிறீகம் பெரிசுமா எட்டு நிறுவனங்களிலே நான்தான் தொழிற்சங்கத் தலைவர். எல்லாரும்தான் ஐந்துறது. ஆயிரம் ரூபாய் போ அவர்களால் முடிஞ்சதை என் பத்திரிகைக்கு நன்கொடையாகத் தருகிறார்கள்."

"இப்படி அவர்கள் உதவுகிற பணத்திலே எத்தனை சதவிகிதம் உண்மையானுமே உங்க பத்திரிகைக்காகச் செலவாகிறது?" என்று அருள்ராஜ் கேட்டார்.

"உங்களுக்கு ஏங்க அந்த வேண்டாத கவலை? உண்டு இல்லென்னு எனக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டியவர் சத்யா ஸார்தான்!" என்ற காளமேகம் அவன் பக்கமாகத் திரும்பி, "இப்பத்தான் பதவியிலே வந்து உட்கார்த்திருக்கீங்க. கொஞ்ச காலத்துக்காவது தொழிலாளர் பிரச்சனைகள் இல்லாமல் இருந்தால் உங்களுக்கு வசதியாக இருக்கும். நல்லா யோசிக்கப் பாருங்க" என்றார்.

"நான் யோசிக்கிறதுக்கு ஒண்ணுமில்லை. ஒரு முடிவுக்கு வந்த பிறகுதான் இவரைப் பணத்துடன் இங்கே வரச் சொன்னேன்" என்ற சத்யா. கவரை அருள் ராஜிடமிருந்து வாங்கிக் காளமேகத்தினிடம் நீட்டினான். அதை பிரீஃப் கேஸில் வைத்து முடி எடுத்துக் கொண்டு "நான் வரேன் ஸார்! அப்புறம் நீங்க தவியா இருக்கும்போது வந்து சந்திக்கிறேன்" என்று கூறிய காளமேகம், அருள்ராஜ் மீது கேலியும் அவட்சியமுமாக ஒரு பார்வையை வீசிவிட்டு வெளியேறினார்.

அத்தியாயம் 22

அந்தச் சம்பவத்தை இப்போது எண்ணி பார்த்தான் சத்யா. காளமேகம் போன பிறகு அருள்ராஜ் சொன்னார்: "தம்பி! ஆரம்பத்திலேயே இது போன்ற சித்தனை களைக் கிள்ளி எறிஞ்சு. காளமேகத்துக்காக

பாபு: அந்த ஹோட்டில் ரொம்பப் புதுமையா நடத்தறாங்களா? கோபு: ஆமாம், நேத்துறே வரட கேட்டேன். ஒரு கற்றைறேயும் வரட யும் கொண்டு வந்து வைச்சுட்டுப் போனான்.

ஆ. சோபாண்ட்ரூபாளி.

நீ ஒரு தப்பு செய்யப்போன சங்கிலித் தொடர் மாதிரி ஓராயிரம் தப்பு செய்ய நேரும். அவனும் நீ அப்பப்போ தருகிற பணத்தால் திருப்தி அடைய மாட்டான். மேலே மேலே அதிகமாக உன்னிடமிருந்து கறப்ப தற்குத்தான் முயல்வான். இந்த ஆயிரத்தை ஸ்பென்ஸிலே வைச்சிருந்து என் சம்பளத்தில் வேணும்னாலும் மாசா மாசம் நூறு ரூபாயாகக் கழிக்கக்கிட்டு வா. ஆனா இரண்டாவது அகெளண்ட் ஏதும் ஏற்படுத்தாதே!"

"அருள்ராஜ்! உங்க கிட்டேயிருந்து பிச்சை வாங்கி நான் இந்த நிறுவனத்தை நடத்தணும்வெறு இல்லே."

"நான் அந்த அர்த்தத்தில் சொல்லவே தம்பி! இந்த விவகாரத்தின் தீமையை முழுமையாக நீ உணர்வதற்காக அப்படிச் சொன்னேன். என் சம்பளத்தில் வேண்டாம், உன் சம்பளத்திலேயே மாசம் இருநூறு ரூபாயாகக் கழிக்கலாம். மறுபடியும் அவன் வந்து நின்றால் 'இல்லே'ன்னு சொல்லிடு. சட்டத்துக்கு உட்பட்டுத் தொழிலாளர்களின் நியாயமான கோரிக்கைகளை நம்ம நிறுவனம் எந்த அளவுக்குப் பொருளாதார ரீதியில் ஏற்க முடியுமோ, செய்வோம். முடியாததை 'முடியலை'ன்னு சொல்லிடு. ஆனா தப்புப் பண்ணாதே. நீ செய்கிற ஒவ்வொரு தப்பும் உன்னைப் பலவீனப்படுத்தும். தொழிற் சங்கத்தலைவர்கள், காரியதரிசிகள் கரங்களைப் பலப்படுத்தும். கடைசியில் அவர்களை எதிர்த்துச் சமாளிக்க முடியாமல் போகும்."

"மிஸ்டர் அருள்ராஜ்! உங்க அட்வைஸ் தேவைப்படும் போது நானே உங்களை மறுபடி கூப்பிட்டு அனுப்புகிறேன்" என்றான் சத்யா. அதிர்ச்சி அடைந்து நின்றார் அருள்ராஜ். "தம்பி! இது முடிவான வார்த்தைதானா?" "யூ மே கோ!"

"முன் அறிவிப்பு இன்றி இந்த அறைக்குள் நுழைய உன் அப்பா எனக்கு மட்டும்தான் அனுமதி கொடுத்திருந்தார்."

"அவர் ஆட்சிக்காலம் முடியுமா போச்சு!" அதற்கு மேல் ஒரு வார்த்தையும் பேசாமல் அருள்ராஜ் அகன்று விட்டார். அதன் பின்னர் பல வாரங்கள் ஆகியும் அவரை அழைத்து யோசனை கேட்கவே சத்யாவுக்குத் தயக்கமாகவும் வெட்கமாகவும் இருந்தது. ஸ்பைல்களோ மேஜை மீது குவிந்தன. இப்போது வெறுப்புடன் தான் பார்த்துக் குழம்பிக் கொண்டிருந்த ஸ்பைலை மூடி மேஜை மேல் தொப்பென்று போட்டு விட்டு இன்னொரு சிகரெட் பற்ற வைத்துக் கொண்டான்.

அச்சமயத்தில் முன்னறிவிப்பு ஏதுமின்றி அவன் அறைக் கதவைத் திறந்து கொண்டு ஆனந்த் உள்ளே வந்தான். அவனுக்குப் பின்னாலேயே நித்யாவும் ஒயிலாக வந்தாள். லோ தறிப்பும் போட் நெக்குமாக அவள் அணிந்திருந்த உடையோ அல்லது அவள் நடந்து கொண்ட தோரணையோ, அவள் அழகைப் பற்றியோ அல்லது கற்பைப் பற்றியோ கற்பனைக்கு அதிக இடம் வைக்கவில்லை.

"குட் மார்னிங் ஹெள இஸ் தி நியூ எம். டி?" என்று கேட்டான் ஆனந்த்.

"ஸ்பைன், தாங்க்யூ" என்றான் சத்யா. ஸ்பைல்களுடன் போராடிக் கொண்டிருந்தவ

நினம் சற்று நேரம் மெதுவாக ஓடுவது உடம்புக்கு நல்லது. உடல் ஆரோக்கியமாக வைத்துக் கொள்ள லட்சக்கணக்கான அமெரிக்கர்கள் நினம் ஓடுகிறார்கள். ஐந்து பதினாட்டிரும் விதிவிலக்கல்ல.

னுக்கு ஆனந்த்தின் வருகை வரவேற்கத் தக்கதாகத் தோன்றியது. ஆயினும் மனப்பாரத்தையோ உணர்ச்சியோ வெளிக் காண்பித்துக் கொள்ளாமல் மாணேஜிங் டைரக்டர் பதவியைச் சர்வ சாதாரணமாகவும் இலகுவாகவும் வகிப்பது போல் நடத்தான்.

ஆனந்த் கேட்டான்: "என்னடா ரொம்ப நாளா ஆனைக் காணோம்? மறதியா? விரோதமா?"

"இரண்டும் இல்லே, வாக்குறுதி!"

"அப்படின்னா?"

"என் அப்பாவுக்கு ஹார்ட் அட்டாக் வந்த பிறகு என்னை இந்த ஸ்தானத்திலே உட்கார்த்தி வைத்தார். அதே நேரத்தில் ஒரு வரமும் கேட்டார். 'ஆனந்தைச் சந்திக்கப் போவதில்லை'ன்னு வாக்குறுதி கொடுன்னார்."

"கேட்கக் கூடியவர்தான். நீயும் கொடுக்கக் கூடியவன்தான். இதையெல்லாம் எதிர்பார்த்துத்தான் நீ என்னைப் பார்க்க வரக்காத்திராமல் நானே உன்னைச் சந்திக்க வந்துட்டேன்!"

"அது சரி, நீ போகிற இடத்துக்கெல்லாம் நித்யாவையும் பின்னோடு அழைச்சுக்கிட்டுப் போக ஆரம்பிக்கட்டியா? இது எத்தனை நாளா?" என்றான் சத்யா.

"போற இடத்துக்கெல்லாம் அழைச்சுப் போகிறதில்லேடா. அவ போக வேண்டிய இடத்துக்குத்தான் அழைச்சு வந்திருக்கேன். ஷி இஸ் யுவர் நியூ ரிஸ்பன்ஸிஸ்ட்."

"ரிஸ்பன்ஸிஸ்ட்டா? நான் அப்படி யாரையும் அப்பாயிண்ட் பண்ணலையே!"

"நீங்க பண்ண மாட்டீங்கன்னு இவருக்கு நல்லாத் தெரியும் அதனால் இவரே என்னை உங்க சார்பில் நியமிக்க அழைச்சுக்கிட்டு வந்துட்டார்" என்றான் நித்யா.

“ஆனந்தி! எதக்குடா இதெல்லாம்?” என்று சத்யா கேட்டாள்.

“போடா சிபூஸ்! ஒரு எம். டி. ன்னு அதுக்குத் தக்க ஸ்டேட்டஸ்டன் வாழ வேண்டாம்? ஒரு ரிஸப்ஷனிஸ்ட், ஒரு பி. ஏ., ஒரு செகரெட்டரி, வீட்டிலே கூர்க்கா, இம் போர்ட்டட் கார், யூனிஃபாரம் அணிந்த டிரைவர், ஏ. ஸி. ரூம்கள்...”

“சேச்சேச்சே! வீண் செலவு” என்றான் சத்யா.

“தெரியுமே உன் அப்பனோட தரித்திரப் புத்தி உன்னை விட்டுப் போகுமா? பொறுப்பு கையில் வந்ததும் ஆள் அடியோடு மாறிப் போயிருவேன்னு நான் நினைச்சது சரியாய் போச்சு!”

“நோ! நோ! நான் என் அப்பா மாதிரி இல்லை” என்றான் சத்யா. “எப்பப் பார்த்தாலும் தொழிலகத்தையே கட்டிக்கிட்டு அழமாட்டேன். ஐ வில் டிவைட் மை டைம் பிட்லீன் ஓக் அண்டு பிளவுர்.”

“பேசறதிலே குறைச்சல் இல்லை, ஆனா பிங்க்கியை நீ போய்ப் பார்த்தே ரொம்ப நாளாச்சாமே! அவ சொல்லி ரொம்ப வருத்தப் பட்டுக்கிட்டா. ‘மானேஜிங் டைரக்டராயிட்டார். அவருக்கு ஏகப்பட்ட வேலை. என்னை யெல்லாம் கவனிக்க அவருக்கு எங்கே நேரம்?’ என்று பெருமூச்சு விட்டுச் சொன்னான்!”

கேட்கும்போதே சத்யாவுக்குக் கிண்கிணப் பாக இருந்தது. “நிஜமாகவா? அவளை நீ எப்போ, எங்கே சந்திச்சே?”

பம்பாயில் ஹிந்தி சினிமா படங்களில் வரும் பாடல்களை அச்சிட்டுப் புத்தகமாக வெளியிடுகின்றனர். பல வருடங்களுக்கு முற்பட்ட படங்களின் பாடல்கள் இன்னும் பிரபலமாக இருக்கின்றன. ஒருகால் உட்களுக்குப் பாட்டுப் புத்தகம் தேவையாக இருந்து, படத்தின் பெயர் குராகம் வராவிட்டால் கவலையில்லை. பம்பாய் ஜெனரல் போஸ்ட் ஆஃபீஸ் பக்கத்திலிருக்கும் நடைபாதைக் கடையில் இவ்வாறு சினிமாப் பாட்டுப் புத்தகங்களை கிற்பனை செய்யும் ஒருவர், நீங்கள் பாட்டின் ‘பூனை’ பாடிக் காட்டினால், அந்தப் படத்தின்பாட்டுப் புத்தகத்தை எடுத்துத் தருகிறார். எட்டில் ஆஃப் இந்தியா. ராஜன் ஆனந்த்.

“அடகடவுளே! அவளை நான் சந்திச்சே, பேட்டி கண்டது, எதுவும் உனக்குத் தெரியாதா? பத்திரிகையில் பேட்டி வெளியாகி இரண்டு வாரம் ஆகப்போகிறதே! அதையும் நீ பாரக்கலையா? அப்போ பிங்க்கி குறை சொன்னதில் தவறில்லை. நீ அவளை ஒதுக்கற தாகத்தான் அர்த்தம்.”

“சேச்சே! அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. இந்தப் பெரிய பொறுப்பை ஏற்றுக் கொஞ்ச நாள்தானே ஆகிறது? இன்னும் ஒரு வாரம் பத்து நான் போனால் ஒரு ரொடனுக்கு வந்துடும். அதுவரை நேரம் கிடைக்கிறது கொஞ்சம் கஷ்டம்தான். நீ பிங்க்கியை என்ன பேட்டி கண்டே? என்ன எழுதினே? அதை யெல்லாம் சொல்லு!”

“உமன்ஸ் லிப் பற்றிப் பிரமாதமாச் சொல்லியிருக்கா. சில ஸ்ரூப்ஸ் எடுத்தேன். நான் எதிர்பார்த்ததைவிட ஜோரா விழுந்திருக்கு.” வாரப் பத்திரிகை யொன்றை பிரிப்பி கேலிவிருந்து எடுத்துக் குறிப்பிட்ட பக்கத்தைப் பிரித்து அவனிடம் தந்தான். அதில் வெளியாகியிருந்த பிங்க்கியின் படத்தைப் பார்த்து விட்டு, ‘பிபூட்டிபூ’ என்று கவிக் கூறி மகிழ்ந்தான் சத்யா. “டேய்! இதிலே எனக்கு ஒரு பெரிய என் வார்துமெண்ட் கொடு. ஸிபிரேம் போட்டு மாட்டிக்கூடா.”

“பேஷா தரேன். அதோடு, உன்னையும் நித்யாவையும் சேர்த்து வைத்து அன்றைக்குப் பல போஸ்களில் ஸிபோட்டோ எடுத்தேனே, அதிலேயும் ஒரு காப்பி எடுத்துத் தரேன்! ஸிபிரேம் போட்டு பெட்ரூமில் மாட்டிக்கோ!”

“அடப்பாவி! அதையெல்லாம் அழிச்சுடா! ஏதோ ஒரு வீக் மோமெண்டிலே தாறுமாறா நடந்துக்கிட்டிருப்பேன். நீயும் தமாஷாப் படம் எடுத்தே! அதையெல்லாம் கையிலே வைச்சுக்கக் கூடாது. ரொம்ப டேய்சே!”

“பயப்படாதே சத்யா! பிங்க்கி இட்டே அவற்றை நான் காண்பிக்கப் போறதில்லை!”

“ஐய்யோ! அந்த எண்ணம் வேறே இருக்கா உனக்கு?”

“இல்லை” என்றுதானே சொல்கிறேன். இல்லை, இல்லவே இல்லை! உன்னிடமே நெகடியங்கள், ஸிபோட்டோக்கள் எல்லாவற்றையும் தந்து விடுகிறேன். நீயே உன் கையாலேயே அழிச்சுடு! இப்ப இவனுக்கு ஒரு வழி சொல்லு. நித்யா வாண்டல் எ ஜாப் ஆல்யுவர் ரிஸப்ஷனிஸ்ட்!”

“கொடுத்தாச்சு! ஆபீஸ் ஆர்டர் போட்டாச்சு! சரிதானே?” என்றவாறே இன்டர் காமை எடுத்து ஸ்டெனோவை வரச் சொன்னான் சத்யா. அப்பாய்ண்ட்மெண்ட் ஆர்டர் டிக்டேட் செய்து அனுப்பினான்.

அந்த நெகடியங்களும் புகைப்படங்களும் நம் கைக்கு வந்து சேருகிறவரை இவனைப் பகைத்துக் கொள்ளாமல் குஷிப்படுத்தி வைப்பதே நல்லது” என்று மனத்துக்குள் நினைத்தான் சத்யா.

“அப்பாடா! ஒரு வழியாக நித்யாவை இவன் தலையிலே கட்டியாச்சு. இவன் கழுத்தறுப்பிலிருந்து மீண்டு இனி புதுச்சரக்காக யானையாவது பிடிக்கலாம்” என்று எண்ணிக் கொண்டான் ஆனந்த். (தொடரும்)

சிலுவை அந்தோனி பனை ௮7
 தின் மீது முறுக்குத் தடியைச் சாற்றி
 வைத்து விட்டு, தலைக் கயிறையை
 எடுத்துக் கால்களிலே மாட்டிக்
 கொண்டு மேலே ஏறப்போன சமயம்
 தலையிலே முள்ளு கட்டைச் சமந்த
 படியே ஞானப்பூ வந்தாள்.

அவன் அப்படியே நின்றான்.

சிலுவை அந்தோனி பனை ஏறாமல்
 தனக்காக நிற்பதை உணர்ந்து
 கொண்ட ஞானப்பூவும் மேலே நடக்
 காமல் நின்று விட்டாள்.

“என்ன ஞானப்பூ.. முள்ளுக்
 கொண்டு போறியோ?” என்று
 கேட்டான் சிலுவை அந்தோனி.

“பார்த்தா எப்படித் தெரியுவு?”
 என்று சிரித்தான் ஞானப்பூ.

“தெரியுவு... தெரியுவு. முள்ளுக்
 கட்டை கீழே போடு பாப்பம்.”

“நேரமாவுவே. ஏம் போடச்
 சொல்றிய?”

“இப்ப அலகுப்பனை ஏறப்
 போறேன். பண்ணிராட்டம் பயினி
 இருக்கும். கொஞ்சம் வாக்க ஊத்
 திட்டுப் போவேன்.”

“சேகவே... நமக்கு
 வேண்டாம். வெறும்
 வயத் திலே பயினி
 குடிச்சா வயத்தப் பெரட்
 டும். நாம் போட்டா...”

“பயினிக் குடிக்காண்
 டன்னு மல்லுக்கட்டி
 யவள நிக்க வச்ச எதுக்கு?
 ஆமா... ஐயாவும் அம்
 மாவும் என்ன சொல்
 வியாவ?”

“அவியதான்

சொன்னதையே
 சொல்வியா
 வளே...”

யர்சம்
 - 2 மா கல்யாணி -

கல்லூரி ஆசிரியர்கள் வேலாநியுத்தம்!

கல்லூரி ஆசிரியர்கள் வேலை நிறுத்தம் பற்றிச் சேகரித்த சில கருத்துக்கள்:

எஸ். ஹரிராம்தாஸ் (கல்லூரி மாணவர்): ஒன்றும் இல்லாமல் யாருமே ஸ்ட்ரைக் செய்ய மாட்டார்கள். ஆசிரியர்கள் செய்வது தவறு என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் பரீட்சைகள் நெருங்கும் சமயம் இவர்கள் இப்பொழுது ஸ்ட்ரைக் செய்வது சரிதான் என்பது யோசிக்க வேண்டிய விஷயம்.

எஸ். கல்யாணி (கல்லூரி மாணவி): இந்த ஸ்ட்ரைக் தேவை இல்லாதது. பி. டி. சி. எடுக்கப்படுவதால் ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள். அதற்குத் தகுந்த விடையில் அரசு நடந்து கொள்ளும் என்று பி. டி. சி. யில் அமைச்சர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள். ஆனாலும் ஆசிரியர்கள் ஸ்ட்ரைக்...

தாமஸ் ஹரிராம்தாஸ் கல்யாணி

செய்து வருகிறார்கள். பரீட்சைகளை எதிர்நோக்கியுள்ள மாணவ மாணவியர்களுக்குத் தான் தொல்லை எல்லாம்.

திரு. தாமஸ் (தலைவர், பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் சங்கம்): நாங்கள் பல வருடங்களைக் கேட்டுக் கேட்டுத் தளர்ந்து போய்க் கடைசி ஆயுதமாகத்தான் ஸ்ட்ரைக் செய்கிறோம். வாய் வார்த்தையாகத் தரப்படும் வாக்குறுதிகள் முழுமையாக உத்தரவில் இடம் பெறவில்லை. ஒட்டை இருப்பதால் உத்தரவைச் சரியாக அமுல்படுத்த முடியவில்லை. உத்தரவுக்கு வருகின்ற விளக்கங்களோ உத்தரவைப் பயன் இல்லாமல் செய்து விடுகின்றன. அரசின் கருத்துக்களை அறிகாரிகள் முழுமையாகச் செய்யப் படுத்துவதில்லை. அரசு துணிந்து செய்யப் படுவதற்குத் தயங்குகிறது. நாங்கள் கேட்பது: பணிப்பாதுகாப்பு; நேரடி ஊதியம்; தாற்காலிக ஆசிரியர்களை நிரந்தரமாக்குதல்; வேலை இழந்த ஆசிரியர்களுக்கு வேலை கொடுத்தல். இப்படி சில அத்தியாவசிய கோரிக்கைகளைத் தான் நாங்கள் கேட்டுள்ளோம்.

பேட்டி: "குமா..."

"அப்ப நாம கலியாணம் பண்ணுண்டவா. இப்படி தெனம் தெனம் ஒருத்தரை ஒருத்தர் பார்த்து ஏங்கிக்கிட்டே இருக்கலா?"

"ஏன் இருக்கணுமாம்! அவிய சொல்றதைச் செய்தாப் போதுமே. அப்புறம் உபதேசியாரு ஒலை வாசிப்பாரே".

"ஏ புள்ள ஞானப்பூ, என்ன சொல்லியா நீ. அவிய சொல்லியதைச் செய்ய என்னாலே ஏலுமா? ஏலாதவனைப் பாத்து அம்புட்டுப் பரியம் போடு, இம்புட்டுப்பரியம் போடுன்னு பரியம் கேக்காவனே அது எடக்கு இல்லாம வேற என்ன ஞானப்பூ. மழை மட்டும் தப்பாமப் பேஞ்சிருந்தா இப்படிக்கேப்பாவளா?"

ஞானப்பூ சிரித்தான். அவன் தொடர்ந்தான். "இன்னக்கி கருப்பட்டி யாவாரம் பண்ணிச் சித்த செயலா இருக்கம்னு ஒங்க ஐயா நெனைக்காவ. நாளைக்கே மழை பேஞ்சா எந்தோட்டம் ஸ்ராய் போள் விளையும் ஞானப்பூ. மொளகாயும் சோளமுமா என்னிராண்டனா! அப்புறம் இந்த அருவாப்பெட்டி, முறுக்குத்தடி, குடுவை எல்லாத்தையும் கட்டி ஏரப்பிலே செருகிட்டு... தோட்டக் கால்ல ஏறங்கிராண்டனா. அப்புறம் மேல எங்க ஞானப்பூவக் கட்டிக்கிறியான்னு ஒங்கய்யால்ல எங்கிட்ட வந்து நிப்பாவ."

"ஆமா... நிப்பாவ."

"ஏன் திக்காண்டாவ. சல்லி பேசவு ஞானப்பூ. இப்பல்லாம் சல்லித்தவனை மனியன்னு மதிக்காண்டாவனே."

"அதப் போட்டுப் பேசி என்னாலும்... இப்ப பரியம் போட்டு என்னைக் கட்டிக்கிட வாரியனா... இல்லை... இந்தக் கள்ளிக்குளத்தானுக்கு விட்டுரப் போறியனா..."

"அட... நீயுமில்லா பரியம் பரியம்னு உசிர உடியா. எங்கிட்ட என்ன இருக்குவு பரியம் போட"

ஞானப்பூ சிரித்தான்.

"அட... ஏம் போட்டுச் சிரிச்சியா?"

"சிரிச்சாம் என்ன டண்ணச் சொல்றியினை?"

ஞானப்பூ மறபடியும் சிரித்தான்.

"ஏம்போட்டு மறுக்க மறுக்கவும் சிரிச்சியா. வெசயத்தச் சொல்லிட்டுச் சிரியுலேன்" என்று பிணக்கமான குரலிலே கேட்டான் சிறுவன் அந்தோனி.

"ஒங்களுக்குப் பேசத் தெரியலில். எங்கய்யா வாய்ச் சவடால் விட்டுப் பரியம் கேட்டாவன்கு, அதுக்குப் பதிவடி தராண்டவா நீங்க" என்று ஞானப்பூ மறபடியும் நகைத்தான்.

"என்னத்தப் போட்டுச் சொல்லியா நீ. ஒண்ணும் வெளங்கலியே" என்றான் சிறுவன் அந்தோனி.

"உக்கும்... இதக்கட ஒரு பொட்டப் புள்ள லீலாவாரியா விளக்குவாளாக்கும். என்ன பண்ணுவியனோ எனக்குத் தெரியாது. கள்ளிக் குளத்தான் பரியத்தோட வந்து என்னை வாவிட்டுப் போறதுக்குள்ளே ஏதா னும் பண்ணிச் சோவிய முடிச்சப் பாருங்க. என்னு கணம் கணக்குவு முன்னுக்கட்டு. அப்ப கணம் போறேன்" என்ற ஞானப்பூ அவனது

ஸ்வாத்

இதை ஒரு கோலை என்று எடுத்துக் கொண்டால் உடல் எங்கே போயிற்று? இது ஒரு பெண்ணுக்கான விவகாரம் என்றால், அந்தப் பெண் யார்? வேறும் விளையாட்டு என்று உருவவதானால் ரத்தம் சிந்துவது எதற்காக?

குறிப்பிட்ட ஒரு ஜாதி நாயை (பெட் ஹவுண்ட்) ஸ்லாட் என அழைப்பதுண்டு. தும்பறிப்பவர்களையும் "மோப்பம்" பார்த்து முன்னேறுவதால் ஸ்லாட் என்றே குறிப்பிடுவார்கள்.

ஆண்டனி ஷாப்ஸ் எழுதிய நவீன நாவல் 'ஸ்லாட்.' உலகெங்கிலும் ரிக்கர்களின் ஆதரவைப் பெற்று அமோகப் புகழ் பெற்றது. பல்வேறு நாடுகளில் நாடகமாக அங்கேறிப் பிரசித்தமாயிற்று. "கிளஸ் ஷாப்ஸ் நி பிராஸிடியூஷன்", "டயல் ஏம் ஸ்பாஸ் மர்டர்" பாணியிலுள்ள இப்படத்தில், எமக்கேல் கேய்ன், (படம்) எமலே என்ற வெறித்தனம் — முட்டாள்தனம் கலந்த புதுமைப் பாத்திரத்தில் பொலிகிறார். —த. மு. ரா..

படுகி எதிர்பாராமல்... தண்டைகள் தாள மிட... பொடி ஒட்டமாக விரையலானான். சிலுவை அந்தோனி அவன் பின்னழகில் மெய் மறந்தான்.

"பாவிமக என்னு அனகா இருக்கா! பின் னளகுட மயங்க வச்சவே" என்று முனகிக் கொண்டான்.

பதனீர்க் குடுவையை அரிவாள் பெட்டியில் வாக்கா மாட்டிக் கொண்டு "விருட் விருட்" டென்று பனை ஏறலானான்.

"வா" ரும் உடன்பிறந்தாள் மவனே. இப் படி இரியும்" என்று வரவேற்றார் குருசடியான்.

தான் அமர்ந்திருந்த கல் திண்டில் ஓரமாக அமர்ந்து கொண்டு சிலுவை அந்தோனி அமர்வதற்காக இடம் ஒதுக்கினார். ஆனால் அவன் எதிரே கிடந்த சின்ன நாரக் கட்டிலில் போய் அமர்ந்து கொண்டான்.

"பார்த்து நாளாச்சே. பனை ஏத்து எப் படி இருக்குவு. கைல ஏறுவது மிடுக்கவா?"

"நல்லா இருக்கு மாமா."

திடுக்கிட்டார் குருசடியான். பனை ஏற்றுத் தொழில் நன்றாக இருந்தால் கையில் பனை இருக்கும். பரிசுப்பணம் சேர்த்திருப்பான். அப்புறம் தட்டிக் கழிக்க முடியாதே என்று பயம். ஏனென்றால் கள்ளிக் குளத்தில் அயணு வரன் ஒன்றைப் பார்த்து வைத்திருந்தார்.

"அப்ப சல்லி நல்லாப் பெரணுவோ?"

"நல்லாத்தான் பெரணவு."

"என்ன வே மருமவனே... இழுத்தாப்பல சொல்லியேடு..."

"செலவு அத்துக்கிட்டு போவு வில்லா."

இந்தப் பதிலால் அவர் திருப்தியானார். செலவு அதிகமானால் சேமிப்பு இருக்காதே என்ற கணிப்பு. எப்படியும் அவனுக்குத் தம் மகளைக் கொடுக்காமல் இருக்க வழிதேடினார்.

அவர் பரிசுப் பணமாகப் பெருந்தொகை கேட்டதே இதற்குத்தானே! "செலவு இல்லாமலா. சேர்த்தும் வைக்கணுமில்லா. பரியப்பணம் சேர்த்திட்மரா?"

"இல்லே..."

"இப்ப தத்தரப்பனை ஏத்திலே சேக்காம எப்பவே சேப்பேடு. ஞானப்பூவுக்கு வய சென்ன ஏறுவா ஏறங்குவா. நீடு எப்பபரியம் போட்டு... எப்ப..."

"நான் ஏம் பரியம் போடணும்?"

"பரியம் போடவேன்னு ஊர்ல சிரிச்சான் டாலவா?"

"அவிய சிரிக்கட்டு. ஆடு வண்டான் னுவ?"

"அதெப்படி. பரியம் போடாம கண்ணு வலமா. நான் ஒப்ப மாட்டேன் மருமவனே. பரியம் போட்டாத்தான் ஞானப்பூ உமக்கு."

"போடவேன்னு..."

"ஆடு போடியாவளோ அவியனுக்கு."

"சிலுவை அந்தோனி சிரித்தான்."

"ஏன் சிரிக்கேடு?"

"சிரிக்காண்டனா பின்ன. ஒம்ம மவனை ஒரு ஆம்பினைக்குக் கட்டி வைப்போனு நினைச்சேன். நீடு பரியப் பணத்துக்கில்லா கட்டி வைக்கமிய்கேடு. அத்தைக்குத் தானிய நீடு கட்டுவரா இல்ல ஒம்ம பரியப்பணம் கட்டுச்சா. நீடு அப்ப அங்க ருவாதானே பரியமே போட்டிரான். அத்தை சொன்னு வளே. ஆயிரமா வேணும் ஒமக்கு... அதுக்கு வேற ஆனைப்பாரும். இப்ப சொல்லியதைக் கேட்டுக்கும். ஞானப்பூ கழுத்திலே நான் தான் மாலை போடுவேன். எவனுக்கம் குறுக்கே வந்தா என் பனை அருவாதான் அவனுக்கு மாலை போடும்... ஆமா..." என்றவன் விருட்டென எழுந்து வெளியே நடந்தான்.

உள்ளே பெற்றவனுடன் சேர்ந்து கொண்டு ஞானப்பூ குறுங்கி நகைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

குருசடியான் ஊமையாடி விட்டிருந்தார்.

பக்தவத்சலம் பதீலனிக்கீறர்

மாநில மக்கள் ஊர்ந்தியைக் கற்று அவர்களாக ஒப்புக் கொள்ளும் வரையில் ஊர்ந்தியுடன் ஆங்கிலமும் பொதுமொழியாக இருக்கும் என்று உறுதி மொழி அளித்தார். இந்த உறுதி மொழியைச் சட்டபூர்வமாக நான் முயற்சிகள் செய்து திரும்பி இந்திரா காந்தி பிரதமராக இருந்தபோது Statutory Protection பெற்றேன். அப்படியிருக்க ஊர்ந்தித் திணிப்பை ஆதரிப்பவன் என்று பொருள்படும் விதத்தில் நான் வெளியிட்ட கருத்துக்களை விமர்சனம் செய்வது எவ்விதத்தில் சரியாவதாகும்?

“ஊர்ந்தி எதிர்ப்பு சம்பந்தமாக நான் தெரிவித்த சில கருத்துக்கள் சமீபத்தில் ‘கல்மி’யில் விமர்சனம் செய்யப் பட்டன. (தலை யங்கம்: 25.2.79 இதழ்) அதில் எனது கருத்துக்கள் சரியாகப் பிரதிபலிக்கப்படாமல் இருக்கிறது.

மத்திய அரசு இலாக்காக்கள், இந்திய அரசியல் சாசனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட அரசின் பொழிக் கொள்கைக்கு விரோதமாக ஊர்ந்தியிலே மட்டும் தமிழ்நாடு போன்ற ஊர்ந்தி பேசாத மாநிலங்களுக்குக் கடிதங்கள், சுற்றறிக்கைகள் போன்ற வற்றை அனுப்புவதையோ, அல்லது ஊர்ந்தியிலே மட்டும் பிரிண்ட் செய்யப்பட்ட மணியார்டர் பாரங்கள் போன்றவற்றை விறியோடுப்பதையோ நான் கண்டிக்காமல் இருந்ததில்லை. இத்தகைய திணிப்புக்குக் காரணமான ஊர்ந்தி வெறியர்களுக்கும் கண்டிக்காமல் இருந்ததில்லை. இப்போதும் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். ‘ஊர்ந்தித் திணிப்பை எதிர்த்தவர்கள் ஆங்கிலத்தை எப்படித் திணிக்கப் பார்க்கலாம்’ என்று நான் கொள்ளுது ‘கல்மி’யில் விமர்சிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ‘ஆங்கிலத் திணிப்பு’ என்று நான் குறிப்பிட்டது ‘இந்தியா முழுதும் ஆங்கிலம் ஒன்று மட்டுமே பொது மொழியாக இருக்கும்’ என்பதான யோசனைத்தான்.

இந்திய அரசியல் சாசனப்படி ஊர்ந்தி பாரதத்தின் பொது மொழியென்ற அத்தலைத் பெற்றிருக்கிறது. நேரு அவர்கள், இந்தி பேசாத மாநில மக்களின் நலனுக்காக, அம்

அரசியல் சாசனப்படி ஊர்ந்தி பாரதத்தின் பொது மொழியென்ற அத்தலைத் பெற்றுள்ளது. ‘ஊர்ந்தி ஒரு பிராந்திய மொழிதான், ஊர்ந்தி பொது மொழியாக இருக்குமானால் மற்ற இந்திய மாநில மொழிகளும் பொது மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்றே, அல்லது ஆங்கிலம் மட்டுமே இந்தியாவின் பொது மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்றே’ கூறுவது பாரதத்தின் ஒற்றுமையைக் குலைத்துப் பிரிவினைக்கு அடிகோலும் எண்ணமுடையவர்கள் தெரிவிக்கும் வாக்காகத்தான் நாம் எடுத்துக் கொள்ளமுடியும்.

அரசியல் சாசனத்தைத் திருத்துவது சலபமான விஷயம் அல்ல. ஊர்ந்தி பேசும் மாநிலங்களின் ஆதரவு இல்லாமல் மொழித் திருத்தம் திறைவேற்ற முடியாது.

நம்மைப் பொறுத்த மட்டில் ஒரு விஷயத்தை மிகத் தெளிவாக மனத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஊர்ந்தி பேசாத மற்ற எல்லா மாநிலத்தவர்களும் ஊர்ந்தி மட்டுமே பொது மொழியாக இருக்கலாம் என்று ஒப்புக் கொண்டாலும் கூட, தமிழ் நாட்டு மக்கள் ஒப்புக் கொள்ளா விட்டால் ஊர்ந்தியுடன் ஆங்கிலமும் தொடர்ந்து பொது மொழியாக இருக்கும். இருக்க வேண்டும் என்று சட்டப்படி நமக்கு உறுதி மொழி இருக்கிறது. அதுவும் கால வரம்பின்றி அம்மாதிரி ஒரு மொழிகளும் இருக்கும் என்று உறுதி மொழி இருக்கிறது. அப்படியிருக்கத் தமிழ் மக்கள் மீது ஊர்ந்தியைத் திணிக்க முடியாது. அப்படியே ஆங்கிலத்தை விடுத்து ஊர்ந்தியை மட்டுமே மத்திய அரசு உபயோகிக்குமானால் அதை உடனே எதிர்ப்பதற்கு முழு ஆதரவைத் தருபவன் நானும்தான்!

தமிழ் மக்கள் வேலை தேடிக்கொண்டு வேறு மாநிலங்களுக்குப் போவதில்லை என்ற முடிவில் இருந்தால் ஓர் எழுத்துக்கூட ஊர்ந்தி படிக்க வேண்டாம், அவர்கள் எவ்வித பாதகத்தையும் எப்போதும் அடைய மாட்டார்கள் என்பதுதான் எனது விளக்கம். முடிக்குமன் ஒரு வார்த்தை. இந்தியாவின் சிறப்பான எதிர்காலம் காங்கிரஸின் கையில் தான் இருக்கிறது என்று நான் இன்னும் திடமாக நம்புகிறேன். அதற்காக காங்கிரஸ் இரண்டும் ஒன்றுகூடப் பலமான கட்சியாக விளங்க வேண்டும் என்றுதான் நான் விரும்புகிறேன் தவிர இந்திரா காந்தியோடு இணைந்து விட வேண்டும் என்று நான் துடிப்பது போன்ற அர்த்தத்தில் கல்மியில் எழுதியுள்ளது சரியல்ல. எந்தத் தனி நபருக்காகவும் நான் துடிக்கவில்லை.”

“விட்டுப் செலுக்கு, சாதாரணம், என்ன உரம் போடலாம்?”
 “எம்பலிருந்தாப் போடுக. இப்ப ஸ்டா சிமிண்ட் கிடைச்சாலும் போடலாம். இப்ப... ரெண்டும் ஒண்ணு தான்.”
 ஸ. தேனப்பன்.

எழுத்தாளர் ஏகாம்பரமும் மகாகவி பாரதியும்

எழுத்தாளர் ஏகாம்பரத்திற்கு மகாகவி பாரதியின் பாடல்களில் அபார சடுபாடு. ஏன் என்பதையும் என்று கூடச் சொல்லலாம். ஒரு சமயம் அவருக்கு உடல் நலமில்லை. டாக்டரிடம் சென்றார்.

டாக்டர்: என்ன உடம்பிற்கு?
 ஏ. ஏ: உணவு செல்லவில்லை; உறக்கம் கொள்ளவில்லை. பாலும் கசந்தது. படுக்கையும் தொந்தது. "அப்படியா? அப்படியும்."
 "மேலி கொடுக்குது. தலை சுற்றியே வேதனை செய்துது."

"ஒன்றும் பயப்படாதீர்கள்."
 "அச்சமில்லை. அச்சமில்லை. உச்சமீது வானிடிந்து வீழினும் அச்சமில்லை."

"ஆர்சனிக் என்ற மருத்து இருக்கிறது."
 "நச்சை வாயிலே கொணர்ந்து நன்பயுட்டு போதினும் அச்சமில்லை."

"விஷம் விஷம் என்றுமில்லை. அளவாகச் சாப்பிட்டால் மருந்துதான். உங்களைச் சோதித்துப் பார்த்து நல்ல மருத்து தருகிறேன். உடல் சரியாகிவிடும்."

"விசைபுறு பத்தினிப்போல் உள்ளம் வேண்டிய படி செலும் உடல் கேட்டேன்."
 "நீங்கள் சொல்வதைப் பார்த்தால் நீங்கள் பெரிய பத்தாட்டக்காரர் போல் தோன்றுகிறேன்."

"நமக்குத் தொழில் கவிதை; நாட்டிற்கு மழைதான்!"
 "என்ன சார் கவிதை? தொழில் பள்ளியினால் பணம் வருமே?"

"தொழில் பண்ணப் பெரு நிதியும் வேண்டும்; அதில் பல்லோர் துணை பிரிதல் வேண்டும்."

"வால்தவம்தான். இருந்தாலும் கவிதை அது இது என்பதெல்லாம் சோறு போடாது. அதனால், கவி குரே..."

"தேனை மறந்திருக்கும் வளரும், ஒளிச் சிறப்பை மறந்து விட்ட பூவும், வானை மறந்திருக்கும் பயிக்கும் இந்த சுவையம் முழுதுமில்லை."

"உங்கள் ஆர்வத்தைப் பாராட்டுகிறேன்... ஒரு நாட்டு மருத்து சொல்கிறேன்... விட்டில் உங்கள் மனைவியிடம் சொல்லி..."

"நாலி கடும் பெண்டாடி, சத்தங்களேதுமில்லை. நாளை தனியான்."

"ஓஹோ... அப்படியான சேதி: ஒரு சித்த சுவைநிய மருத்து இருக்கிறது. ஒரு மண்டலம் சாப்பிடுங்கள். நோய் தொடியே அண்டாது. நீங்கள் புது ஆசாமியாகப் புத்தியளிச் செய்தவராகி விடுவீர்கள்."

"என்னால் புதிய உயிராக்கி எனக்கேதுங்கலவை அற் செய்யு, மதிதன்னை மிகத்தெளிவு செய்யு; என்றும் சத்தோலும் கொண்டிருக்கச் செய்வீர்."
 "கட்டாயம் செய்கிறேன். என்னை நம்பலாம்?"

"நம்புவதே வழியென்ற மறைதன்னை நாயின்று நம்பி விட்டோம். நம்பினார் கெடுவதில்லை. நான்கு மறை தீர்ப்பு. அம்பிகையைச் சரன் புகுந்தால் அதிகவரம் பெறலாம்."

(டாக்டர் மருத்து கொடுக்க ஏகாம்பரத்தின் உடல் குளாமடைகிறது. சில வாரங்கள் கழித்து டாக்டரைச் சந்திக்கிறார்.)

டாக்டர்: எப்படி இருக்கிறது உடம்பு?
 ஏகா: உச்சி குளிர்ந்தது; உடம்பு நோய்க்...வாய்க் நீ எம்மாள்."

"சரி... சரி... நான் வருகிறேன்" என்று சொல்லி விட்டு டாக்டர் நழுவுகிறார்.

நீயுத்தல் குறி போருவதில் வல்லவரா?

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு பத்திரிகை போட்டி ஒன்றை நடத்தியது. ' ' ' ') - இந்த ஐந்து நிறுத்துக் குறிகளூடன் முடியும் ஒரு வாக்கியத்தை எழுதி அனுப்பச் சொல்லிவிருந்தது.

பரிசைத் தட்டிக் கொண்டு போன வாக்கியம்:

" ? ' ' ' ') . " என்ற குறிகளூடன் முடியும் வாக்கியம் என்ன என்பதைத் தெரியப் படுத்த மாட்டீர்களா? (ஆங்கிலத்தில் இந்த வாக்கியம் அமைந்திருந்ததால் ஆரம்பத்தில் இருக்கும் எழு நிறுத்தல் குறிகளும் வாக்கியத்தின் கடைசியில் வந்திருந்தன)

அதிருக்கட்டும், நீங்கள் முயற்சி செய்து பாருங்களேன்.

ராஜாவும் ராணியும் டில்லியில் ராணி ஜான்சி ரோடு என்ற வீதி இருக்கிறது. அங்குள்ள ஒரு பிரபலமான கடை: ராஜா சோப் ஓர்க்ஸ்.

எஸ் இஸ்ஸூ!

ஆங்கில உயிரெழுத்து 'E' மட்டும் உபயோகித்து எழுதப்பட்புகுக்கும் இந்தப் பராமாந்திரி எழுதுவது 'சனி' இல்லை.

We feel extreme feebleness when we seek perfect excellence here. We well remember men everywhere err. Even when Eden's evergreen trees sheltered Eve, the serpent crept there.

குறக - ஈகரு னுயாசி - னுயாசி

'கருவுணர்வு'

ரமேஷ் தன் காதலி நந்தினிக்கு அனுப்பிய பரிசான நெக்லஸ் எப்போது எங்கிருந்து அனுப்பப்பட்டது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுவதில் துடியாக இருந்தான் ஹரி. அவன் பரபரப்பை அளவிடுவதன் போல அமைதியாகப் பார்த்தான் நந்தினி.

இப்போது அவர்கள் புளுஸ்டார் ஹோட்டல் அறையை விட்டு வெளியேவந்து விட்டிருந்தார்கள். நடைபாதை யோரத்தில் பூச்செடிகளின் ஓரமாகச் சப்போட்டா மரத்தடியில் நின்றபடி பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவள் கூறினாள்:

"நெக்லஸ் ரமேஷிடமிருந்து நேரடியாக வரவில்லை. அவர் ஆர்டர் கொடுத்திருந்த கடைக்காரர் அனுப்பியிருந்தார். அந்தக் கண்ணற்றவளைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ளுவதற்கு முன்பு அவர் இதற்கு ஆர்டர் தந்திருக்க வேண்டும்."

"உனக்கு நெக்லஸ் ஆர்டர் கொடுத்த போதுதான் அந்தா இடுப்பில் செருகிக் கொண்டுள்ள அந்தக் கற்களிழைத்த விலை மதிப்புள்ள அணியை வாங்கி இருக்க வேண்டும்" என்று நினைத்துக் கொண்டான் ஹரி. பிறகு "அது எப்போது வந்தது?" என்று கேட்டான்.

"ஒரு வாரத்துக்கு முன்பு" என்றான் நந்தினி.

"நான் அந்த நெக்லஸைப் பார்க்க வேண்டுமே!"

"ஹரி... அது..." தயங்கினாள் நந்தினி. ஹரி பேசவில்லை. மௌனமாகக் காத்திருந்தான் - அதைக் காண. நந்தினி தன்னுடைய வானிட்டி பாக்கிவிடுத்து ஓர் அழகிய பெட்டியை எடுத்தாள். அதை அவன்முன் நீட்டியபடியே திறந்தாள். ஹரி அதை வாங்கிக் கொள்ளாமலேயே அவள் கையிலிருந்த படியே பார்த்தான். வெளிநாட்டு வேலைப்பாடு... வண்ணக்கற்களில் ஒளிபட்டுச் சிதறியது. ஒரு விநாடிதான்... அடுத்த விநாடி அவள் பார்வையிலிருந்து அது பறிக்கப்பட்டது...

நெடுதுயர்ந்து மண்டிக் கிடந்த குரோட்டன்ஸ்க்குப் பின்னாலிருந்து ஒரு கரம் நீண்டது. குபீரென்று நந்தினியின் கையிலிருந்த நகைப்பெட்டியை வாசிக் கொண்டது.

அவர்கள் திகைப்பின் திக்குமுக்காடலிலிருந்து விடுபட்டபோது சாம்பல் நிற பாண்டும் வெள்ளை ஸ்வாகு மணித்த ஒரு மணிதன் புதரின் பின்னாலிருந்து பாய்ந்து ஓடுவதைக் கண்டான் ஹரி. கட்டுமஸ்தான உடலமைப்பு, கருத்த மேனி.

"திருடன் - திருடன் - பிடியுங்கள்!" என்று கூச்சலிடுவதற்குள் அவன் பாம்பு போலப் பூப்பாத்திகளைத் தாண்டி வளைந்து

தெளிந்து வெகு வாகவமாக ஓட வானுள். திக் பிரமித்துப் போன ஹரி துரிதமாகச் செயல்படச் சில நிமிஷங்களாயின. ஆனால் குள்ளநரிமையப் போலக் குட்டையாக இருந்த அந்த மனிதன் சரசரவென்று ஓடித் தயாராகக் கதவைத் திறந்து வைத்துக் காத்திருந்த ஒரு மோட்டார் வாகனத்தில் சரேலென்று புகவும் அது விருட்டென்று எம்மெப்பிப் படுபுகமாக டயர்கள் கிரீச்சொலி எழுப்பப் பழுதியையும் புகையையும் கக்கியபடி பறந்து விட்டது. ஹரியினால் அதன்பாய்ச்சலுக்கு ஓடுகொடுத்து ஓட முடியவில்லை. ஓடியும் பிரயோசனமில்லை என்ற விரக்தியோடு தொய்ந்து போய் திரும்பினான்.

நெக்லஸின் இழப்பு நந்தினிக்குத் தாங்க முடியாததாக இருந்தது. யதார்த்தமான அடிச் சமதிப்பைவிட, அது அவள் காதலன் ரமேஷின் அன்பளிப்பு என்பதினால் அதன் தகுதி அவளைப் பொறுத்தவரை எத்தனையோ மடங்கு உயர்ந்தது. வெறுங்கையோடு திரும்பி வரும் ஹரியைப் பார்த்து விரக்தியோடு ஒரு பெருமூச்செறிந்தான். "அந்த நெக்லஸைப் பறித்துக் கொண்டு ஓடியவன் சாதாரணத் திருடனல்ல. அது எனக்குச் சொந்தமான நெக்லஸ். அதன் மதிப்பு என் ஒருத்திக்குத் தான் தெரியும். என்னிடமிருந்து அதைக் கவர்ந்து போய் என்ன செய்யப் போகிறார்கள்?" ஆதங்கத்துடன் அரற்றினான் நந்தினி.

அவளை ஆதரவுடன் அணைத்தபடியே அவ் இருந்து மெல்ல நடக்கவானுள் ஹரி. "அவர்களுக்கு வேண்டியது உன்னுடைய இந்த நெக்

லஸ் அல்ல. அவர்கள் வேறு எதையோ தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தேடலின் தீவிரத்தில் ஏதெதெல்லாமோ சிக்குகின்றன. அதில் ஒன்றுதான் உன் நெக்லஸும்" என்றான் ஹரி. பிறகு "இந்த இழப்பு உன் மட்டில் எப்படிப்பட்டதென்று எனக்குத் தெரியும் நந்தினி. இது பற்றிப் போளீஸில் தெரிவிக்கலாமா?" என்று கேட்டான்.

"வேண்டாம் ஹரி. அவர்களிடம் போனால் நாம் விழும்பாத விஷயங்கள் பலவற்றைக் கூற வேண்டி வரும். ரமேஷின் பெயர் அவர்கள் குறிப்பில் இடம் பெறுவதை நான் விரும்பவில்லை."

"நானும் அப்படித்தான் நினைத்தேன். ஆனாலும் பொருள் உன்னுடையதாயிற்றே! உன் விருப்பம் எப்படியோ என்பதற்காகத் தான் கேட்டேன். ஒரு விதத்தில் இந்த உன் இழப்புக்கு நான்தான் காரணம். என் வற்புறுத்தலால்தானே நீ அதை வெளியில் எடுத்தாய்... ஐ ஆம் ஹரி ஸ்பார் தட்.."

"நீங்கள் தாப்பபுத்த தேவையே இல்லை. எனக்கு இந்த நகை பார்வலில் வந்திருப்பதை எப்படியோ மோப்பம் பிடித்து அதை என் விடமிருந்து கவர்ந்து செல்லவே என்னைப் பின் தொடர்ந்து கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். இன்னல்லா விட்டாலும் என்றே ஒருதான் அதை என்னிடமிருந்து பறித்துக் கொண்டு தான் போகப் போகிறார்கள். திட்டமிட்ட

சுதர...

திருட்டு இது. ஆகவே உங்களைக் காரணமாக்கி கொண்டு அவஸ்தைப் படாதீர்கள்" என்றான் நந்தினி. இதற்குள் பேசிக் கொண்டே அவர்கள் அலுனூடைய அலுவலக வாசலுக்கு வந்து விட்டிருந்தார்கள்... விடை பெறமுன் சற்றே தயங்கிய ஹரி, "நந்தினி... நான் கூறுவதை விளையாட்டாகக் கருதாமல் ஸீரியஸாக எடுத்துக் கொள். எங்கும் தனியாகப் போகாதே. முக்கியமாக இரவு வேளைகளில். ரமேஷின் மரணத்தைப் பற்றி எதையும் சந்தேகக் கண்டுகொண்டு ஆராய்வதை நிறுத்திக் கொள்" என்றான்.

"ரமேஷின் மறைவு இயற்கையல்ல என்ற எண்ணத்தைத் தவிர எனக்கு அது விஷயமாக எதுவுமே தெரியாது. அப்படியிருக்க யார் என்னைத் துன்புறுத்துப் போகிறார்கள்?" "எனக்கும் கூட எதுவும் தெரியாதுதான். ஆனால் நம் இருவருக்கும் ஏதும் தெரியாது என்பதை அவர்கள் நம்பத் தயாராக இல்லை. ஆகவே ஜாக்கிரதையாக இருப்பது நல்லது."

"அவர்கள் என்றால் யார்?" "அந்த 'யார்' - யார் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுவதுதான் நமக்கு ஆபத்தைத் தரும் என்று சந்தேகப் படுகிறேன். புரிந்ததா?" என்றான் ஹரி.

"புரிந்தது..." நந்தினியின் பதிலில் பார்வையில் கள்ள மிருப்பதைக் கண்டு கொண்டான் ஹரி. "மர்மத்தைக் கண்டுபிடிக்கிறேன் என்று எதிலாவது போய் மாட்டிக் கொள்ளாதே" என்று கவலையோடு அவன் உறுதி மொழிக் காகக் காத்திருந்தான் ஹரி. "ஆனால் நந்தினி சிரித்துக் கொண்டே "கவலைப்படாமல் போங்கள்..." என்று சிரித்துக் கொண்டே கையசைத்து விடை கொடுத்து விட்டு ஓடிப் போய்க் கிளம்புவதற்குத் தயாராக இருந்த விஸ்பிடினஸ் புகுந்து கொண்டான்.

"வரவர ரூபக் மறதி அதிகமாகிப் போக. லிப்ரரிமில் ஒரு பென்சில்... தபால்பீசில் ஒரு பேனா..." "ஐயயோ! தொலைச்சிடம்களா?" "இல்லை. கைமறதினா எடுத்துக்கிட்டு வந்திட்டேன்." வ. தேனப்பன்.

அந்தப் பல மாடிக் கட்டிடத்தின் முனையில் ஒரு மோட்டா ஆன்-முறுக்கு மீசையும் மல் ஜிப்பாவுமாக நந்தினி 'டாடா' கூறியபடி லிப்பிட்டுக்குள் நுழைவதையே முறைத்துப் பார்த்துக் கொண்டு திற்பதைக் கண்டான் ஹரி. அவனை நோக்கி வேக நடை போட்ட போது அந்த மனிதன் சட்டென்று கும்பலில் புகுந்து மறைந்து போனான். கட்டிடத்தின் இரு கோடிக்கும் போய்க் கவனித்தும் அந்த ஆன் தட்டுப்படவில்லை. கொஞ்ச நேரங் கழித்து வீதியின் எதிர்சாரியில் உள்ள பஸ் ஸ்டாப்பில் காத்திருந்தபோது தற்செயலாக மறுபடியும் நந்தினியின் அலுவலகக் கட்டிட வாயிலை நோக்கியபோது, மறைந்த அந்த மனிதன் மறுபடியும் அங்கே நின்றுகொண்டு அண்ணாந்து பார்த்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டான் ஹரி. (தொடரும்)

மதுமயக்கம் தரும் சீக்கிரப்படம்

○ "தாளிப்பு" கம்மா சொல்லக் கூடாது. கம கமவென்று வாசனைபுடன் மிகவும் கவையாய் இருந்து.

இதில் 'கடுகு' என்று அலட்சியம் செய்ய வேண்டாம் என்று "கடுகு" (துணுக்கை எழுதியவர்) எழுதிய துணுக்கு ரொம்பப் பிரமாதம். திருவள்ளூர் ஆர். கோபாலகிருஷ்ணன்

○ அறு கவை உண்டியானாலும் அவை தாளித்த பின்பே கவை பெறும். அன்பர் கடுகு இப்போது கல்வியில் தாளித்துள்ளது வெகு சிறப்பாக இருக்கிறது. கொடுமுடி ந. சேதுராமன்

○ "சரணுகதி-பாவமன்னிப்பு" என்ற தலைப்பில் வேறுபட்ட இரு மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களை உரையாடவிட்டுப் புரட்சி ஏற்படுத்தி விட்டீர்கள். இருவரது உரையாடலில் கண்ணியமும், பெருந்தன்மையும், மதப்பற்றும் பொதிந்திருந்தன. குனித்தலை "ஆருத்ரன்."

○ தேவைகள் படத்தைப் பார்த்ததில் கௌசிகன் கட்டிக் காட்டியுள்ள சில அம்சங்களை உரை முடிந்தது. குறிப்பாக - எம். ஆர். ராதாவின், கதைக்குச் சம்பந்தப்படாத வசனங்கள் பற்றி விமர்சகர் கூறியிருப்பது, டைரக்டர்களோ அல்லது ராதாவோ எடுத்துக் கொள்ளத் தேவையான ஒன்றாகும். விருத்தாசலம் தங்கப்பாறு

○ "நெஞ்சில் ஓர் ஆலயம்", "இளமை ஊஞ்சலாடுகிறது" ஆகிய இரு அழியாத காதல் காவியங்களைத் தந்த ஸ்ரீதரின் பேட்டி அழகிலும் அழகு. அது எங்கள் "நெஞ்சில் ஓர் ஒப்பற்ற ஆலயமாக"ப் பதிந்தது. செங்கோட்டை வி. தர்மராஜன்

○ "தாற்காலிகமும் சில நிரந்தர முகங்களும்" என்ற தலைப்பில் வெளி வந்துள்ள கதை, தமிழக அரசு அலுவலகங்களில் தாற்காலிகமாகப் பணிபுரிந்து வரும் தோழர் தோழியர்களின் மனோதிலைகளையும், எண்ணங்களையும் மிகத் தெளிவாகத் தெரியப் படுத்துகிறது நன்றி. தஞ்சாவூர் எஸ். இரகோத்தமன் தமிழ்நாடு, தற்காலிக இளநிலை உதவியாளர்கள் மற்றும் தட்டச்சர்கள் சங்கம். (மாநிலத் தலைவர்)

○ அண்ணாசாலையில் அரசாங்க எஸ்டேட்டில் ஒரு கட்சியின் விளம்பரம் வைப்பது தவறாகும். திராவிடர் கழகத்தினர் பெரியார் நூற்றாண்டு விழாவினையொட்டி அங்கு வைத்துள்ள ஒரு விளம்பரம், குறிப்பாக இந்து மதத்தினரை ஏன் பிராம்மணர்களைத் தாக்குகிற அளவுக்குக் காட்சியளிக்கிறது. மதச்சார்பற்ற சர்க்கார் என்று உலகுக்கு அறிமுகமாகிப் பின்னர், குறிப்பிட்ட மதத்தவரைப் புண்படுத்துகிற மாநிதியான விளம்பரங்களை வைக்க அனுமதிப்பானே? அரசாங்க எஸ்டேட்டில் என்ன, எங்குமே அனுமதிக்கலாகாது. சென்னை-19 பாசி, இராமச்சந்திரன்

○ சமீபத்தில் தமிழ்நாடு முழுவதும் திரையிடப் பட்டிருக்கும் மலையாளப்படம் 'சட்டா'வில் கமலஹாசன் "கள்ளைக் குடித்துப் பாவம் செய்து விட்டேன்" என்கிறார். அதற்குக் கதாநாயகி "குடிப்பது பாவம் அல்ல. என் தந்தை குடிக்கிறது. உங்கள் தந்தை குடிக்கிறார். கிடைத்தால் எல்லோரும் தான் குடிப்பார்கள்" என்கிறார். கொட்டகை முழுவதும் கைத்தட்டலும் சீழ்க்கை ஒலியும். அரசுக்கு நிறைந்த காட்சிகளாகப் படம் ஓடுகிறது. படத்தின் கதையே கள்ளைக் கையில் பெரும் பகுதி நடக்கிறது. ஒரு குடும்பமே சுற்றி அமர்ந்து கள்ளைக் குடிக்கும் காட்சியும் வருகிறது. தமிழ்நாடு முழுவதும் மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கடுமையாக்கி ஒவ்வொரு "குடிமகன்" அருகிலும் ஒரு போலீஸ்காரரைப் போடுகிற அளவுக்கு யோசித்துக் கொண்டிருக்கும் நமது மாண்புமிகு முதல்வர் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் இப்படி ஒரு 'மதுமயக்கம்' தரும் படத்தைத் தமிழ்நாட்டு மக்கள் ரசிக்க எப்படி அனுமதித்தார்? கே. ரகுபதி குடந்தை

○ கையளவு உள்ளத்தில் கடல்போல் ஆசை வைத்து, அது மண் கோட்டையானபோதும், மனம் தெளிந்து மண விழாவின் போது சில வார்த்தைகள் கூறும் பிரவணஞ் கேரக்டர் (நினைவாலயம்) மார்வலஸ் போங்கள்! பாணும்பட்டு வி. உமா, வி. ஜெயலட்சுமி

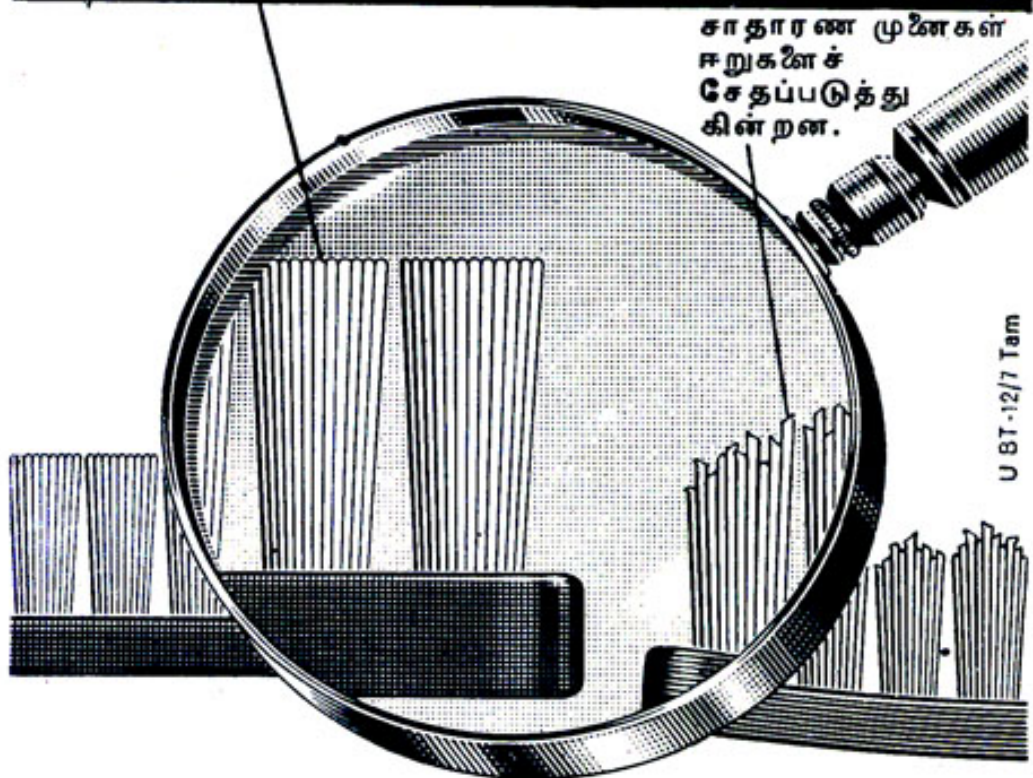
○ இவ்வார கார்ட்டூன்கள் அனைத்தும் மிக, மிக அருமை. பட்ஜெட் பற்றி வெளியிட்ட கார்ட்டூன் மற்ற எல்லாக் கார்ட்டூனையும் மிஞ்சிவிட்டது. செங்கோட்டை ஏ. எம். ராஜ்

○ தலைவங்கமா அது! பக்தவத்சலம், யாதவ் வாஜ்பாய் ஆகிய தலைவர்களைப் பற்றி எழுதப் பட்டுள்ளதால் அதைத் தலைவரங்கம் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். கடலூர் தங்க. குஞ்சிதபாதம்

○ தங்கள் கல்வி இதழ்களில் உயர்ந்த கருத்துக்களையும், பெரிய, பெரிய விஷயங்களையும் போட்டு, அவைகளைப் படித்து, பாராட்டி, மகிழ்ந்த எனக்கு இரண்டு, மூன்று வாரமாகக் கல்வி இதழ்களில் பக்கத்துக்குப் பக்கம், துணுக்குகளைக் காண வருத்தமாய் இருக்கிறது. டி. என். பாண்டியம் ராமகிருஷ்ணன்

பிரைகா டீத் ப்ரஷ்
பாதுகாப்பான மழுக்கப்பட்ட
முனைகள் கொண்டது,
நறுகளுக்கு ஊறு செய்யாது

சாதாரண முனைகள்
 நறுகளைச்
 சேதப்படுத்து
 கின்றன.

U BT-12/7 Tam

எல்லாப் பருவத்திற்கும்,
 விருப்பத்திற்கும் ஏற்றபடி
 பிரைகா டீத் ப்ரஷ் கிடைக்கிறது

ஸீபா-காய்கி

பிரைகா

இந்தியாவில் அனைத்திலும் அதிக விற்பனையுள்ள டீத் ப்ரஷ்.

In Cherished & Ever-lasting memory
of our Darling Mother who left for the
High Abode ten years ago on March 4.

Smt. LAKSHMI V.

★

Love and Respects

Ma,

from your Chandra,
Jayashri and Murali

கல்கி

சந்தா விவரம்

★

ஒராண்டு

ஆறுமாதம்

இந்தியா

ரூ. 38

ரூ. 19

இலங்கை

ரூ. 54

ரூ. 27

(இந்திய நாணயப்படி)

இதர

வெளிநாடுகள் ரூ. 90

ரூ. 45

—மாதேஜர்—

கல்கி, சென்னை - 600 032

BHARAT COMMERCE & INDUSTRIES LIMITED

- * India's most experienced manufacturers of Viscose spun Rayon, Acetate spun, Synthetic Blended and Fancy Yarns
- * Manufacturers of the sophisticated range of 'NAGDA' Suitings and Shirtings

Administrative Office: **225 Jolly Maker Chambers No. 2, 10th Floor
Mariman Point, Bombay - 400 021**

Phone: 23 43 49

Grams: RAYONSPIN

Telex: 11 2199 SPIN IN

OUR UNITS:

1. Bharat Commerce & Industries Ltd, P.O. Birlagram, Nagda (M.P.)
2. Kiran Spinning Mills, Kolshet Road, Thane (Maharashtra)
3. Bharat Commerce & Industries Ltd, Rajpura (Punjab)
4. Sujata Textile Mills, Nanjangud (Karnataka)

Regd. Office: **Surya Kiran, 5th Floor, 19 Kasturba Gandhi Marg,
New Delhi 110001**

ராஜகர்ஜனை

கோவி. மணிசேகரன்

27. "அல்லாஹ்..."

கால் இடறிய சம்பவம் எதைக் குறித்து இப்படி ஒரு சகுனமாகக் காட்டியதோ? தென்னாட்டு மண் வாயில் தங்களை ஐக்கியப் படுத்திக் கொண்ட அவர்கள், எவ் விதமாக நினைத்தார்களோ... திப்புக்கல் தான் அது குறித்துப் பெரிதும் வேதனைப் பட்டுக் கொண்டான். ஜோதிடத்தில் அசாத்ரிய நம்பிக்கை கொண்டவனாயிற்றே அவன்! இந்தத் தென்னை மண்ணுக்கே உரியவன். இங்குள்ள அனைத்துக் கலாசாரங்களும் அவன் மீது பழுதறப் படிந்து விடத்தான். தென்புலத்துத் தண்ணீருக்கும் ஒரு தனிப்பெரும் நாகரீகப் பண்பாட்டு மகத்துவம் இருப்பதாக நம்புகிறவன்! கங்கையிலும் புனிதமான காவிரி உதயம் கண்ட இடத்தில் உதயமானவனாயிற்றே! மனத்தை ஒருவாறு தேற்றிக் கொண்டு நேரே தன்னை நாடிச் சென்று தனியையில் வெகுநேரம் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டான். வழக்கம் போலப் பசுணுவை அறிவு ஜீவிகளும், தனது குழந்தைகளும், உண்டு முடித்தான். தந்தையர் இவ்விதம் அதிகாரிகளைத் தம்முடன் அழைத்துக் கொண்டதோடல்லாது தன்னையும் மலபார் கடற்கரை நோக்கி விரட்டுகிறேன் என்ற புரிந்து

கொள்ள முடியாத சிந்தனை அவனுள் அரித்துக் கொண்டிருந்தது. தானும் புறப்பட்டு விட்டால், எந்த நேரத்தில் தீங்கு விளைக்கலாம் என்று எதிர்பார்க்கிற உள்ளாட்டு விரோதிகளால் ஸ்ரீரங்கப்பட்டினம் என்னுருமோ என்ற கவலை அவனுள் அடும்போதியது. நல்ல நெய்யால் மணக்க மணக்க வறுத்த மாமிசமும், 'ஷாஜிரா' விதையும், புதின தழையுமாகச் சேர்ந்து மணக்கும் பிரியாணி - ஆண்டுக் கணக்கில் பழையதான மெல்லிய அரிசியால் சமைத்த பிரியாணி உணவாக இருக்கும் அவனுல் ரசித்து உண்ண முடியவில்லை. தயிரில் தோய்ந்து விட்ட வட்டவட்டமாக அரிந்து போட்ட நீளநீள வெங்காயச் சதைகளை மட்டும் ருசி பார்த்துக் கொண்டே அறிவு ஜீவிகளிடன், தனது மணக்குழப் பத்தைப் பிட்டுக் கொண்டிருந்தான். ஒருவாறு பசுணுவை முடித்துக் கொண்டு தனது அறை நாடிச் சென்று உறங்கினால் தாழ் விலை என்றென்ற மலச்சத்தில் சாய்ந்தான். உறங்கவும் செய்தான். அவ்விதம் உறங்குகிற போது ரங்கநாயகியின் அல்லிமுகம் அவனது நினைவுக் கண்களில் சித்திரமாக நின்று கணவுக் கண்களில் விசித்திர ஜாவம் புரிந்தது. இத்தனை நாட்களாக அவளும் பலமுறை கண்களில்

வந்துவிட்டாள்! இராக்களவில் மட்டுமல்ல
லாது பகற்களவிலும் திருவிளையாடல் புரிந்
தாள்! ஆனால்...

ஒருநாளில் ஒருமுறையேனும்...

தொட்டு,

முகர்ந்து,

பதிந்து,

ஓ...

களவிலும் அவர்கள் தூயதான காதலர்
களாகவே பரிமளித்து - விலகியிருந்து
விளையாடிய, பாங்கு...

இது ஒரு முன்பிறவி பந்தமோ? சொந்
தமோ?

திப்புலால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.
உதடுகள் பிதுங்க, கண்ணிமைகள் பட
படக்க, முகச்சதைகள் துன்பியலாய்த்
துடிக்க, அவன் தன்னைச் சமாளித்துத்
தேற்றிக் கொள்கிறான்...

மீடலை வருகிற போதெல்லாம் தலாப்
திப்பு கல்தானுக்கு ஒருவித இனந்தெரியாத
மயக்கமும் உடன் வந்து மல்லுக் கொடுக்
கிறது...

அவனது மன்மதக் காவியத்தின் கதாநாய
கியின் மான்மதச்சாந்து மணக்கிற நினைவு...

அந்த நினைவுகளினூடே, 'டாங் டாங்'
கென்று கேட்டிற, ஸ்ரீரங்கநாதம்...

ஓ... ரங்கநாயகி!

கண்களில் உருண்டு திரண்ட நீர்த் திவலை
களைச் சுண்டு விரலால் நீக்கிச் சுண்டுகிறான்...

லால் மகாவின் விளக்குகள் ஒளிப்பிரச்
சாரம் பண்ணுகின்றன.

நேரே அந்தப்புரம் நாடிச் சென்று விடிகிற
வரையிலும் தனது மன உளைச்சல்களையும்
எரிச்சல்களையும் அடக்கிக் கொள்ள வெறி
கொள்கிறான். இரவு முழுவதுமாகக் கண்
விழ்த்துத் தனது அரிப்புக்களைச் சுல்தானுக்க
ளிடமோ அல்லது சுகந்தானுக்களிடமோ
பகிர்ந்து கொள்ள அவன் நினைக்கிற நினைப்பு..

ஆ! அவனது மனநிலை அடர்த்தியான
காடு ஒன்று எரிவது போலப் பயங்கரத் தீச்
சுவாசியால் தாக்குண்டு தவிக்கிறது...

அவனது கால்கள் விறைப்புக் கண்டு விரை
கின்றன...

அவங்கார ரூபனாக வரும் அவனது தோற்
றம் அந்த ஜனாஸையில் ஒருத்தியைத் தவிர
மற்ற அனைவருக்குமே மெல்லிய நீர் அருவி
சலசலப்பது போன்ற ஒரு கிண்கிண்ப்பை ஏற்
படுத்திக் கொடுக்கச் செய்கிறது...

'தனது அறையினுள் நுழைய மாட்டாரா?'
என்று தன்னிறைவு காணும் தன்விலை மறந்து
தாவிப் பறந்த மனங்கள் பல...

அங்கேசிக்கப்பட்ட பதுமைகளையன்றி
அரகரிமைக்குரிய கல்தானுக்கள் முன்வந்து
வரவேற்றனர். அப்போது...

தொலைவில் -

'ஒருத்தி'யைத் தவிர என்று மேலே குறிப்
பிட்ட அந்த 'ஒருத்தி'-மஞ்சளாதேவி நின்று
கவனிப்பதைக் கண்ணுறுகிறான் திப்பு
கல்தான்...

ஆ! பப்பாவென்று வெடித்த அடர்த்த
காட்டின் தீ எங்கே?

ஓ ஆசை நயங்கொளக அடைந்து கிடக்கிற போகப்
பதுமைகள் என்று அர்த்தம் பன்னிக் கொள்
குகள்.

அரிப்பு எங்கே?

எரிச்சல் எங்கே?

வெறி எங்கே?

விறைப்புத்தான் எங்கே?

அவன் - மஞ்சளாதேவி சாதாரணமாக -
எப்போதும் போலவே சாதாரணமாகவே
காணப்பட்டான். அந்தத் தோற்றம் அசா
தாரணமாகவே தென்படுகிறது.

காட்டின் தீ மெல்ல மெல்ல அடங்கு
கிறது...

ஜனாஸையில் மஞ்சளாதேவி இருக்கிறான்...

அவனை அங்கே வைத்துக் கொண்டு...

சகல புலன்களுக்கும் அருகதையுடைய
அவனை அங்கே வைத்துக் கொண்டு...

ஜீவநாடியான காதலனைத் துறந்து ஒரு
சிறைவாசமே போலத் துடிக்கும் ஒரு ஜீவனை
எதிரே வைத்துக் கொண்டு...

ஓ... திப்பு!... எவ்வளவு பெரிய தவறு
செய்து கொண்டிருக்கிறாய்!...

அக்வியடங்கிச் சாம்பராதித் தூசாய்ப்
பறக்கிறது...

கண்களில் நீர் மல்க நின்று கொண்டிருந்த
மஞ்சளாதேவியை நாடி நடக்கிறான்.

அந்த நடைவில் முன்பு காணப்பட்ட
வேகமில்லை, விறைப்பு இல்லை...

ஆ! ஒரு தெய்வத்தை நாடிச் செல்லும்
பக்தவின் அடக்கம்-பதவி - பயம் இருந்
தது...

மஞ்சளாதேவி தனதையுள் நுழைந்து
கொண்டான். அறையினுள் நுழைந்த திப்பு
கல்தானை இரு கரம் சுப்பி 'வாரூங்கள்
அண்ணா!' என்று அழைக்கிறான்...

கல்தானுக்களும் சுகந்தானுக்களும் தெளித்
தும் ஒளிந்தும் உறுமியும் முனகும் கொள்

'அவர்களைப் பற்றி'... - ரங்க நாயகியையும் சேர்த்துக் கேட்டிற அவளது மனநிலையை அளவிடுகிற திப்புசுல்தான்...

"தகவல் எப்படியும் கிடைக்கும் என்று நம்பி எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன், மல்கு!"

"நாளைக்கு நீங்கள் யுத்தகளம் நோக்கிப்பயணமாகப்போகிறீர்களாமே!"

"ஆமாம், கேரளாலை நோக்கி!"

"எதற்காக இந்த யுத்தம் அண்ணா?"

"..."

"இதனால் உண்மையிலேயே மனிதர்களுக்கு நாகரீகம் ஏற்படுகிறதா அண்ணா?"

யுத்தத்தின் சகல வீர நிரப்பராக் கிரம திப்புசுல்தான் பதில் சொல்ல முடியாமல் அதிர்ந்து போகிறான். பதில் சொல்ல வேண்டித் தன்னை வருங்கால அமைதியின் தூதுவனே போலத் தயார் செய்து கொண்டு. "சென்ற கால யுத்தங்கள் அந்த மனிதர்களுக்கு எந்தவிதமான நாகரீகத்தைக் கற்பித்ததோ, நானறியேன்! நமது காலத்தில் நம்மை அடிமைப்படுத்த வந்த அந்நிபர்களான கும்பினிக் காரர்களை வீரட்டியதும் இனி யுத்தமே வராது என்று எதிர்பார்க்கிறேன். வரவிடாது முயல்வேன் என்றும் நம்புகிறேன்! யுத்தம் என்பது உண்மையிலேயே ஓர் அநாகரீகமாகவே சில காலமாக எனக்குத் தெரிகிறது!" என்றான். அவளது நாசியில் ஒரு நிறைவான பெருமூச்சு பறிகிறது.

திப்புசுல்தானின் நிதர்சனமான பேச்சை அந்தரங்கமாக வாழ்த்திக் கொண்டு, ஒருவித புதிய முகபாவத்துடன் கவனிக்கிறான் மல்கு களாதேவி.

"நாளை நீங்கள் புறப்பட்ட பிறகு எனக்கு ஏதும் உற்பாதங்கள் திகழாதே?"

இந்தப் பேச்சைக் கேட்டதும் திப்புசுல்தான், "மல்கு!" என்று இரகசியம் அந்தக் கோபாவேசக் கர்ஜனையால் ஜனனுவே கிடுகிடுக்கிறது! கற்று முற்றும் கவனிக்கிறான்...

கத்தாளுக்களும், ககத்தாளுக்களும், அவல் கரித்த ரதங்களைப் போல, ஆங்காங்கே நின்று அசைத்து கொண்டிருக்கிறார்கள்...

திப்புசுல்தானின் காம்பீரியமான குரல் ஒங்கி ஒலிக்கிறது...

"மல்கு! இந்த லால் மகால் மட்டுமே வல்லாது இந்த ஸ்ரீரங்கப் பட்டினமே உள்

இன்றனர். பேச முடியுமா? மூச்! துணிச்சல்காரியான ரோஷானா பேசும் கூட மல்குளா தேவி விஷயத்தில் மருட்சி கண்டிருந்தாள். "உட்காருங்கள் அண்ணா!"

அவள் அமரவில்லை. நிலப்படியின் மேல் சட்டத்தைப் பிடித்துக் கொண்டே நின்று கவனிக்கிறான், இரவின் பொல்லாப்புக்களையோசிக்கிறான்...

அவளது நீல நயனங்களில் நீர்ச்சரம் கோக்கிறது...

விழிகளைப் பிசைத்து கொண்டே தரையை நோக்குகிறான்...

இரு முத்துக்கள் தரையில் விழுந்து தெறிக்கின்றன...

"அவர்களைப் பற்றி ஏதாவது தகவல் கிடைத்ததா, அண்ணா?"

வீடியத்தில் அதிர்ச்சி கண்டு பிடித்து நடுங்கி
ஒடுங்கி இருக்கிறது என்பதை நீ இன்னுமா
உணராது இருக்கிறாய்! நான் யுத்தத்துக்குச்
சென்று திரும்புகிறவரை, உனக்கு என் கல்
தானுக்கள் பாதுகாப்பைக் கொடுப்பார்கள்.
உனக்காகவே ஹிப்பில்லாவை நேமித்து
விட்டுப் புறப்படுகிறேன். அவன் எனது நம்
பிக்கையுள்ள விசுவாசி! ஒரு விஷயத்தை நீ
பிரபுரணமாக நம்பலாம். உனது அங்கத்தில்
எவரேனும் ஓர் எறும்பைப் பிடித்துப் போட்ட
டாலும், அந்த எறும்பு உன் அங்கத்தில்
எந்தப் பகுதியில் ஊர்ந்ததோ, அதே பகுதி,
அதனைப் பிடித்து எறிந்தவர்களிடமிருந்து
வெட்டி எறியப்படும்! உனது உயிருக்கே
தீங்கு ஏற்படுமானால்...”

ஒரு சிங்கம் போலப் பிடரியைச் சிரித்துக்
கொண்டு அண்ணாது கவலிக்கிறான்!
கண்கள் இங்குமங்குமாக அசைந்துள்ளன.
மஞ்சளா தேவியே அந்தக் குரலையும், அவ
னது முகப் பாவனைகளையும் கவனித்து
மருண்டு போகிறான்.

திப்புவிள் குரல் பலர் காதுகளில் நுழையு
மளவுக்கு ஒலிக்கிறது: “எனது நண்பனுக்குப்
பதில் சொல்ல முடியாத இந்த வால்மகால்
இருந்தென்ன, இடிந்தென்ன என்று இடித்து
நிர்வீ உன்னைப் புதைத்துச் சமாதியாக்கி
விடுவேன் என்பதை மீண்டும் ஞாபகப் படுத்து
கிறேன்! மஞ்சு! நான் திரும்புகிற போது
எனது காதலியுடன் வருகிறேனே இல்லையோ,
அருமை நண்பன் பசவராஜாடன் நிச்சயம்
திரும்புவேன்!”

அவன் மனிதாந்தமாய்ச் சிரிக்கிறான்...
அந்தச் சிரிப்பினூடே வெளியேறுகிறான்.
ஐயுறுவுக்குள் எதற்காக நுழைந்தானோ அதை
எரித்துச் சாம்பராக்கி நடக்கிறான்... அவனது
காலடியில் மண்மத கல்தான் மிதிப்பட்டு நாணி,
நகங்கி மறைகிறான்...

“ஓ... திப்பு, இல்லாமிய மதத்தில் உதித்த
ஓர் உலக மானுடன் என்பதைப் பரிசுத்தமாக
நிறுபித்துச் செல்கிறார்...” என்றுணர்ந்து
நம்பிக்கையுடன் கண்களைத் துடைத்துக்
கொள்கிறான் மஞ்சளாதேவி.

இரவு ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு
விதமாகக் கரைத்தது.

முதலாமவர்: கவலை நான் ஆயிரிலிருந்து
வீட்டு எடுத்துச் செல்வதில்லை.
இரண்டாமவர்: நாளும்நான் எடுத்துச்
செல்வதில்லை. என் கவலை விட்டிலேயே எனக்
காகத் தயாராகக் காத்திருக்கும்.
நகரம். கி. மாரியப்பன்.

நலாப் திப்புக்கத்தானின் புகழொளியே
போல, கீழ்த்திசையில் எழு ஞாயிறு உதயம்
காண்கிறான்...

பிரங்கிகள் முழங்குகின்றன.

“அம்மா! ஸ்ரீரங்கப் பட்டினத்தை உள்
கனிடம் ஒப்படைத்துச் செல்கிறேன். சர்வ
வல்லமை பொருந்திய அல்லாஹ் காப்பா
ரா!”

அன்னை பெரிய கல்தானு பேசும் பக்ரூன்ளி
லாவின் பேராசி பெற்றுப் படைகளுடன்
கேரளக் கடற்கரை நோக்கிப் புறப்பட்டான்
திப்புக்கத்தான்.

ஹைதர் அலியின் நீடுபுகழ், உலகம்
முழுவதுமாகப் பரவியதென்றால், அதில் ஓர்
உண்மையான நியாயமும், உருப்படியான
தருமமும் இருந்தன.

ஓர் அசோகமகா சக்கரவர்த்தியையேயோ,
அக்பர் பாதுஷாவையேயோ, சேஷன் செங்குட்
டுவ மன்னவையேயோ, கிருஷ்ணதேவராய
நாயக்க யூபதியையோ போற்றிப் புகழ்வது
நமது நாகரீகத்தில் சரித்திரப் பெருமை
யாகும். எவ்வாறும் தங்களின் கமிக்க
சுயநலங்களுக்காகவும், சோபன சொர்க்கல்
களுக்காகவும், மதக்கோட்பாடுகளுக்காக
வும் பிறரையும் வென்று, தங்களுக்குள்ளும்
அடித்துக் கொண்டு ஜயக்கொடி நாட்டி
வாழ்த்தனர், மறையா மறைவைத் தேடிக்
கொண்டனர்; ஆனால் ஹைதர்அலி...

அவர், இந்த ஸ்ரீரங்கப்பட்டினத்தில் மட்
டும் வெள்ளைக் கும்பினியை புகாமல் பார்த்துக்
கொண்டிருக்கலாமே! அல்லது பைகூரை
மட்டும் காத்திருக்கலாமே! அதைவிட்டுத்
தமிழகத்திலும், ஆந்திரத்திலும், கேரளத்
திலுமாக அழைத்த அந்நியக் கும்பினியை
விரட்டியடித்தும், அவர்களுக்கு உதவி செய்
கிற தமது மதத்தினரைத் தண்டித்தும்
கத்திரிக் கொடியைப் பறக்க விடுவாரென்? -
ஆ! நமது மக்கள் அநியாயமாகப் பறங்கியரி
டில் தமது அடிமை பூண்டு கைக்கவியாடு
ருக்களே என்கிற தேசிய உணர்வுடன் முழக்க
மீடும் ஹைதர் அலிகான் நலாப் பகதூரை
அன்றைய தென்னகத்து மக்கள் இவ்விதமாக
எண்ணியும் விமர்சித்தும் மகிழ்ந்தனர்!

கேரளாவில், ஹைதரின் கத்திரிப் புலிக்
கொடியை நாட்ட முதலில் சார்தார்காவின்
அனுப்பி வைத்தார். மேஜர் அபிங்கன்
என்பவன், சர்தார்காவின் சகலவித மசாலா
வும் போட்டுச் சாப்பிட்டு விட்டான்.
வெருண்டு போன ஹைதர் அலி, பத்தாம்
அலி என்பானுடன் படைகளை ஏவிலார்.

7.4.1782-ல் அவனும் தோல்வி கண்
டான். வெள்ளைப் பறங்கிய ராணுவத் தலை
வன் வீரமிகு கர்னல் ஹம்பர்ஸ்டோன், மக்
தாம் அலியை ஒட்டி விரட்டியடித்தான்.
பிறகு, சில நாட்கள்வரை இதுபற்றிய சித்த
னையைத் தவிர்த்து வாளாவிருந்தார் தென்ன
கத்துப் போர்வான் என்று அழைக்கப்பட்ட
ஹைதர் அலி. அவரை எதிர்பார்த்திருந்த
யுத்தங்கள் அநேகம். எனவே கேரள விஷ
யத்தில் உடன் முடிவுக்கு வரமுடியவில்லை,
பிறகுதான், நிலைமை மோசமாகிவிட்டால்
அதுவரை தமது கையிலிருந்த மேற்குக் கடற்

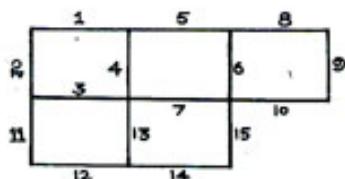
கரை மலபார் பிரதேசம் வீழ்த்து படவே உடனடியாகக் குமாரன் திப்பு கல்தாளைப் புறப்பட்டுச் செல்லும் படியாக ஆணை பிறப்பித்தார்! முன்பே பிறப்பித்த ஆணைதான். ஆனாலும், மதியற்று ஸ்ரீரங்கப்பட்டினம் நோக்கிச் சென்று விட்டானே திப்புக்கல்தான்! இப்போதும் அவ்வாறு இருக்கிறானா என்பதை யறியவே இவ்விதம் மறுஆணை பிறப்பித்தார். ஆணையைச் சிரமீது தாங்கிப் புறப்பட்ட செய்தியறிந்த பின்னரே ஹைதர்அலி சமாதானம் அடைந்தார்.

மீர் திப்புக்கல்தாவின் வருகை கேட்டு, கர்னல் ஹம்பர்ஸ்டோனும், மேஜர் அபின்கடனும் கதிகலங்கி, மதிகலங்கி, மதுவில் மலரும் புள்ளகை கலங்கிப் போயினர். பாலக்காட்டு ஜில்லாவின் துறைமுகப்பட்டினமான பொன்னணையில் அவர்களைச் சந்தித்துப் போரிட முனைந்தான், போருக்கென்றும், வெற்றிக்கென்றும் பிறந்த ஜயபுருஷன் திப்புக்கல்தான்.

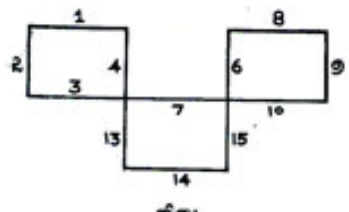
யுத்தம் என்கிற கொடிய ராட்சஸன், நாட்களை விழுங்கிக் கொண்டே இருந்தான். கேரள மண்ணில் திப்புக்கல்தான் கண்ட விநோதங்கள் பல, புரிந்த வித்தைகள் பல; ஏற்பட்ட விபரீதங்கள் பலப் பல...

கேரள நாகரீகத்தின் ஒரு பகுதி திப்பு கல்தாளுக்குக் கொஞ்சமும் பிடிக்கவில்லை. குறிப்பாகப் பெண்கள் மேலாடையின்றி வெறும் 'ரவிக்கைகளுடன் திரிந்து காட்சி தருவதை அவன் அநாகரீகமாகக் கருதினான். தான் வென்று வந்த அத்தனை பகுதிகளிலும் கடுமையான ஆணைகளைப் பிறப்பித்தான். பெண்கள் மேலாடையன்றி வெறும் சீரவிக்கைகளுடன் திரிவது, மாணுட முறைகேடுகளுக்கு வித்திடுவதாகும். எனவே அவ்விதம் திரிந்தால் தண்டிக்கப் படுவார் என்று தன் டோரா போட்டான். கண்டிக்கவும் செய்தான்; கேரளத்தின் வறுமையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு மக்களை மதம் மாற்றும் செய்தி வெள்ளைக் கும்பினியரை அதாகவும் செய்தான். வெள்ளையர்களுக்குத் துணையிடுத்துதான் தீருவோம் என்று அடம்பிடித்த கேரளத்தவர்களைப் பிடித்து வேண்டுமென்றே இவ்வாறியர்களாக்கினான். அப்போதாவது தனது பார்வையில் இவர்கள் இயங்க மாட்டார்கள் என்று முடிவு செய்து ஏங்கினான். கேரளத்தவரின் அபரிமிதமான அழகை - தங்கள் முகம் கொண்ட பெண்களின் அழகைப் பறங்கியர்கள், போட்டி போட்டுப் பொருளையிறைத்துக் கூறு போட்டு, அபகரித்தும், அசிக்கப்படுத்தியும் அதாகரீகமாக்கி யதை அடியோடு தவிர்த்த முயன்றான். யுத்தம் நாளுக்கு நாள் நீடித்ததே யொழிய முற்றுப் பெறவில்லை. ஏனைய பகுதிகளைக் காட்டிலும் கேரளத்தில் கும்பினியர் அதிகமாகவே குவிந்து டிடந்தனர். வளமிக்க மண், வளப்புமிக்க மண்; வடிவழகுமிக்க மண் ணையின்றே!

② திப்புக்கல்தான், தனது நண்பர்களான பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்குக் கடிதம் எழுதினான். பிரெஞ்சுக் காரர்களும் அந்தியர்களே யானாலும், அவர்கள் நடந்து கொள்கிற விதங்கள் அவனுக்குப் பிடித்திருந்தன.

5, 11 மற்றும் 12 எண்களுள் 3 எண்களாக அமைக்க முடியுமா? கே. ஆர். அனுராதா

விடை
5, 11 மற்றும் 12 எண்களுள் 3 எண்களாக அழியுங்கள்.

அவர்கள் மண்ணை விழுங்குகிற நோக்கமில்லாது ஒரு நேசடாவத்துடன் வியாபார நிமித்தமாக வத்தவர்களாகவே அவன் ஆய்ந்து முடிவு செய்திருந்தான். எனவே பலம் பொருந்திய ஒரு நேசநாட்டு உதவியை அவன் தனது கைக்குள் வைத்திருக்க ஆசைப்பட்டதில் தவறில்லை என்றே ஹைதர் அலியும் அனுமதித்தார். அடிமைப்படுத்த நினைப்பவனைவிட அன்பனாக - நண்பனாகப் பழகிறவன் மேலாவான் என்பது திப்புவின் தீர்ப்பு.

பிரெஞ்சுக்காரர் உதவியுடன் யுத்தம் முழுவதாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த நேரம்...

நானாய யுத்தத்தில் ஹம்பர்ஸ்டோன் நிச்சயமாக வீழ்த்தபடுவான் என்று கணித்துக் கொண்டிருந்த நேரம்...

பெளஜிதார் மகாமிர்லாகான், மிகவும் சோகமான ஒரு செய்தியைக் கொண்டு வந்திருந்தான்.

அது... மகாகல்தான் ஹைதர் அலி, தமது முதுகில் ஏற்பட்ட ராஜ்யப் பிளவைப் புற்று நோயால் உயிரோடு மன்றடிக்க கொண்டிருக்கிறார். எந்த நிமிஷத்திலும் உயிர் பிரியலாம். உடனடியாகக் குமாரனைப் பார்க்க வேண்டுமாம்...

இந்த அதிர்ச்சி மிக்க பயங்கரம் செய்தி கேட்டு, நெஞ்சு பிளக்க இரு கன்னங்களிலும் கைவைத்து "அல்லாஹ்!" என்று பெருத்த கூச்சலிட்டான் திப்புக்கல்தான். (தொடரும்)

① History of Tippu Sultan

② பின்னாலும் இவன் நெப்போலியனுக்கே கடிதம் எழுதியவன். அது வழியிலேயே கும்பினியர் களியம் சிக்கி கொண்டது. அது மட்டும் நெப்போலியனுக்குக் கிடைத்திருக்குமளவின் சரித்திரமே யாறுபட்டிருக்கும் என்கிறார்கள்.

**Tyres go a long long way
with
Century's Super 3
Rayon Tyre Cord**

For better tyres

' SUPER 3

**CENTURY'S EXCLUSIVE
SUPER RAYON
TYRE CORD**

CENTURY RAYON
(Prop. Century Spg & Mfg Co. Ltd)

TYRE CORD DIVISION
Industry House,
159, Churchgate Reclamation,
Bombay-400 020.

Because of better fatigue resistance, greater strength and improved performance, leading tyre manufacturers of India and overseas demand Century's Super 3 Rayon Tyre Cord for making tyres with longer life.

Proverbs to ponder :

*“Better be the head of dog
than the tail of a lion.”*

The small man's big bank

Vijaya Bank Ltd.

Registered Office : Light House Hill Road, Mangalore-575003.
Administrative Office : 2, Residency Road, Bangalore-560025.

Chairman : **M. SUNDER RAM SHETTY**

ராஜாஜி

வாழ்க்கைவரலாறு

✽ ராஜ்ஜோமாதகன் காந்தி ✽

மகாத்மாவுக்கும் அவருடன் வந்தவர்களுக்கும் சமமத்துப் போட்டவர் ஒரு வழக்கறிஞர். சிகை திருத்தியவர் கதர் அணிந்திருந்தார். மகாத்மாவைக் காண வந்த பிரதம மருத்துவ அதிகாரியும் அவர் மனைவியும் கதர் அபிமானிகள் என்று அறிமுகப்படுத்தப்பட்டனர். இவையெல்லாம் மகாத்மாவை மனம் குளிர்ச் செய்தன. கதர் அணிந்திருந்த மருத்துவத்தம்பதியைப் பார்த்து விட்டு அவர், "பாலை வனத்தினிடையே ஒரு பசுஞ்சோலை போல் இருக்கிறது" என்று கூறி மகிழ்ந்தார்.

காந்தியைப் பார்க்க வந்த பெரிய மனிதர்களை வி. ஆர். அனுமதித்து, உள்ளே அழைத்துச் சென்றார். வி. எஸ். ஸ்ரீனிவாச சாஸ்திரியார், காங்கிரஸ் அக்ரொசனர் ஸ்ரீனிவாச அய்யங்கார், முன்னாள் மைசூர் நிவான் விகவேகவரய்யா, அன்றைய நிவான் மிர்ஸா இஸ்மாயில் ஆகியோர். சமஸ்தானத்தின் அதிகாரிகள் கதர் அணிய விரும்பினால் அதற்குத் தடை விதிக்கப்பட மாட்டாது என்று மிர்ஸா இஸ்மாயிலிடம் மகாத்மாவும் வி. ஆரும் வாக்குறுதி பெற்றனர்.

வருவோரும் போவோருமாகப் பலர் இருந்தபோதிலும், ஒய்வான, மகிழ்ந்து அனுபவிக்கத்தக்க நாட்களாய் அவை இருந்தன.

நந்தி குன்றுகளின் அடிவாரத்தில் இருந்த சிக்பால்ஸ்பூரிலிருந்து ஒரு குழுவினர் காந்தியைக் காணவந்து பழங்களை அன்பளிப்பாக வழங்கினர். "தீண்டாதாரிடையே இவற்றை விதியோகித்து விடுங்கள்" என்று அவர்களிடம் காந்தி சொன்னார். அந்தக் குழுவினரது தலைவரோ, "உங்கள் சீடர்களிடம் இவற்றைப் பகிர்ந்து அளியுங்கள்" என்று காந்தியிடம் கூறினார்.

"அவர் எங்களைத்தான் குறிப்பிடுகிறார்" என்று வி. ஆர். கூற, மகாத்மாவுடன் வந்திருந்த எல்லாரும் சிரித்தனர்.

"தீண்டாதார்தான் என் சிஷ்யர்கள் என்று இவர்களிடம் சொல்லுங்கள்" என்று மகாத்மா மொழிபெயர்ப்பாளராகப் பணியாற்றிய வி. ஆரைக் கேட்டுக் கொண்டார்.

"அன்பளிப்பைத் திருப்பி எடுத்துப் போக இந்தக் குழுவினருக்குப் பிடிக்காது" என்றார் வி. ஆர்.

"எனக்குத் தெரியும், எனக்குத் தெரியும்!" என்று மகாத்மா கூறிச் சிவந்தார். "நீங்கள் மாம்பழங்களின் மீது ஒரு கண் வைத்து விட்டீர்கள்!"

"ஒரு சமயம் 'சிறை அதிகாரி' தம்மை ரொம்பவும் கட்டுப்படுத்துவதாக மகாத்மா புகார் செய்தார். நடப்பது, பேசுவது, எழுதுவது ஆகிய எல்லாவற்றுக்கும் உச்சவரம்பு இருந்தது. வி. ஆர். பதிலளித்தார்: "நான் சிறை அதிகாரிதான் என்றாலும் சிறையிலிருக்கும் கைதி என்னை எந்த விஷயத்திலும் வேலையை விட்டு நீச்சி விடலாம். ஆனால் நான் சிறை அதிகாரியாக இருக்கும் வரை தேவையான முன்னெச்சரிக்கைகளை நான் மேற்கொண்டேயாக வேண்டும்."

நந்தி குன்றுகளில் இருந்த போது வி. ஆர்., கதரின் மகிழ்ச்சியை உணர்ந்த ஒரு சூழலையும் ஓர் உரையாடலும் எழுதினார்.

'கதரின் விலை ரொம்ப அதிகம் எனவே அதற்குச் சீக்கிரமே மலுகு குறைந்து விடும்' என்று நம்பிக்கையற்ற ஒருவர் கூறுவது போலவும் அதற்குப் பதிலளிப்பது போலும் எழுதினார்:

"மாட்டிழைச்சி மலிவாகக் கிடைக்கிறது. போஷாக்கு அளிக்கிறது, எனினும் நீ ஒரு பிராமணன் என்பதால் அதை உண்பதைத் தவிர்க்கிறாய் அல்லவா? இது சிக்கனம் ஆகுமா? பன்னிரண்டு வயதில் உன் மகளுக்குக் கல்யாணம் பண்ணிக் கொடுத்து விடுகிறாய். இது புத்திசாலித்தனம் ஆகுமா? நல்லதோ, கெட்டதோ சம்பிரதாயத்துக்கு நீ வளைந்து கொடுத்து விடுகிறாய் அல்லவா? ஒரு பலனும் தராத சடங்குகளில் பணத்தைச் செலவழிக்கிறாய், உறவினர்களுக்கு உதவுகிறாய். இவையெல்லாம் சிக்கனமா? மன உணர்ச்சிகளால் உந்தப்பட்டுச் செய்கிற காரியங்கள் தாமோ? இதேபோல் தேசபக்தி என்பதும் ஒரு மன உணர்ச்சிதான்; உலகெங்கும் தீவிரமாகவும் அடக்கமுடியாதபடியும் பரவியுள்ள ஒரு மன உணர்ச்சி. அந்த மன உணர்ச்சிமீது நாம் ஏன் நம்பிக்கை கொள்ளக் கூடாது?"

தாமஸ் ஹூட் என்பாரின் கவிதையை வி. ஆர். கதர்ப் பிரசாரத்துக்குப் பயன்படுத்தினார்:

"நான் பிச்சை கேட்கவில்லை; எனக்கு வேலை கொடுங்கள்!

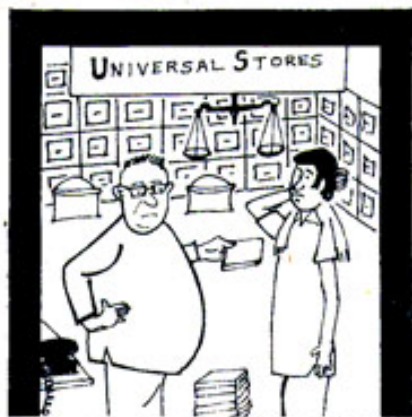
இதோ என் கை, கால்கள் இருக்கின்றன. பலமும் மனிதனுக்குரிய ஊக்க சக்தியும் உள்ளன -

வேலை செய்வதற்கு, பிச்சை எடுக்க அல்ல."

தாசுரின் ஜனகணமன பாடலைப் பற்றி வி. ஆர்., தேவதாஸிடம் சொன்னார்: "பாடல் குறுகிய நோக்கு உடையதாக இருக்கிறது. 'இந்தியாவுக்கு வெற்றி' என்று கூறுவானேன்? மனித குலமே வெற்றி பெற வேண்டும் என்று ஏன் குறிப்பிடக் கூடாது?"

ஜூன் மாத ஆரம்பத்தில் நந்தி குன்று களிலிருந்து பெங்களூருக்கு இறங்கி வந்து விட்டார்கள். காந்தியும் கஸ்தூரிபாயும் லி. ஆரும் மற்றவர்களும் - கிட்டத்தட்ட ஐம்பதுபேர் மகாராஜாவின் "குமார பூங்கா" எஸ்டேட் பங்களாவில் தங்கினர். மகாராஜாவின் பணியாட்கள் இவர்களைக் கவனித்துக் கொண்டார்கள். அப்பணியாட்களை மகாத்மா வேலைக்காரர்கள் என்று குறிப்பிடவில்லை. 'எனது சகோதர, சகோதரிகள்' என்றே அழைத்தார். மகாத்மா தலைமை வகிக்க, தினம் நடந்த பிரார்த்தனைகள் ரொம்ப முக்கியத்துவம் பெற்று விட்டன. ஒரு வாரம் செல்வதற்குள் தினந்தோறும் மாடையில் ஐந்துபேர்களுக்கு மேல் பிரார்த்தனையில் பங்கேற்க வர ஆரம்பித்து விட்டனர். மைசூர் காரர்கள் பாடிய பக்திப் பாடல்கள் காந்திக்கு ரொம்பவும் பிடித்திருந்தன.

தமது "கைதி" உடல் தலக் குறைவால் மைசூரில் தங்கி ஒய்வெடுத்த நாட்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு லி. ஆர்., கதர் வியாபாரத்தில் கருகருப்புடன் ஈடுபட்டார். பெண்ம விகள் வந்தார்கள். கதரின் மகிமையை உணர்ந்தார்கள். மறுபடியும் அவர்கள் வந்த போது முற்றிலும் மாறியவர்களாகத் தங்கள் வாங்கியிருந்த புதிய கதர்ப் புடவையை அணிந்திருந்தார்கள். ஓர் ஆசிரியை தாம் இனி கதரே அணியப் போவதாக மகாத்மா முன்புசபதம் செய்தார். மகாத்மா

எங்கள் மனைகக் கடைக்காரிடம் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது ஒருவர் புத்தகங்களை விலக்குப் போட அங்கு வந்தார்.

கடைக்காரர் ஒவ்வொரு புத்தகமாகக் கவனித்துப் பார்த்து வாங்கினார். சில புத்தகங்களைத் திருப்பிக் கொடுத்து விட்டார். ஏன் என்று கேட்டேன். சொன்னார் அவர்: "அவை யெல்லாம் ஆபாசப் புத்தகங்கள். அந்த மாதிரிப் புத்தகங்களை நான் வாங்குவதில்லை. போட்டும் மடித்துக் கொடுக்கத் தானே என்றாலும் எத்தனையோ பெண்களும், சிறுவர் சிறுமியர்களும் சாமானே டப்பாவில் போட்டு விட்டு அந்தப் போட்டலக் காசித்ததைப் பிரித்துப் படிப்பதுண்டு. அதனால் தான் காசித் தர மாபிசுந்தராலும் புத்தகம் தரமாக இல்லை யென்றால் நான் வாங்குவது கிடையாது.

அவரை எப்படியும் பாராட்டுவதென்றே எனக்குத் தெரியவில்லை

சொன்னார்: "நல்லது, அம்மா! நீ போய் உன் பள்ளிக் கூடத்தில் உள்ள எல்லாப் பெண்களின் மனங்கனையும் கதர்ப் பக்கம் திருப்பு!"

ஒய்வு பெற்று உடல் தேறியதும் தாம் பங்கேற்கும் முதல் காரியமாக இருக்க வேண்டும் என்று மகாத்மா விரும்பி ஆசைப்பட்டது என்னவெனில் தென் இந்தியக் கதர் கண்காட்சிதான். ஜூன் இரத்தியில் அது ஆரம்ப மாயிற்று. லி. ஆரின் பனத்தில் உருவான யோசனைதான் இந்தக் கண்காட்சி. 1922ல் மாறுதல் வேண்டாதார் கட்சியில் லி. ஆரின் சகாவாக இருந்தது தொடங்கி, நண்பரான கங்காதர ரால் தேஷ்பாண்டேயும் லி. ஆரும் மேற்பார்வையிட, பத்தி சிரத்தையுடன் ஒரு குழுவினர் கண்காட்சிக்கு ஏற்பாடு செய்தனர். இந்தக் கண்காட்சி மக்களிடையே கதர் பற்றி இருந்த ஐயப்பாடுகளை நீக்குவதற்கென்றே உருவான ஒன்று.

கர்நாடகத்திலிருந்தும் ஆந்திராவிலிருந்தும் தமிழ் நாட்டிலிருந்தும் நூல் நூற்கும் பெண்கள் அந்தக் கலையில் தங்களுக்குள்ள தேர்ச்சியை நிரூபித்தனர். மாணவியா, ராஜேந்திர பிரசாத், பஜாஜ் ஆகியோர் கதரின் மகிமை குறித்து உபந்நியாசம் செய்தனர். ஏராளமான பேர்கள் இப்பேச்சுக்களைக் கேட்க வந்தனர். பார்த்த உடனே புரிந்து கொள்ளும் மாதிரி கதரின் முக்கியத்துவத்தை விளக்கின, பல வரை படங்கள், நூல் நூற்பவர்களுக்கிடையே போட்டிப் பந்தயமும் நடந்தது. இதைக் காணவும், வரை படங்களைப் பார்க்கவும் ஆயிரக் கணக்கில் மக்கள் குழுமினர். குறிப்பெடுத்துக் கொண்டனர். கதர்த் தயாரிப்பில் பல்வேறு அம்சங்களையும் உன்னி நோக்கினர். கதர் பற்றிய விவரங்கள் அடங்கிய பிரசாரங்களையும், கதரையும், சர்க்காவையும் விலக்கு வாங்கினர். கதரின் முன்னேற்றத்தில் இது ஒரு மைல் கல்லாக அமைந்தது.

வங்கத்திலிருந்து பிரஜேந்திரநாத் ஸீல் என்ற அறிஞரும் சென்னையிலிருந்து ஹரிந்து பத்திரிகை ஆசிரியர் கே. ஸ்ரீனிவாசனும் மற்றும் பலரும் காந்தியைப் பார்க்க வந்தனர். பேட்டிகள் கருக்கமாக முடியுமாறு லி. ஆர். கவனித்துக் கொண்டார். வருபவர்களில் சிலர் குறிப்பால் உணர்ந்தியும் கேளாமல் காந்தியுடன் ஒட்டிக் கொள்வார்களே யானால் லி. ஆர்., குமார பூங்காவின் "மெய்ன் ஸ்டிண்டை" அணைத்து இருட்டடிப்புச் செய்த தீவிர தந்திரத்தையும் கையாண்டார்!

ஜூலை மாதத்தில் மகாத்மாவின் உடல் நிலையில் மிகுந்த முன்னேற்றம் காணப்பட்டது. அவரும் லி. ஆரும் பல ஆண்டு களுக்குப் பிறகு ஒரு நாடகம் பார்த்தனர். கபீர்தான் பற்றிய நாடகம். கதர் அணிந்த தென் இந்திய நடிகர்கள், நெசவாளியும் யோகியுமான கபீர்தாலரின் கதையை ஹரித்தியில் நாடகமாக்கிக் காட்டினார்கள். "உச்சரிப்புத் துல்லிய அழகுடன் இருந்தது" என்று காந்தி கூறி மகிழ்ந்தார். (தொடரும்)

தமிழாக்கம்: இ. ராஜேந்திரன்
(Copyright Reserved)

'ப்ரமரி' என்றால் உங்களுக்குத் தெரியுமா?

பரத நாட்டிய ரசிகருக்கு 'ப்ரமரி' என்றால் விரைவான சுழற்சி என்று தெரியும். 'பாலே' ரசிகருக்கோ அது கால் பெரு விரல் மீது சுற்றுவது என்று புரியும்.

ஆனால் தென்னகத்தின் முன்னணி உர நிறுவனமான ஸ்பிக்கில், அதன் பொருள், முதலீடுகளின் ஆதாரத்தில் விரைவான தொழில் வளர்ச்சி என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். ஸ்பிக் இதுவரை அடைந்துள்ளது பெருமளவு ஸ்திரத்தன்மை.

தொடர்ந்து செயல்படுவது அதனை மேலும் வலுப்படுத்த. இப்போது தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்துவது பெரும் தொழில் பெருக்கத் திட்டங்கள் சிலவற்றை நடைமுறைப்படுத்த. அவை: முதலீடுகளை விரைந்து பயன்படுத்திச் சிறந்த பயன்களைத் தரும் திட்டங்கள்.

- டி.ஏ.பி. காம்ப்ளெக்ஸ் உர உற்பத்திக்காக ஆண்டுக்கு 75,000 மெட்ரிக்டன்கள் அளவில் அதிக பாஸ்பாரீக் அமில இறக்குமதி 1979 மத்தியில் செயல்படுத்தப்படும்.
- உரங்களுக்குத் தேவையான அம்மோனியாவை மேலும் உற்பத்தி செய்ய 'பர்ஜ்காஸ் ரிக்கவரி ப்ளாண்ட்' 1980-ல் முடிவு பெறுவது.
- அம்மோனியா இறக்குமதி 'டெர்மினல் ஸ்டோரேஜ்' மற்றும் வினியோக வசதிகள்.
- மேலும் அதிக அளவில் காம்ப்ளெக்ஸ் உரங்கள் உற்பத்தி செய்ய, எங்கள் டி.ஏ.பி./என்.பி.கே. தொழிற்சாலையின் இரண்டாவது தொகுதி.

சதான பெட்ரோ கெமிக்கல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்
ஸ்பிக் சென்டர், 97, அண்ணாசாலை, சென்னை 600 032

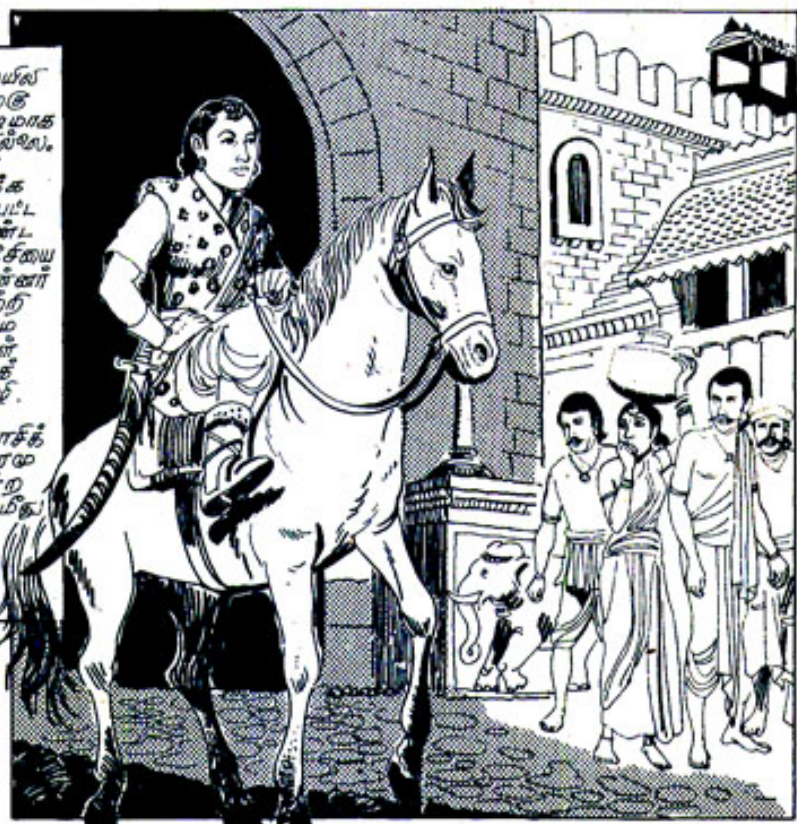
கனவா-நீஜயா?

(ஆரண்டாம் பாகம்)

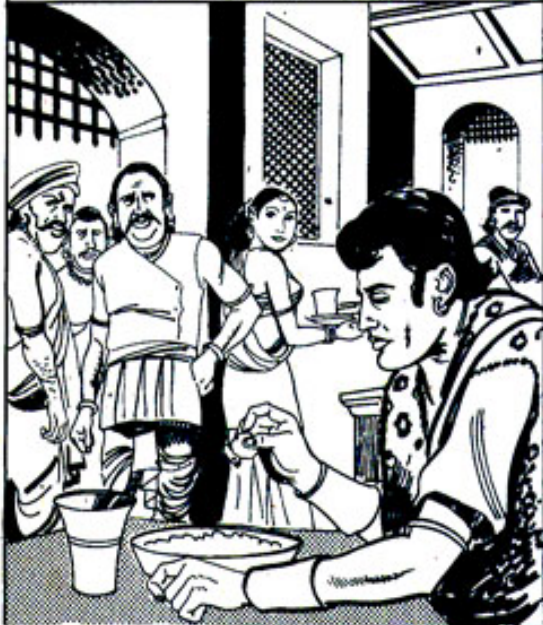
11

கதை:
வாண்டு மாமா
சித்திரம்:செல்லம்

நிலன் பாதாளச் சிறையில்
குனிந்து தயிர்ச் சேற்றைப் பருகு
மாயாபுரியில் வீசேஷமாக
ஏதும் நிகழ்ந்துவிடவில்லை.
வருடங்கள் நகர்ந்து
கொண்டிருந்தன. மக்க
ளால் தீவிரத்தெடுக்கப்பட்ட
தலைவர்களைக் கொண்ட
நர்வாக சபையின் மீட்சியை
ஒப்படைத்திருந்தார் மன்னர்
வஜிரபாகு. நிலைப்பற்றி
அனேகமாக யானுக்குமே
நிலைவில்லை. ஒரு நாள்
மாயாபுரியின் வடக்குத்
தொட்டை வாயில் வந்து
யானுக்கு மஸ்தான
உடலமைப்பில் மலிவாகச்
கான உடையலங்காரமு
மாக விரிசைப் போன்ற
தோற்றமுடன் குதிரை மீது
ஒருவன் நகருக்குள்
புகுந்தான்.

யானுக்குள் வந்த அவன் ஓர் உணவுக்கடை
வாசலில் அமர்ந்து பசியாறவானான். அவனது
தோற்றம் பலரது பார்வைகளைக் கவர்ந்தது.

சிறிதளிக்கியன் நகரத்து வீதிகளில் பவன்
வந்த போது ஒரு நாற்சந்தியல் தரமுட
டான விரும்பாறையொன்று பிடத்தன் மீது
காட்சியாக வைக்கப்பட்டிருப்பதைக்
காண்கிறான்.

சிக் குதூறு வீரன் சிவ்வழியாகப் போன ஒருவனைக் கூப்பிட்டு....

ஐயா, சினொ சிந்தப் பாறையை ஏன் சினித நாறந்தியில் வைத்திதக் கிருந்தள்? சிதன் விசேஷ மெனை?

சிதுவாழி சூட்டியை மாற்றியமைக்கப் போதும் கல் சிது. சிதற்துமுன்று தலிலமுறை கிரு முற்பட்ட சினொர் கதையிருக்கிறது.

மாயாபுர் வாதி சினித சிநிநியனுக்கு சினிதப் பாறையின் கதைையைக் கூறலானான். மன்னர் வஜிரபாதுவின் பாட்டனுக்குப் பாட்டினர் பராநிதகர் நடுவியதுதான் சினித மாயாபுர் ராஜ்யக் குஞ்சமயம் பராநிதகர் வேட்டைக்குப் போனபோது காட்டில் வழி தவறித் தம் வீரிகளிடமிருந்து பரிந்து போய்விட்டார்.

கூடாரத்தை சினிநிய சிடுய முடியாது. குள்ளோ கடுமையாத சினிநது. சின்ன கிலாந் சினகர்துக்கி கணைய மூட்டிடுவோம்

பராநிதகர் திழைத்தினர் மாபிந்தபடி உணவும் தயாரிக்கலானார் அப்போது...

யாச் சிது? கண்படு. வஜிரதயா?

நட்புத் கொள்ளவே வருகிறேன்.

கணப்பு வெளிச்சத்தில் வந்தவரை சினிநிகண்டு கொண்டார் பராநிதகர். குற்சொல்லும் திறு துள்ள நாட்டாடி சினித முதயவர்.

ஐயா, சினித குழையின் பதிதர்ப்பிராணல் உயகளுக்கு நானமை ஏற்படும.

பெரியவரை சிந்தப் பாறையில் சிமருங் கள். என்னடமுள்ள சினிநில் சரிபாதையை உய்களுக்கு மனுமவக்கு சினிநிகிறேன்.

உண்டு பதியாறிய பின் குற சொல்லும் கிறுவர் மன்னருக்கு ஓர் சிநிசயமான குறி சொல்கிறார்

உன் சந்தத்தின் உன் நாட்டை வநருங்காலும் சிறப்புடன் சிநிநுவாகள். சிதந் யிறகு....

சிதந் யிறகு என்ன பெரியவரை...?

சினொ தெரிசிறதே சிந்தப் பெரும்பாறை- சிதை சிபுதந்கள் குதய்க்றித் துக் ககையறல் சிநிநி விச்சில் யார் ஒருவன் ஏப்போது சிநிநிபாக உடைக்கமுண்டு சிவனுக்கு சிநிநாட்டின் மணி முடி போய்விடும்.

தொடரும்

அவர் கதவைத் திறந்து ஒதுங்கி நின்றான். அவன் உள்ளே வந்தான். நாட்கணக்காய், மாநக்கணக்காய், ஆண்டுகணக்காய், அவனது வருக்கைக்காக ஏங்கியிருந்த நினைவின் கவடு முகத்தில் பதிய அவன் பார்த்துக் கொண்டு நின்றான். பேச வேண்டுமென்பதோ, பேசாமல் இருக்கிறோமே என்பதோ உறைக்காமல் நின்றான்.

“நான் உட்காரலாமா?”

தனக்கு ஏத்தகைய வரவேற்புக் கிடைக்குமோ என்று தயங்கிவலன் போல் நின்று விரைப் பார்த்து அவன் சட்டென்று மரியாதைகள் நினைவுக்கு வரப் பெற்றவளாய், “ஓ, உட்காருங்கனென்! அதோ, அந்தச் சோபாவில் உட்காருங்க, சௌகரியமாயிருக்கும். ஸ்பான் போட்டும்மா?” என்றான்.

அவன் உட்கார்ந்து அவளை நிமிர்ந்து பார்க்க ஆரம்பித்துக் கவரைப் பார்த்தான்.

பத்தினிகள் வருடங்கள்

ஆர்.குடாமணி

முன்பைவிடச் சற்றுப் பருத்திருந்தான். அது தன் இளைப்பைப் பரிகரிப்பதற்குப் போல் அவனுக்குத் தோன்றியது. மின்விசிறியின் ஸ்விச்சைசத் தட்டினான்.

“எப்படி இருக்கே கன்னு?” என்றான் அவன் கடைசியில்.

“நல்லாத்தான் இருக்கேன்..”

அறையின் மெளனம் குழந்தை.

“நான் எப்படி இருக்கேன்னு நீ விராசிக்கப் போறதில்லையா?”

“விசாரிக்காமவேதான் உங்க உடம்பு சொல்லுதே..”

அவன் அவனைக் கூர்மையாய் பார்த்தான்.

அவன் அவனுக்கு எதிரே இன்னொரு சோபாவில் சௌகரியமாய் உட்கார்ந்து கொண்டான்.

“நீ ரொம்ப மாநிப் போய்ப்ட்டே கன்னு..”

“பத்து வருஷம் ஆகுதில்லவ!”

“உன் அப்பாவைப் பத்திக் கேட்க ரொம்ப வருத்தமாயிருக்குது” என்றான் அவன் சம்பிரதாயமாக.

“துக்கமும் தான் விசாரிக்க
ணும். காப்பியும் தான் குடிக்க
ணும். உலகத்தில எதுக்காக
எது திக்கது?.. என்று கூறி
அவள் எழுந்து உள்ளே போய்
விட்டு வந்தாள்.

“உன் அப்பா போனப்பற
மும் ஆண்க்க, அதே பெரிய
வீடு, ஸ்பர்னிசர் அப்படி என்று
எல்லாமே முந்தி மாதிரிதான்
வச்சககிட்டிடுக்கேபோல் இருக்
குது.”

“ஆமாம்..”

“எதுவும் மாறலே..”

“இப்போ..”

“இப்போ நான் கோய
முத்தூர்ல ஒரு பெரிய பிரை
வேட் கம்பெனில மானேஜரா
யிருக்கேன். என் பழைய
கடைக்கு ஒருசமயம் ஒரு
வாடிக்கைக்க காரரோட
நண்பர் வந்திருந்தார். பெரிய வட்சாதிபதி.
ரெண்டு முணு வாட்டடி என்னைப் பார்த்துப்
பழகிணதில் என்னை அவருக்கு ரொம்பப்
பிடிச்சுப் போவீடிச்சு. என்னைத் திறமை
சாலிணனு மதிப்பிட்டு அந்த வேலையை விட்
டுடச் சொல்லிக் கோலவக்கு அழைச்சிட்டுப்
போய்த் த...ஆனாட் சொந்த நிறுவனங்கள்
ஒண்ணுலே அமர்த்தி இந்த நல்ல நிலைக்குக்
கொண்டு வந்துட்டார். இப்போ நான்
முந்தி மாதிரி இந்த ஊரில் ஒரு ரேடியோக்
கம்பெனி குமாஸ்தா இல்லே..”

“என் அப்பாவும் இப்போ உயிரோடு
இல்லே..”
அவன் அவளை உற்றுப் பார்த்தான். அவ
ளும் அவளையேதான் பார்த்துக் கொண்
டிருந்தான்.
“என்னை அழைச்சிட்டுப் போய்த் தன்
சொந்த கம்பெனில வேலை குடுத்தார்னு

சொன்னேனே. அவருக்கு ஒரு மகள்
இருக்கறு..”

“அதாவது, உங்க முதலாளியின் மகள்..”
அவள் டாக்டர் படிப்பை முடிச்சிட்டு
தெலுளல் ஸர்ஜன்லியும் இந்த வருஷம்
முடிச்சிருக்கா. அவளுக்கு இந்த மெனல்
ஜைடிஸ் மாதிரி மூளை சம்பந்தமான நோய
களல் விசேஷ ஆராய்ச்சி செய்யணும்னு
ரொம்ப ஆசை..”

“அப்படியை... அவள் சிரிப்போடு
பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

“பார்க்க ரொம்ப அழகாயும் இருப்பா..”

“ஐ லீ..”
அவளது அமைதி கலைவலிவீல். அதனால்
பதற்றமடைந்தோர் என்னைமா அவள் முகத்
தில் எனையோ தேடுகையில் அவனுடைய
நிதானம் ஒருவிநாடி சிதைந்து போய்ற்று.
“ஆனா உன்னைய அழகிவீல்..” என்றான் கர
கரத்த குரலில்.
கதவுச் சீலையைத் தள்ளிக்கொண்டு உள்ளே
யிருந்து வயது முதிர்ந்த சமையற்காரர்
ஒரு டிரேயில் காப்பித் தம்ளர்களோடு வந்து
மேஜைமேல் வைத்துவிட்டுப் போனார்.

“காப்பி எடுத்துக்குங்க..”

“ககுணா.. என்னை மறுபடியும் பார்த்ததில்
உனக்குச் சந்தோஷமே இல்லையா?..”

“காப்பி எடுத்துக்குங்க..”

“நான் இப்போ எதுக்கு வந்திருக்கேணு
நினைக்கறே?..”

“என் அப்பா செத்துப்போனதுக்குத்
துக்கம் விசாரிக்க!.. அவன் ஒரு தம்ளரை
எடுத்து அவன் பக்கம் நீட்டினான்..” காப்பி
சரியான சூடாயிருக்கு. உடனே குடிச்சி
டுங்க..”

அவன் முகம் திடீரென்று மாறியது. தீவிர
மாகிரது. விகாரமுற்றது. எழுந்து அவ
ளருகில் வந்தான். அவள் கைவிடுந்த
தம்ளரைப் பிடுங்கி மேஜைமேல் வைத்துவிட்டு
அவள் தொள்களைப் பற்றி ஆவேசமாய்த்
தாக்கி நிறுத்தி இறுக அணைத்துக்கொள்

“என்ன செய்யறது மாணிக்கம்? எல்லாத்
தக்கும் - ஸாரி - எல்லாருக்கும் முடிவு
காலம்னு ஒண்ணு வருது. இல்லையா?..
அவன் அந்த முதல் வார்த்தையில் சற்று
இடறி, பிறகு கூறியான்: “உனக்குத்தான்
ரொம்ப கஷ்டம். தன்னந்தனிய ஆய்ட்டுடே.
பாவம்..”

அவள் பதில் சொல்லாமல் சிரித்தாள்.
“கொஞ்சம் காப்பி குடிக்கிறீங்களா?..
என்றான்.

அவன் அதிர்ச்சியற்றான். “என்ன இது
ககுணா! நான் துக்கம் விசாரிக்க வந்திருக்
கறப்ப நீ இதை ஒரு ‘மோஷல் கால்’
மாதிரி...”

டான். இந்த வேகத்தில் காம்பட்டு, காப்பித் தம்ளர்கள் சிந்திக் கையேற்படுத்தின.

சில நிமிடங்களுக்குப் பிறகுதான், அவள் திமிறவில்லை என்பதும் தன் அணைப்புக்கு எய் வகையிலும் எதிரொலிக்காமல் மரக்கட்டை போல் நின்று கொண்டிருக்கிறாள் என்பதும் அவள் முனையில் பதிவாகியது. கரங்களை நெழித்த அவளைப் பின்னுக்குத் தள்ளினார். அவள் சிறிதும் பதற்றியின்றித் தன் கந்தலை யும் மேலாடையையும் சரி செய்து கொண்டு டான் குனிந்துமேஜையை நிரிமிர்த்தி வைத்துக் கீழே விழுந்து விட்டத காப்பித் தம்ளர் களையும் பரேவையும் எடுத்து அதன்மீது வைத்தான். அவளைப் பார்த்து ஒரு வினாது மான புன்னகையுடன் கூறினார்:

“நான் அவளைவிட அழகினால் நீங்க சொன்னதை இப்ப நம்பறேன்.”

“ஆ, வெட்கங்கொட்டவா!”

“நீங்க நடந்துகிட்ட முறைக்கப்பறம் உள்ள வெக்கங்கொட்டவா! சொல்லீங்கனா?”

“ஆ... ஒரு பெண்ணை இருந்துக்கிட... நானத்திலே கண்ணம் சிவக்கணம். அதானே நீங்களோ ஆம்பின, எப்படி வேணும்னு தடந்திக்கலாம்... து!”

“இருவராலும் மாணிக்கம், குரலை உசுத்திட்டா குணத்தை மாத்திக்கிட முடியாது...” அவள் கண்கள் நொடிகளில் ஆழ்ந்தன. “நான் காத்தவிசுவசை நீங்க இல்லாம வேறு யாரோ மாதிரி இருக்கணும். ரெண்டு வருஷம் அவன் குணங்கவில் கம்பீரத்தில் திளக்கத் திளக்கப் பூசிக்கப் போகணும். நான் நான் முழுக்க அவனைச் சந்திக்கவேண்டி இருந்தேன். அந்த அரண்டு வருஷம் பூரா ஒவ்வொரு நிமிஷமும் நான் அவன் கூடத் தான் இருந்தேன். என் மனசில நான் அவனைப் பிச்சு நேரமே விடையாது. ஆனா கடைசி விலை? அவன் தன்சையே இகழ்ந்து கொள்

“ஆ... நான் சந்தித்தேன்...”
 “நீ சந்தித்தேன் சரேஜாவோ, புலனெக்ஸரி திமேட்டி கிட்ட வந்திருக்கிறாள்...”
 “அதுதான் நானும் என்று கேட்கிறேன்? நான் சந்தித்தேட்டி கிட்ட வந்திருக்கிறேன் அது கண்டிருக்கணும்!”

—29ம் பஸ்சில் ஊடாட்க்கும் ஒரு பெண் ஊக்கும் நடந்த உரையாகியது.

பவன்போல் உதட்டைச் சுழித்தான். “நான் காத்திச்சுவன் என் அப்பா கிட்ட வந்து ‘கரு ணுவுக்கு உங்க சொத்தைக் கொடுக்காட்டிப் போனாலும் பரவாயில்லை, உங்க இஷ்டமில்லாம கூட நான் அவளைத்தான் கட்டியப்பேன்’ அப்படி என் சொல்வானு எதிர்பார்த்தேன். என் மனசிலிருந்த கம்பீர் புருஷன் அப்படித்தான் சொல்கிறார் தெரிஞ்சதுமே நீங்க? அப்பா எதிர்கிறார் தெரிஞ்சதுமே நீங்க அக்கறை போலியிக்க. என்னைச் சந்திக்கிறதை திருத்திட்டீங்க. அப்பறம் ஊரை விட்டே போய்டீங்க. எவ்வளவு காலம் நீங்க திரும்பி வந்துடுவீங்கன்னு ஆவனும் நாபமுமா காத்துக்கொண்டிருந்தேன்! ம... அவன் பேச்சுத் தடைப்பட்டது. உள்ளே யிருந்து சமையற்காரர் ஒரு குழந்தையைத் தூக்கிக்கொண்டு வந்திருந்தார். “முழிக்க கிட்டுது” என்று சொல்லி அவளிடம் கொடுத்ததுவிட்டு, காலித் தம்ளர்களையும் பரேவையையும் எடுத்துக் கொண்டுபோனார். கருணை அந்தக் குழந்தையைப் பார்த்துப் புன்னகை செய்தவாரே... இத்தா ஒரு அங்கின் பார்த்தியா பாடி சூட்டமாரலிள்,

சலாம் வை பாரக்கலாம் அங்க்கிணக்கு” என்றான்.

அந்தக் குழந்தையின் உடல் வளர்ச்சியைப் பார்த்தால் மூன்று வயதுக்குக் குறையாது போல் தோன்றியது. தாங்கிப் பிடித்திருந்த அவன் கரத்துக்குக் கீழே அதன் கால்கள் நீளமாய்த் தொங்கின. யாரும் தூக்க வேண்டிய அவசியமில்லித் திறக்கவும் நடக்கவும் கூடிய பருவம்தான். ஆனாலும் முகத்தில் அந்த வயது இல்லை. ஓர் அசட்டுக் கண்தான் இருந்தது. கண்கள் அர்த்தமில்லி வெறித்தன. கடை யாரியில் வேலாய்ச் சொன்னார் வழித்தது. அதன் சட்டையோடு ஊக்குப்போட்டுக் கூத்தி யிருந்த கைக்குடையால் அவன் அதன் வாயோரங்களைத் துடைத்துவிட்டு, “நான் சொல்லிக் குடுத்தேனில்வ பாடி! அந்த மாதிரி சலாம் வை அங்க்கிணக்கு” என்றான் மறுபடியும். குழந்தை அவனைப் பார்த்து வெறுமை யாக விழித்தது.

அவன் அதிர்ச்சியோடு அக்குழந்தையை யே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். “என்ன இது கருணை! இது யாரு? உன்... உன் குழந்தையா? உனக்குக் கல்யாணமாமியிச்சா என்ன?”

அது ஏன் அவனுக்குத் தோன்றவே இல்லை? பத்து வருஷங்கள் வரையிலா கல்யாணமா காமல் இருக்கும்? அவன் கண்கள் தவிப் போடு அவன் குழந்தைப் தேடின. அங்கு தாலிக் கயிறு இல்லை. எனினும் பதிவுத் திரு மணம் ஆகியிருக்கலாம். அல்லது அவன் இப்போது விதவைவாக இருக்கலாம். நெற்றியில் சாந்துப் போட்டு இருந்ததனாலும் இல்லை என்று ஆகாது.

“சொல்லு, கருணை! இது உன் குழந்தையா?”

“அதைப் பத்தி உங்களுக்குக் கொண்டு வந்தேன்...”

“உனக்குக் கல்யாணமாமியிச்சா? ஒரு வேளை நீ இப்ப விதவையா?”

“அதைப் பத்தி உங்களுக்குக் கொண்டு வந்தேன்...”

“ஒருவேளை இது பக்கத்து வீட்டுக் குழந்தையா? வீட்டுக்காரங்க வெளியே போறப்ப

கொண்டு விட்டுப் போயிருக்கார்களா?''
 ''உங்களுக்கு நான் எதுக்காகப் பதில் சொல்லணும்?''

கைகள் ஒருமுழந்தையுடன் அவள் வேறொரு உலகிலிருந்து வந்த அலட்சியமாய்ப் பார்த்துச் சிரிப்பதுபோல் அவளுக்குத் தோன்றியது. அதைத் தாங்க முடியவில்லை. திடீரென்று பத்து ஆண்கள் சரிந்து விழுந்தனர். அவள் அவளை அன்றாடம் சந்திக்கும் அவளுக்கு மிக முக்கியமானவர் ஆனார். தாவி அருகில் வந்து அவளது வலது கையைப் பற்றிக்கொண்டார்.

''கருணைபோன்றவெய்வாரம் மறந்துவிடுகின்றீர்கள்! உங்களை யாரை வேணும்பெறும்படி கட்டும். நீ விதவையாயிருந்ததாலும் எனக்குப் பரவாயில்லை. புருஷன் இருக்கிறவளாயிருந்தால் அவர் கிட்டே விடுகிற வாய்க்க. நாம் ரெண்டு பேரும் கல்யாணம் செய்துக்கொள்கோம். அவள் ஒருகணம் வியப்புற்றுப் போய் வாயடைத்துப் போனார். எந்தக் காலத்திலோ படித்து மறந்துபோன ஒரு மொழி மீண்டும் ஒலித்து மூளையில் வேசாய்ப் பரிச்சயக் கீற்று வெட்டுவதுபோல் இருந்தது.

''நான் சொன்னது காதில் விழுந்துச்சா கருணை? நீயும் நானும் கல்யாணம் செஞ்சுக்கலாமனு சொல்றேன்...''

''இதை என் அப்பா உயிரோடு இருந்த தப்பிலே சொல்லியிருக்கணும் மாணிக்கம்...''
 ''நான் உண்மையான அன்போட்தான் இதைச் சொல்றேன் கருணை!'' என்று அவள் வார்த்தைகளைப் பாலமாக்க முயன்றார்.

''இந்த நிமிஷம் ஒருவேளை நீங்க அப்படி நம்பறீர்களோ என்னமோ! ஆகு. எனக்கு இது ஒரு கடந்துபோன மனதிலேயாதான் தோணுது. ரொம்ப தூரம் போயிட்ட சூண்டுகிட்ட நம்மையறியாம ஒரு புதுக் கவர்ச்சி ஏற்படறதில்லையா? அந்த உணர்வு தான் இப்ப என் விஷயமாய் உங்க மனசில் ஏற்பட்டிருக்குன்னு நினைக்கிறேன். பத்தே

நாட்களில் உங்களுடைய இந்த 'முட்ட' மாரிதும். நான் மறுபடியும் உங்களுக்கு வேண்டாதவளாய்ப் போயிருவேன்...''

''மறுபடியும்? கருணை. இது அபாண்டம். நீ எப்போது வேண்டாதவளாக யிருந்தே...''
 ''கம்-ஆன், மாணிக்கம்!'' அவள் மெல்லச் சிரித்தாள். ''நீங்க ஏற்கெனவே தேர்த்தெடுத்த தாக்க. இல்லையா? ஒரு குமாரஸ்தானைக் கட்டிக் கிட்டா நான் தன் மனனியில்லை சொன்ன போது என்னை விட்டுவிடுகிறீர்களே. அப்போ ஒரு வாட்டி தேர்வு பண்ணினீங்க. இப்போ இன்னொரு வாட்டி...''

''இன்னொரு வாட்டிதான்?''
 ''நான் அந்தப் பெண்ணைவிட அழகாயிருக்கலாம். ஆனால் அவதான் என்னைவிடப் பணக்காரி. எனக்கும் சொத்து கசும் எல்லாம் இருக்குன்னுக்கூட திறவனங்களுக்கு அதிபரான ஒரு வட்சாதிபதியின் மகனில்லை தேர்வுதான்...''

''அவர் முகம் சிவந்தது.
 ''உங்கிட்ட அக்கறை இல்லாமதான் இன்னிக்கு வீடு தேடி வந்தேனா?''

''50க்கு 50 வாங்கிவந்தேனா பெருமையாக அடி அடிக்கிறீர்கள்?''

''அவர் வங்கினது 50க்கு 50 மாங்கல்யம்! 50 ஆவது ராக்க!''

- ல. சீதாநாயகம்

''எனக்கும் அதுதான் புரியலை. எதுக்கு வந்தீங்க? அப்பா போனதுக்கு என்னை வந்து துக்கம் விசாரிக்கணும்னு உங்களுக்கு என்ன கரிசனம்? ஒரு குற்ற உணர்வுக்குப் பரிசுக்காரமா? மறுபடியும் ஒரு போக்குவரவை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறது என்று விவரமாக எழுதிக்கொடுக்கிறேன். அதுவே அவர் மறுத்துட்டால் ஒரு கமார்ப் பணக்காரி - அப்பா செத்த துட்டதால் இப்ப நாள் தானே அவர் வாரிசு - எனக்கும் எனக்கும் இருக்கிறது என்று என்னைமாயாடறதுக்கு அழகு அப்படின்னு ஒரு பங்கீடா?''

கண நேரம் அவன் முகபாவம், நிர்வாணமாய் நிற்பவன் கூறி அதிர்வதை ஒத்திருந்தது. பிறகு கேட்டார்:

''இந்தக் குழந்தை யாரு? கருணை?''
 அவள் சில கணங்கள் பேசாமல் அவள் முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.
 ''ஒரு காலத்திலே உயிருக்குமீறியப் நேரிச்சே இட்ட இப்ப கேள்விதான் கேக்க வேண்டியிருக்குது. இல்லை?'' அவள் புன்னகையின் சென்ற காலத்துக்காக ஒரு வருத்தம் மீண்டு ஒருத்தரை விட்டு ஒருத்தர் ரொம்ப தூரம் போயிட்டோம் மாணிக்கம்...''

காலத் தொலைவில் அறிந்தவைகள் அவ்ளைய்களானின்றன - அந்த உணர்வு அவனுள் மீண்டும் எழுந்தது. அவனும் இப்போது ஓர் அன்மையின்தானே. இந்த அவளைப் பற்றி அவனுக்கு என்ன தெரியும்? அவன் சொன்னதுபோல், கேள்விதானே கேட்க வேண்டியிருக்கிறது?

அவர் குழந்தையின் கையைத் தூக்கி அவன் பக்கமாய் ஆட்டி, ''அங்களுக்கு டாடா சொல்லு பார்த்தவாரம் பாபு...'' என்றபோது, ''அறிந்தது'' என்பதன் முடிவு தான் அங்கு அந்த ஜடக்குழந்தை வழுவத்திட்டுக் காந்திருப்பதுபோல் அவனுக்குத் தோன்றியது.

மனம் கவர்ந்த மலேஷியா சிவசங்கர்

“பல தோட்டங்களில் உங்களுக்கு வரவேற்புக் கொடுக்க ஆசைப்படுகிறார்கள். நேரமின்மை காரணமாய் எல்லாவற்றையும் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. வகைக்கு ஒன்றாக மூன்று தோட்டங்களின் அழைப்புக்களை மட்டும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். இதில் இரண்டு தோட்டங்கள் கே. எல்.லி.வி.ருந்து என்பது மைல் தொலைவில், சிங்கப்பூருக்குப் போகும் வழியில் உள்ளன. ஒருநாள் இவை இரண்டுக்கும் சென்று உங்கள் விருப்பப்படி பொழுதைக் கழிக்கலாம். மற்றதை பிணங்கு போகும் வழியில் பார்வையிடலாம்.”

இட்டப்படி காரில் இளம்பிணை. துரை ராஜ், குமணன், என் கணவர், நான். மலேஷியா அரசாங்கம் குடிமக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தப் பல இட்டங்கள் தீட்டி வருவதில் ஸ்பெல்டா நிலத் திட்டமும் ஒன்று (Federal Land Development Authority).

பரந்து விரிந்திருக்கும் மலேஷியக் காடுகளை அழித்து, அவைகளில் ரப்பர் மரக் கன்றுகளை நாட்டு, ஒரு குடும்பத்துக்குப் பன்னிரண்டு ஏக்கரா வீதம் தந்து, அக்குடும்பத்தின் பராமரிப்பில் அந்த நிலங்களை விட்டு, சில வருஷங்களில் பன்னிரண்டு ஏக்கரா தோட்டத்தையும் அந்தக் குடும்பத்தின் சொத்தாக மாற்றுவது தான் இந்த ஸ்பெல்டா நிலத் திட்டத்தின் லட்சியம்.

பன்னிரண்டு ஏக்கரா நிலத்தில் நடப்பட்டுள்ள ரப்பர் கன்றுகள் மரமாகிப் பால் எடுக்கத் தயாராகும் வரை ஒவ்வொரு குடும்பத்துக்கும் நூறு வெள்ளி பணம் கொடுத்தும் இத்திட்டம் உதவுகிறது. ஐந்து அல்லது ஆறு வருஷங்களில் பால் உற்பத்தி தொடங்கியதும், மிகவும் சொல்பமான அளவு

ஃ தோட்ட தொழிலாளர்களுடன் கட்டுரை ஆசிரியர்

பணத்தைத் தோட்ட உரிமையாளரிடமிருந்து அவருக்குச் சிரமம் இல்லாத தினுசில், அரசாங்கம் வருவித்துக் கொண்டு, விரைவில் அவரைத் தோட்டத்தின் தனிச் சொந்தக் காரராக ஆக்கிவிடுகிறது.

இப்படி ஒவ்வொரு குடும்பத்தையும் சின்னத் தோட்டங்களுக்கு உரிமையாளராகக் குவதில் அரசாங்கத்துக்கு என்ன ஆதாயம்? உபயோகமில்லாத காடுகள் நிறைய பணம் ஈட்டும் ரப்பர்க் காடுகளாக மாறுகின்றன, முதலில் அரசாங்கம் இதில் ஈடுபட்டுச் சிரமப் பட்டாலும் பிற்பாடு அந்தந்தக் குடும்பமே தோட்டப் பராமரிப்பை ஏற்றுக் கொண்டு வீடுவதால் அரசாங்கத்துக்குத் தொடர்ச்சியாய் வேலை இல்லை; நல்ல வருமானத்தின் மூலம் நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்கிறது; இதனால் சில வருஷங்களில் நாட்டின் பொருளாதாரமும் மேம்பட்டுப் போகிறது. இப்படி எத்தனை!

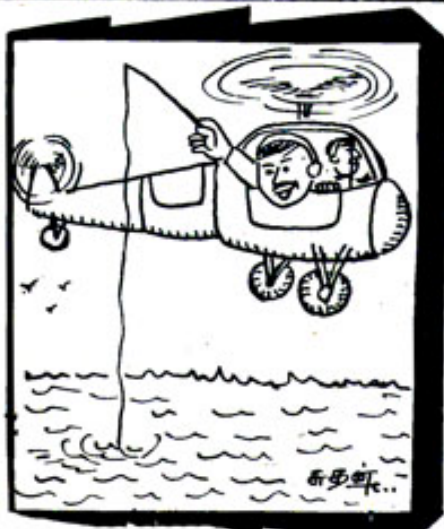
ஆனால் இந்தத் திட்டத்தில் கஷ்டங்கள் இல்லாமல் இல்லை. எங்கோ இருக்கும் காடுகளை அழிப்பதால் இங்கு குடிபோகும் குடும்பத்தார் அத்தவானமான சூழ்நிலையில் வாழத் தங்களைத் தயார் செய்துகொள்ள வேண்டும்; நகர வாழ்க்கை, கேளிக்கைகள் நிறைந்த உல்லாசப் பொழுதுபோக்கு இவைகள் எல்லாம் இல்லாமல் இருக்கத் தெரியவேண்டும், என்று இந்தப் பட்டியலும் நீளச் செய்திநூல்தன் குறும் ஒரு குடும்பத்தின் பிரகாசமான எதிர்காலத்தை இத்துன்பங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பாரிக்கையில் ஸ்பெல்டா திட்டத்தில் சிறப்புக்கள்தான் அதிகம் என்று தோன்றுகிறது.

ரோம்பின நகர் அருகே பாலோங் பகுதியில் அமைந்துள்ள ஸ்பெல்டா நிலத் திட்டம் ஒன்றுக்கு அங்கு வாழும் திரு கன்னியப்பனின் விருத்தினராகவும், பிற்பாடு அங்கு நடைபெற்ற பாராட்டு விழாவில் பங்கெடுக்கவும் நாங்கள் சென்றோம்.

வளைந்து, நெளிந்து செல்லும் செம்மண்பாதை; பல மைல்களுக்கு ஊர் என்ற நாமதேயம் இல்லாத ரப்பர்க் காடுகள், இவைகளைத் தாண்டிக் கொண்டு அந்த ஸ்பெல்டா திட்டத்தை அடைந்தோம்.

குடிசையும், பீத்தல் வீடுகளும், இருக்கப் போகின்றன என்று எதிர்பார்த்த எனக்குக் கன்னியப்பனின் வீடு மிகுந்த ஏமாற்றத்தைக் கொடுத்தது.

அழகான சின்ன வீடு, தனி வரவேற்பு, சாப்பாடு, படுக்கை, சமையல் அறைகள், கற்றிலும் சிறிக்கும் பூஞ்செடிகள், மின்சாரம்

சுதீஷ்..

ஊ மீட்டர்கள் தோட்டத்தில் வாங்குபு; சீஸப் பென் லிசிறிபுடன்; தேயிலைத் தோட்டம்; தோட்டத் தொழிலாளி.

இடையாது என்பதை வேண்டுமானால் குறை யாகச் சொல்லலாம். அதைக்கூட அங்கிருப் பவர்கள் பெரிசாக எண்ணவில்லை, 'பழமி லிட்டது' என்கிறார்கள்.

ஹால் சோபா லெட்டில் உட்கார்ந்த என் கண்களில் டி. வி. பெட்டி விழுந்தது.

"மின்சாரம் இல்லை என்கிறீர்கள்? பின் டி. வி. எதற்கு?" -

"கார் பாட்டரியை வைத்து, டி. வி. ஓட்டுகிறோம்; நல்ல நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தை யும் நாங்களே பார்த்து விடுவோம். ஏன்? - தும்புவான் மிங்குவில் உங்கள் நிகழ்ச்சியைப் பார்த்தோமே!" என்றார் கன்னியப்பன்.

வடை, இனிப்பு, பலகாரம், பிஸ்கட், மீ. என்று தட்டுத் தட்டாய்க் கன்னியப்பனின் மனைவி சாப்பிடக் கொடுத்து உபசரித்தார்.

அங்குள்ள வீடுகள் அனைத்துமே மேலே குறிப்பிட்டுள்ள தரத்துடன் இருந்தன.

திரு. கன்னியப்பனுடன் பேசிய நாழிகை யில் அவர் இத்திட்டத்தில் குடிபுகுந்து மூன்று வருஷங்கள் ஆவதும், இப்போதைக்கு அவர் தோட்டத்து மரங்கள் சின்னதாய் இருப்ப தால் அரசாங்கத்திடமிருந்து உதவிப் பணம் பெறாவதும், குழந்தைகளைத் தன் பெற்றோர் வீட்டில் படிப்புக்காக விட்டு வைத்திருப்பதும் தெரிய வந்தன.

"அரசாங்கம் கொடுக்கும் நூறு வெள்ளி போதுமா உங்களுக்கு?"

"அது எப்படிப் போதும்? நானும் என் மனைவியும் வெளித் தோட்டத்துக்குச் சென்று

பால் வெட்டுகிறோம் - அந்த வருமானம் வேறு வருகிறதே!"

"உங்கள் குழந்தைகளை விட்டுப் பிரிந்து இப்படிக்காட்டில் இருப்பது கஷ்டமாக இல்லை?" -

"குழந்தைகளுக்குப் படிப்பு முக்கியம் - அதற்காகப் பிரிந்திருக்கிறோம். ஏன், தமிழ் நாட்டில் மட்டும் ஹாஸ்டலில் பிள்ளைகளை விடும் பெற்றோர் இல்லையா? இந்தச் சூழ்நிலை முதலில் கஷ்டமாகத்தான் இருந்தது. இப்போது பழகி, பிடித்து விட்டது. ஒன்றை நினைத்துப் பாருங்கள். இன்னும் பத்து வருஷ காலத்தில் நான் இந்தத் தோட்டத்தின் தனி முதலாளியாக இருப்பேனே!"

மலாய்க்காரரும், சீனரும் கலந்து வாழும் அத்தோட்டத்தில் எனக்கு அளித்த வரவேற்பில் கலந்து கொண்ட தமிழர்களின் எண்ணிக்கை பிரமிப்பூட்டுவதாக இருந்தது.

இத்தனை தமிழர்களா?

இத்தனை தமிழ் ஆர்வமா?

எங்கோ ஒரு மூலையில் வசிக்கும் இவர்களுக்குத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளிலும், எழுத்தாளர்கள் மேலும் இத்தனை மோஹமா?

அரை மணி நான் பேசிய பிறகு வழக்கம் போலக் கலந்துரையாடல் இருந்தது. அதன் முடிவில் திரு. வெட்சமணன் என்ற தொழிலாளி தம் தனிப்பட்ட பரிசாக எனக்கு ஒரு சிறு பெட்டியை அளித்தார். அடுத்து மிடிவ்டன் தோட்டத்தில் ஏற்பாடு செய்திருந்த கலந்துரையாடலுக்காகக் காரில் சென்ற போது அப்பரிசைப் பிரித்துப் பார்த்தேன். ஷிபர்ஸ் பென் அண்ட் பென்ஸில் லெட்! ஒரு தொழிலாளிக்கு இவ்வளவு பரந்த மனசா! விலை உயர்ந்த ஷிபர்ஸ் பேனாவைப் பரிசளிக்கும்படி அவர் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா!

மிடிவ்டன் தோட்டத்தில் மலேஷியத் தமிழ் இளைஞர் மணி மன்றம் ஒரு வரவேற்பையும், கலந்துரையாடலையும் ஏற்பாடு செய்திருந்தது. மன்றத்தின் தலைவர் திரு கிருஷ்ணசாமி கே. எவ்விளிடுத்து இதற்காகவே வந்திருந்தது ஒரு சிறப்பு அம்சம்.

தந்தை: என்னம்மா உள்ளே சத்தம்?

மகன்: வீணைபின் கம்பி அறுந்து போச்சுப்பா.

தந்தை: கம்பிதானா அறுந்தது. நான் வீணையே உடைக்க போச்சுன்னு இல்லே சந்தோஷப்பட்டேன்.

ஆர். கோபாலகிருஷ்ணன்.

ஆங்கிலேயர் காலத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இத் தோட்டத்தில் அந்தக் காலத்து லேயன் வீடுகள் உள்ளன என்பதைக் கேள்விப்பட்ட நான் அவைகளைப் பார்க்க விரும்பினேன்.

லேயன் வீடு என்றால் ஒற்றை அறை கொண்டு, படு மட்டமான மாட்டுக் கொட்டகை போன்ற வீட்டை எதிர்பார்த்த என்னை அந்த வீடுகள் ஏமாற்றி விட்டன.

கட்டிடங்கள் கொஞ்சம் பழசாக இருந்தனவே தவிர, வரவேற்பு அறை, படுக்கை அறை, சமையல் அறை, வராந்தா, குளியல் அறை என்று எதற்கும் குறைவில்லாமல் அவை இருந்தன.

சோபா லெட், டி. வி. ரேடியோ, ரெகார்ட்டிங் யோர், பான், ஸைட் போர்ட், அதை நிறைத்த கண்ணாடி டம்ளர், பாத்திரங்கள், சாப்பாடு மேஜை நாற்காலிகள், கட்டில்கள் மெத்தைகள். சில லேயன் வீட்டு வாசல்களில் கார்டுகள் கூடப் பார்த்தேன்.

அங்கு எங்களுக்கு விருந்து. தரமாக இருந்தது. சாம்பார், ரஸம், வெள்ளை அரிசிச் சோறு, தயிர் பச்சடி, அன்னாசி பழ லாலட், கோல் கறி என்று ருசியான சாப்பாடு.

பிற்பாடு அங்கு கூட்டத்தில் பேசினபோது தமிழகத்தில் ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம் வாங்கும் white Collared job ஆபீஸர்கள் வீட்டில் இவ்வாத வசதிகளை இங்கு என்னால் பார்க்க முடிகிறது. "இந்நாட்டில் தொழிலாளிகளாகிய நீங்கள் உழைப்புக்கு அஞ்சவில்லை, அதனால் உங்கள் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்து இருக்கிறது" என்று மனசாரப் பாராட்டினேன்.

லேயன் வீடு ஒன்றில் வாழும் திரு டேனி யடிக் கிடடைத் சில நிமிஷங்களில் பேட்டி கண்டேன்.

டேனியலுக்கு முப்பது வயசு. பிறந்து வளர்ந்ததெல்லாம் ரப்பர் தோட்டத்தில் தான். அதிகம் படிக்காதவர். இன்றைக்கு அவரும் அவர் மனைியுமாய் மாசம் 900 வெள்ளி சம்பாதிக்கிறார்கள்.

"நிளம் ஆளுக்கு ஐந்தாறு மரங்களுக்குக் குறையாமல் பால் வெட்டுவோம் - பொழுதோடு எழுந்து போய் மரங்களை வெட்டி விட்டு, வீட்டுக்கு வந்து பசியாறுவோம். திரும்பப் போய்ப் பாலைச் சேகரித்து, மதியம் மூன்று மணிக்குள் வேலை முடிந்து வீடு திரும்பி விடுவோம்" என்றார் டேனியல்.

பால் குவளைகளைக் கைகளில் கம்பத்தில்லை; ஸ்கூட்டரில் சென்று எடுத்து வருகிறாராம்.

"ஐந்தாறு மரங்களை ஒரு நாளில் வெட்டுவது கஷ்டம் இல்லை?"

"ம்ஹூம்...எங்களுக்குப் பழகிவிட்டது."

"உங்களுக்கு எத்தனை குழந்தைகள்?"

"ஐந்து -"

"ஐந்தா? கல்யாணமாகி எத்தனை வருஷங்கள் ஆகின்றன?"

"ஒன்பது."

"குடும்பம் பெரிசாக இருந்தால் எதிர் காலம் கஷ்டமாக இருக்காது?" -

"என்ன கஷ்டம்? என் பிள்ளைகளை நன்றாகப் படிக்க வைக்கும் அளவுக்கு எனக்கு வருமானம் வருகிறது; படித்த பிறகு அவர்கள் வெளி வேலைக்குப் போனாலும் சரி, அல்லது படிப்பே வேண்டாம் என்று இங்கு தோட்ட

உடலின் மோலோடு உள்ள தொல்லைபை

**ஆழ்ந்து அகற்றும் களிம்பு-
அமிர்தாஞ்சன் டெர்மல் ஆயின்ட்மென்ட்**

சாதாரண களிம்புகள் சருமத்தின் ஆழம்வரை எட்டாது. ஆனால் அமிர்தாஞ்சன் டெர்மல் ஆயின்ட்மென்ட். இதை எட்டும் ஏனெனில், சக்திவாய்ந்த சரும நிவாரணிகளின் அபூர்வக் கலவை இது. சாதாரண சரும நோய்களின் ஆதாரத்தை இது எட்டும்; உடனடியாக அகற்றும்; இயல்பான ஆரோக்கிய சருமத்தை வெளிப்படுத்தும்.

அமிர்தாஞ்சன் டெர்மல் ஆயின்ட்மென்ட், படை, சொரி, மற்றும் பல சரும நோய்களுக்கும் ஏற்ற லட்சிய நிவாரணி. இன்றே ஒன்று வாங்குங்கள்!

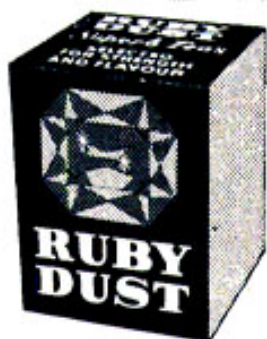
அமிர்தாஞ்சன் லிமிடெட் 14/15 லஸ் சர்ச் ரோடு, சென்னை 600 004

SAA AM:1906 R.

மேலும் பல கோப்பைகள் சிறந்த ஸ்ட்ராங்கான டீ

என் குடும்பத்திற்கு
மேலும் பல
கோப்பைகள் சிறந்த
ஸ்ட்ராங்கான டீ
கிடைக்கின்றன--
ருபிக்கு நன்றி.

லிப்டன்
ரூபி
டஸ்ட்

வேலை செய்ய விரும்பினாலும் சரி - எனக்கு எதிலும் ஆட்சேபணை இல்லை-"

"உங்களைப் போலப் பால் வெட்ட பிள்ளைகளை அனுமதிப்பீர்களா? அப்படியானால் தோட்டத் தொழிலாளியாக இருப்பதில் உங்களுக்குப் பெருமைதானா?" -

"நிச்சயமாய்... சில வருஷங்களுக்கு முன்னால் தோட்டத் தொழிலாளியின் நிலை மோசமாக இருந்தது: இப்போது அப்படி இல்லை; நான் பால் வெட்டுவதைப் பெருமை யுடன் செய்கிறேன் - எந்த இடத்திலும் என் வேலையைப் பற்றி உயர்வாகப் பேச நான் தயார் -"

டேனியல், மற்றவர்களுடன் சென்று ரப்பர் மரத்தில் பால் வெட்டும் முறையைப் பார்த்ததான். எனக்கும் வெட்டும் பார்க்க ஆசை எழ, வளைந்த கூர்மையான கத்தியைக் கொண்டு மரத்தில் கிறீனேன்.

எனக்கு அழகாய் வெட்ட வரவில்லை; மெல்லிசாய், சிறு மாதிரி வெட்ட வேண்டுமாம். நான் ஆழமாய் வெட்டி விட்டேன். இப்படிச் செய்தால் அந்த இடம் காய்த்துப் போய் விடுமாம். அப்பறம் அந்த இடத்திலிருந்து பால் வரவே வராதாம்.

ரப்பர்மரம் சரியான தொட்டாற்றினூங்கி என்று நான் மனக்கஞ்சர் நினைத்துக் கொண்டு கத்தியை அவர்களிடம் திருப்பிக் கொடுத்து விட்டேன். வினாய் ஒரு மரத்தை மலடாக்கிய பாவம் எனக்கு எதற்கு?

நாங்கள் இரண்டு நாட்கள் கழித்து பிளூங்கு சென்று திரும்பும் வழியில் சென்ற இன்னொரு தோட்டம் போவன்பி தோட்டம். தேசியத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் சங்கத்துக்குச் சொந்தமான இத்தோட்டம் என்னை அசர வைத்து விட்டது.

இங்கு வசிக்கும் தொழிலாளிகளின் வீட்டின் தரம் ரொம்பவும் உயர்வாக இருக்கிறது. 1200 சதுர அடி உள் புது வீட்டை ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் சங்கம் 13,000 வெள்ளிக்குக் கட்டிக் கொடுக்கிறது. வசதியான, காற்றோட்டமான அழகான வீடுகள். பிரிஜ், கார் இத்தகை தோட்டத்தில் நிறைய பேர்களிடம் உள்ளன. ஒரு குடும்பத்தின் வருமானத்திலிருந்து மூன்றில் ஒரு பங்கை வீட்டுக் காசுப் பிடிப்பதாக டோவன்பி எஸ்டேட்டின் மாணேஜர் திரு. ராமசாமி சொன்னார்.

சில வருஷங்களுக்கு முன் பெரிய தோட்டங்களின் துண்டுபோட்டு விற்கச் சிலர் முனைந்ததில் வேலையை இழந்து பல தொழிலாளிகள் திண்டாடிய சமயத்தில் இதைத் தடுத்த நிறுத்த நிறுவப்பட்ட பல அமைப்புகளில் தேசியத்தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கமும், திரு. தூன் சம்பந்தம் துவங்கி வைத்த தொழிலாளர்களின் கூட்டுறவு சங்கமும் முக்கியமானவை ஆகும். இச்சங்கங்களின் நடவடிக்கைகளின் விளைவாக, இன்று மலேஷிய நாட்டில், பல தோட்டங்களுக்குத் தொழிலாளிகளே கூட்டுறவு சங்க அமைப்புகளின் அடிப்படையில் உரிமையாளர்களாக இருக்கின்றனர்.

டோவன்பி தோட்டத்தில் பிறும்மாண்ட் மான நவீன பொழுதுபோக்கு கூடம் ஒன்றை நிர்மாணித்திருக்கிறார்கள்.

இங்கு சீனப் பெண்மணி ஒருவரை என் விசிறியாகச் சந்தித்தது எனக்குப் புது அனுபவம். தமிழர்களோடு பிறந்த நான் முதற்கொண்டு பழகி வருவதால் இவருக்குச் சரளமாய்த் தமிழ்ப் பேச, எழுதப் படிக்க வருகிறது. இங் பேதம் சற்றும இல்லாமல் இத்தோட்டங்களில் தொழிலாளர்களும், அவர்கள் குடும்பங்களும் பழகுவதைக் காண்பது மனக்குத் திருப்தியைத் தருவதாக இருக்கிறது.

தேசிய, தோட்டத் தொழிலாளிகள் சங்க தலைவர் திரு. பி. நாராயணன் கே. எல்லை சந்தித்தது என் நினைவுக்கு வந்தது.

திரு. நாராயணனின் அறையில் அழுத கண்களும், திக்கற்ற முகபாவனையும் கொண்ட குழந்தையின் போட்டோ ஒன்று இருந்தது. அதைப் பற்றிய விவரத்தைக் கேட்டபோது அவர் சொன்னார் - "1946ல் தோட்டத் துண்டாடல்களாலும், மற்ற அவதிகளாலும் இரண்டாயிரம் இந்தியர்கள் நடுத்தெருவில் நின்று தவித்தனர். அப்போது நான் சந்தித்த குழந்தையின் படம்தான் இது. இந்தக் குழந்தையின் அவலம் என்னை உறுக்கி எடுத்ததால் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்வு உயர நான் பாடுபடுவேன் என்று அப்போது சபதம் எடுத்துக் கொண்டேன். அதன் விளைவுதான் இச்சங்கத்தின் பிறப்பும், வளர்ச்சியும், சாதனைகளும். 1956ல் முதல் முறையாகத் தொழிலாளி ஒருவரின் பிள்ளையை இல்லாத துக்கு மேற்படிப்புப் படிக்க அனுப்பி வைத்த போது எனக்கு எழுந்த சந்தோஷத்தை உங்களால் பரிந்து கொள்ள முடியும் அல்லவா? மலேஷியாவின் தோட்டத் தொழிலாளிகளில் இன்னும் பலரின் நிலை மோசமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் விடாத முயற்சியினால் அண்வரது வாழ்க்கைத்தரத்தையும் எப்பாடு பட்டாவது உயர்த்திவிட வேண்டும் என்பது தான் எங்கள் வட்டியம்... பிரார்த்தனை..."

இந்தியாவிலும் எத்தனையோ, மீ. காப்பி, எஸ்டேட்டுகளும், அதில் உழைக்கும் ஆயிர மாயிரம் தொழிலாளிகளும் இருக்கின்றனரே, இவர்களுக்கெல்லாம் கார் வேண்டாம், பிரிஜ் வேண்டாம், டி. வி. வேண்டாம், ஸோபா லெட் வேண்டாம் - ஆனால் ஒழுக்காத வீடும், கிழிசல் இல்லாத உடைபும், மூன்று வேளை வயிரூர சாப்பாடும் கிடைக்கும் அளவுக்காவது இவர்களின் வாழ்க்கைத்தரம் என்று உயரும் என்ற கேள்வி போவன்பி தோட்டத்தை விட்டு வெளியேறிய போது எங்கள் இதயங்களில் வியாபித்திருந்தது.

(தொடரும்)

கற்பகம்

மினி அஞ்சரையாறது. தோட்டத்துக் கதவை இழுத்துச் சாத்திண்டு, விஷ்ணு சஹஸ்ர நாமத்தை வாயிலே முணுமுணுத்துண்டே வாசல் பக்கம் வரீரேன்.

எதிராத்துக் கேட்டண்டை ஸ்கூட்டர் சத்தம் போட்டிண்டிருக்கு. வாசற்படியிலே அம்புஜம் மாமி நிள்ளிண்டிருக்கா. மூஞ்சியிலே எள்ளும் கொள்ளும் வெடிக்கறது. ககந்தா... அதான், அந்த மாமியோட மாட்டுப் பொண் போய்ட்டு வரேன் மாமிங்கறது. 'உம்'ங்கறா மாமி. துள்ளிக் குதிச்சுண்டு அந்தப் பொண் ஓடிவந்து பின்னாடி ஏறி உட்கார்ந்த நாழிக்கும், ஸ்கூட்டரைப் புரர்ன்னு கிளப்பிண்டு போறான் அந்த மாமி யோட பிள்ளையாண்டான்.

அம்புஜம் மாமி கார்த்தால பத்து மணிக்கு மேல வந்துட்டானா மத்தியானம் பசங்களுக்கு ஸ்கூல் விடறச்சதான் போவா, ரெண்டு ரெண்டரை மணிநேரம் பேசினடிருப்பா. பேச்சுன்னு என்ன?

தன் மாட்டுப் பொண் மேலே சொல்லும் ரீப்போர்ட் தான்.

ஒரு நாள் சொல்லு பாருங்கோ... குத்தம்னு... மாமி ஹால்லே உட்கார்ந்துண்டு 'பக்த விஜயம்' படிச்சுண்டு இருந்தாளாம். மாட்டுப்பொண் உள்ளமயி விட்டுட்டு, தேய்க்க வேண்டிய பாத்திரத்தையெல்லாம் எடுத்துத் தொட்டி மித்தத்திலே போட்டுட்டு, காப்பி ஏனத்தையெல்லாம் அலம்பி அலமாரியிலே கவிழ்த்துட்டு வந்து, "ஏம்மா, ஸீட்டை அணைக்கட்டுமா?"ன்னு கேட்டாளாம். அது தப்பாப்போச்சாம்.

"ஆஹா! அந்த அளவுக்கு ஆப்போச்சா? அதெப்படி ஸீட்டை அணைக்கட்டுமான்னு என்னைக் கேக்கலாம்? நீ பாதி ராத்திரிக்கும் பதினொரு நாழிக்கும் ஸீட்டைப் போட்டுண்டு கொட்டக் கொட்ட விழிக்கண்டு, தண்டத்தையெல்லாம் படிக்கலாம்... நா இந்த சத் விஷயங்களைப் படிக்கிற தான் தப்பாப்போச்சா? என்னை மனுஷீன்னு நினைச்சிருக்கியா உன் மனசலே, மாடுன்னு நினைச்சிருக்கியா?" அப்படியே, இப்படியேன்னு சத்தம் போட்டாளாம்.

அதான் நான் சொன்னேன், "ஏன்ட... இப்ப என்னட அவ தப்பாக் கேட்டுட்டா? ஸீட்டை அணைக்கட்டு மான்னா. அவ்வளவு தானே? இதுக்குப் போய்ப் பெரிசாக் கூச்சல் போடுவானேன்? ஸீட்டை அணைக்க வேணான் டின்னா தீர்ந்துது."ன்னேன்.

"இதாண்டி... உங்கிட்ட... ஏதுடா, இவ்வளவு பெரியவா சொல்லுனே! நாமளும் நானு வார்த்தை சொல்லி அந்தப் பொண்ணை நல்ல வழிக்குக் கொண்டு வருவோம்னு இவ்வாத... எப்ப எது சொன்னாலும் அவளுக்குச் சரியா பரிஞ்சிண்டு வரியே" அப்படின்னுட்டுப் போய்ட்டா அன்னிக்கு. மூஞ்சி இத்தனை பெரிசா இருந்துது.

எதுக்குச் சொல்றேன்... என்னத்துக்குத்தான் குத்தம் சொல்றதுன்னு

இவ்வாம, தொட்டத்துக்கெல்லாம் ரீப்போர்ட் எடுத்துண்டு வருவா அம்புஜம். தோ... இன்னும் சித்த நாழிலே வருவோ பாருங்க ளேன்.

ஜானகி

வாசத் தானேரமா சாஞ்சிண்டிருக்கேன்! கற்பகம்மாமி இத்தனை நாழி சொன்ன தெல்லாம் சரியாய்த்தானிருக்கு. கற்பகம் மாமி ரொம்ப நல்ல மாதிரி. தங்கமான குணம். நா இந்தாத்துக்கு ஒண்டுக்குத் தனக் காரியா வந்து இன்னும் ஒரு வாரங்கூட ஆகல்லே. வந்த அன்னிக்கே ஒரு டம்ளர் சக்கரைக் கடன்லே ஆரம்பிச்ச சினேகிதம். நித்தியம் எதிராத்துலேயிருந்து அம்புஜம் மாட்டுப் பொண்ணப் பத்தி ஏதாவது ரீப்போர்ட் எடுத்துண்டு வருவா, அவதான்னு இவ்லே, அந்தப் பொண்ணும் இவளண்டை வந்து மாமி இப்படித் திட்டு, அப்படி வெய்ய

ரூன்று அழுதுட்டுப் போகும். அம்புஜத்துங்கிட்டே "மாட்டுப்பொண் சிறிகதானே... பெரியவாளா வட்சணமா நாமதான் ஒதுங்கிப் போகணும்" கிருளா... ககந்தாகிட்டே என்ன தெரியுமா சொல்லுவோ?

"ஏன்ம பொண்ணே... மாமி சொல்ற துலே தப்பென்னம இருக்கு? முரளி, கஜி மாதிரி ரெண்டுங்கெட்டான் சேர்த்தியா நீ? சொல்லேண்டி... அன்னிக்கு ஒரு நா அமாவாசையும் அதுவுமா கத்திரிக்கா சமைக்கட்டு மான்னு கேட்டியாமே... கேக்கலாமாம? மாசாமாசம் அமாவாசை வந்திண்டுதானே இருக்கு. இன்னிக்குப் போய் அதைச் சமைக்கலாமா? இவ்வே, இதுக்கு முன்னாடி எப்பவாவது சமைச்சிருக்கமான்னு யோசனை பண்ண வேண்டாம்? என்னடி கேக்கறேன்... மென்னு முழுங்கறியே" என்று ககந்தாவைத் துளைத்து எடுத்துவிடுவான்.

"போங்க மாமி... நீங்க ஒண்ணு... மாமிக்கே சிபாரிசு பண்ணிண்டு, உங்களோட

பேச நேக்குத் தெரியாது, நா வரேன்" என்று கிளம்பிடுவாள் அந்தப் பெண்.

நானும் இந்த மாமி கிட்டே ஒருநாள் கேட்டுட்டேன்.

"அதென்ன மாமி! அம்புஜத்துங்கிட்ட ககந்தாவைப் பத்தி பரிஞ்சு பேசறேன். இந்தப் பொண்கிட்டே மாமியார் பன்றதுதான் சரீங்கறேன். நேக்கு ஒண்ணும் புரியல்லியே, இப்போ இவா ரெண்டு பேர்ல யார் பன்றதுதான் சரி?" ன்னு கேக்கவே கேட்டுட்டேன். அதுக்குக் கற்பகம் மாமி என்ன சொன்னு தெரியுமா?... அப்போதான் இந்த மாமியோட தங்கமான குணத்தையே புரிஞ்சிண்டேன் நான்.

"யாரு பன்றது தப்பு? யாரு பன்றது சரி? ன்னு நாம எப்படி மாமி சொல்ல முடியும்? அவாவா குடும்பத்திலே ஆயிரம் இருக்கும். அத்தனையுமா நாம தெரிஞ்சு வச்சிண்டிருக்கோம்? என்னமோ அவாளுக்குள்ள மனசு கஷ்டம், என்னன்னடை சொல்லிக்க வரா. ஒவ்வொருத்தியண்டேயும் 'ஆமான்ம... நீ பன்றதுதான் சரி' ன்னு, அதுவும் சர்தானும்கூட இன்னும் ரெண்டு வெய்ய ஆரம்பிப்பா ஒருத்தருக்கொத்தர். ஏன் வம்பு? ஏதோ நம்பளாலான உபகாரம் சண்டையை வளக்க வேணாமே. மாமியார்கிட்டே மாட்டுப்பொண் பத்தியும், மாட்டுப் பொண்கிட்டே மாமியாரைப் பத்தியும் நல்லதனமா நாலு வார்த்தை சொல்லி வச்சா, கொஞ்சத்

வத்தியக் கர்வனை

ரவிபிரகாஷ்

துக்குக் கொஞ்சம் அவாளுக்குள்ளே மனஸ் தாபம் குறையாதா? சண்டைக் கூச்சல் ஓயாதா? என்னமோம்மா... நா அப்படித் தான் நினைச்சிண்டிருக்கேன்!" அப்படினா மாமி. எவ்வளவு நல்ல குணம்னு நினைச்சிண்டேன் நான்.

ராத்திரி கற்பகம் மாமியோட பையன் வந்தான். அவனுக்குப் பழையபடியே விழுப் புரத்தல 'போஸ்டிங்' கொடுத்துட்டாளாம். ரெண்டு மூனு நாள்ல ஆர்டர் வந்துடுமாம். சொன்னாள்.

கேட்டதிலிருந்தே எனக்கு என்னமோ மாமி ஆயிடுத்து. பேசுவார் துணையிலாமல் இருக்கவேண்டி வருமென்று உள்ளூற வேதனையா இருந்தது. மொத்தத்துலே இப்படி யொரு தங்கமான குணமுடையவா சினே கிடியா கெடைப்பாங்கறதே சந்தேகம்தான்.

சபேசன்

ஈஸிசேர்ல சாஞ்சப்படியே கொஞ்ச நேரம் பேப்பரைப் புரட்டிண்டிருந்தேன். உலகத்து செய்நியையெல்லாம் போறும் கிறவரைக்கும் மனசுல ஏத்துண்டுட்டு, அதைக் கீழே வைச்சேன். மூக்குக்கண்ணா டிணைக் கழட்டி, வேஷ்டி துனியால தொடச் சண்டே, எதிர்ப் உட்கார்ந்து, எங்கியோ கவனமா ஏதோ நினைவா அரிசியிலே கல்லு பொறுக்கிண்டிருக்கிற ஜானலியைப் பார்க் கிறேன். கற்பகம் மாமி ஊருக்குப் புறப் பட்டுப் போனதிலிருந்து டல்லடிச்சுப் போய்க் கிடக்கற இவ. அந்த மாமி குடியிருந்த எதிர்த்த சூயில் இப்போ வயசான பெரிய

மலிலையில் நடந்த ஒரு யாராட்டு விழாவில் மக்கள் கூட்டம் அதிகமாக இருந்தது. அதில் கலந்து கொண்டு பேசுவந்த கி. வா. ஜ. லுக்கு மேடையில் தாராளமாக அமர்ந்துபேச இயலவில்லை. காரணம் அன்று பேச இருந்த பேசாளர்களும் அதிகம். எப்படியோ ஒண்டிக் கொண்டு அவர் அமர்ந்திருந்தார். அவர் பேசும்போது கூறியது:

"இன்று மேடையிலும் விழா அரங்கிலும் அதிகமாக மக்கள் குழுமியிருக்கிறார்கள். எனது நண்பர் என்ன "நெருக்கடி" அதிகமாக உள்ளதே என்று என்னிடம் குறைப்பட்டுக் கொண்டார். அப்படிச் கூறுவது தவறு. மனம் ஒன்றுப்பட்டுக் கூடும் கூட்டத்தில் நெருக்கம் அதிகம் என்று கூறவேண்டும். மனம் வேறுபட்டவர்கள் கூடியூல் அங்குதான் நெருக்கடி இருக்கும்."

தகவல்: "சங்கரி புத்திரன்."

வாரணசியில் கங்கைக் கரையில் மகாகவி பாரதியார்ன் 'இன்னு நீர்க்கங்கை' என்ற வாக்கம் பொறித்த பதிவுக்கல்லை பாரதி இளஞர் சங்கத் தலைவர் திரு. கே. ராமமூர்த்தி பதித்த போது எடுத்த படம். அருகில் வாரணசி திரு. காளிப்பிரசாத் திரிபாடி. திரு. ராமமூர்த்திக்கும் பரிவட்டம் கட்டி மரியாதை வழங்கப்பட்டது.

வாளா ரெண்டு பேரும் அவாளோட பொண்ணும் குடி வந்திருக்கா. ஜானகி கொஞ்சம்... கொஞ்சமென்ன? முழுக்க முழுக்கவே 'ரிசர்வ்ட்' டைப்தான்.

ஆகு, எதிர்த்தாத்து அம்புஜம் மட்டும் வர்ரதை நிறுத்திடலே. இவா குடிவந்த அன்னிக்கு வந்து உட்கார்ந்துண்டு, யாரு, என்ன ஊரு, பையனுக்கு என்ன வேலை, எவ்வளவு சம்பளம்னெல்லாம் 'மடெய்லா' விசாரிச்சிண்டு போனா. மறு நா வந்து பொதுப்படையா ஏதோ பேசிடும் போனா. ரெண்டு மூனு நாளைக்கெல்லாம் அன்னயோன் யமா ஆயிட்டா ரெண்டு பேரும். ஜானகி மட்டும் கலந்துக்காமையே இருந்தா. நா கூடச் சொல்லிப் பார்த்துட்டேன். உம்ஹூம். அவ கேக்கலை.

முன்பிருந்த கற்பகம் மாமி ஒரு மாமிரி, இப்போ வந்திருக்கிற பாரீரதியம்மாள் ஒரு மாமிரி. கற்பகம் மாமியோட நல்ல குணம் இன்னொரு குடும்பத்திலே விரிசல் ஏற்படறதை விரும்பாதது. இந்த அம்மாகிட்டே அது கிடையாது.

ஒரு நா அம்புஜத்தம்மா இவளோட பேசினடிருக்கா! "பேசினடிருக்கா"ன்னாலே 'ககந்தாவைப் பத்திப் பிராது கொடுக்கற'ன்னுதான் அர்த்தம்.

"... நிஜமாவா? ஒத்தாசை பண்ணட்டுமா மாமின்னு ஒரு வார்த்தைக்குக்கூட கேக்கலையா அவோ? அடி அசத்தே! ம... இந்தக் காலத்துப் பெண்களுக்கே மட்டு, மரியாதை, அடக்கம், ஒடுக்கம் இதெல்லாம் எங்கே இருக்குதாங்கறீங்க... அதுஅதுகளும் தலைக்குத் தலை பெறுதனமாகத்தான் இருக்குதாங்க" என்கிறுள் பாரீரதி.

அன்னிக்குச் சாயந்திரமே ககந்தா, இந்த மாமிகிட்டே வந்து, "மாமி... ரெண்டு நாளா உடம்பே சரியில்லை மாமி. எழுந்தாதன்னாடறது. நீக்க முடியலே. தலைய கத்திச்

கத்தி அடிக்கறது. என்னமோ படுத்துண்டுட்டேன். அதுக்காக 'ஓ'ன்னு சத்தம் போட்டுத் திட்டி மாரி'ன்னு அழுதாள். உடனே பாரிரதி,

"அப்படியாடி எவ் கண்ணே! ஹூம்... தங்க விக்ரகம் மாதிரி இருக்கே நீ... குணத்துக்கு மட்டும் என்ன கொறச்சல்? உன்னைக் கவரணையா வச்சண்டு குப்பை கொட்டத் தெரியலியே அந்த வயசானவளுக்கு! ஹூம்.. அதுக்காக நீ கவலைப்பட்டாக்காதம்மா. வயசாயிட்டாலே இந்த சிமுஞ்சித் தளமும், கடுகடும்பும் வந்துடும். 'அவ என்ன வேணு கத்திட்டுப் போளு'ன்னு நீ காதுலியே வாங்கிக் காமே போய்டு" என்றாள்.

ஒரு நாள் -

எதிராத்துலேயிருந்து... காலம்பற எட்டு மணி இருக்கும்... அம்புஜம் ரொம்ப அவசரத்தோட வந்தா. ஒத்தை விரலால கதவை வேசைத் தட்டி 'மாரி'ன்னு ஹூண்டே உள்ளே போனா.

"இந்தாங்கோ மாரி பொங்கல்... கார்த்தால படிபனுக்கு என்னு பண்ணறதுன்னு தெரியாம முழிச்சிண்டிருந்தேன். பொங்கல் பண்ணேம்மா. வேணுங்கற சாமாணைச் சொல்லு, வாங்கிண்டு வந்து தரேன்னான் பையன். பண்ணேன். பண்ணினது உங்களுக்கும் கொஞ்சம். நா அப்புறமா வந்து பேசிக்கறேன். தலைக்குமேல காரியம் கிடக்கு" என்றவாறு புடவைத் தலைப்பினால் மூடி எடுத்து வந்த பொங்கலைத் தட்டோடு கொடுத்து விட்டு அரக்கப்பரக்க வந்தகவடு தெரியாமல் கிளம்பினான் அம்புஜம்.

அன்றைய சாயங்காலம், அம்புஜம் கோவிலுக்குப் போயிருக்கிற நேரத்தில் கசந்தா வந்தாள்.

"மாரி... இந்தாங்கோ. நீங்க அன்னிக்கு ஒருநாள் பிடிக்கும்னு சொன்னேன்னுட்டுக் கொண்டு வந்தேன். தேன்குழல்" என்ற படியே தட்டு நிறையக் கொண்டு வந்து தந்தாள்.

அதைப் பெற்றுக் கொண்ட பாரிரதியம் மாள், 'என்னத்துக்குட இவ்வளோ?.. சரி... ஆசையாக் கொண்டு வந்திருக்கே. வேணுனு சொல்லப்படாது' என்றபடியே இரண்டு எடுத்து வாயில் போட்டுக் கொண்டாள்.

"நீ பிழிஞ்சியா... அதானே பார்த்தேன். ரொம்பப் பதமா அமைஞ்சிருக்கு. உனக்கு ஒண்ணுத் தெரியாதுங்கற உன் மாயியாள்" என்றபடியே பட்சணங்களைத் தன் பாதிரித்துக்கு மாற்றிக் கொண்டு காலித்தட்டைக் கொடுத்தாள்.

இரவு -

ஏழு மணி சுமாருக்கு எதிர்வீட்டில் மாயியாள் மாட்டுப்பொண்ண ரெண்டு போர்க்கிடையிலும் சண்டை அமர்க்களப்பட்டது. அதே சமயம், எதிர்ப் போர்ஷனிலிருந்து நிதானமாகத் தேன்குழல் கடிக்கும் கரகரப்பு ஒசை எங்களுது காதுகளில் வந்து விழுந்தது.

"பரவாயில்லை! அவள் வைத்த வத்தி னுக்கெல்லாம் ஒரு விலை கிடைத்துவிட்டது அவளுக்கு" என்று நினைத்துக் கொண்டோம் ஜானகியும் நாணும்.

காக்கைத் தந்தையம்! 27

கேள்:

கே. சந்திரசேகர்

யம்: பாரதி... தயார்ப்பு: குண்டுமணி

அதி விரைவுப் பங்கு வீச்சு

(இந்திய கிரிக்கெட்டில் அவசியம் தேவைப்படும் நுண்கலை.)

அதி விரைவுப் பங்கு வீச்சாளர் டீல் பல்சாரியர்கவுல், சீனக்காதவராகவுல் ஸ்டீட்ரேம் அலுக்காவுல் வீசுபவராகவுல் கிரிக்கெட் வேண்டுகிறீர்.

வெல்லி ஹால் பங்கு வீச்சு.

அதி விரைவுப் பங்கு வீச்சுக்கழியில் (கடுசு தேவல் வேலை) திடசாலை இனிமூர்தன் பங்கு வீச்சு பற முன் வர வேண்டும். கிரிக்கெட்டில் தேர்ந்தால் நல்ல உருடன் கிரிக்கெட் நட்சத்திரங்களாக ஆகலாம். அவர்கள் வெகு தூரத்திலிருந்து ஓட்டம் எடுத்துப் பார்ட்டம்மனை குொக்குப் புயல் வேகத்தில் பங்கை வீச வேண்டும்.

சகிக்காத நீண்ட ஓட்டம், விக்ரகைட நெருங்கும் போது மெதுவாகி, இந்தக் குறிவீட்ட இடத்தில் நின்று, மிறகு வீச்சில் அது விரைவுப் பங்கு வீச்சு ஆகாது!

விக்ரகைட நெருங்குவதற்குள் படிப் படியாக வேகத்தை அதிகரித்துப் பங்கை எறியும் நானத்திம், உட்கு நிசு குடியாமல் பதமில் பதித்து வீச வேண்டும். இந்த வேக அதிசயம், உடல் நிசு குடியாமல் சரிப்பட அமைந்து விட்டால் தானாகவே பங்கு வீச்சுப் போக்கும், நீள் வீச்சும் பெற்று விடலாம்.

முதல் நிசுஷிலிருந்து இர தப்படி நடந்து, ① படிப்படியாக வேகத்தை அதிகரித்துப் பங்கை வீச வேண்டும். ② குறிவீட்ட இடத்தில் முழு வேகத்தைக் கையாளவும். இவரும், உடல் கரடிப்பாடு தளராத நிலையில் பங்கை வீச்சிவிட்டு, பங்கை வீச்சிய மிறகு வீசு நிசுக்குத் திரும்ப வேண்டும்.

“மே... மே...” என்ற ஆட்டின் குரல் தேவர் பிலிம்ஸ் வாசலில் என்னை வரவேற்றது. தேவரின் மருமகனும் டைரக்டருமான இயசுராஜன், தமக்கு மிகவும் பிடித்த படமாக “ஆட்டுக்கார அவமேலு”வைத் தான் குறிப்பிடப் போகிறார் என்று நினைத்துக் கொண்டே நான் உள்ளே நுழைந்தேன். “ஆனால் அவரோ என்னுடைய முதல் படம்தான் எனக்குச் சிறந்த படம்!” என்று ஆரம்பித்தார்.

“முதன் முதலில் எனது மாமனார் (தேவர்) ஒரு கதையை என்னிடம் சொன்னார். அதைத் தாம் படமாக எடுக்கப் போவதாகவும் நான் டைரக்ட் செய்ய வேண்டும் என்றும்

கூறினார். அவர் கதையைச் சொல்ல ஆரம்பித்த பொழுது அதில் முக்கியமாக இருந்தவை ஒரு சிறுவனும் பாம்பும்தான். “இதில் காதல் சம்பவங்கள் இணைக்க வேண்டுமே” என்றேன். அப்படி இணைத்து எனக்காக அவர் மாற்றிக் கொடுத்து நான் இயக்கிய முதல் படம்தான் “வெள்ளிக் கிழமை விரதம்.”

“இது உங்களுக்கு மிகவும் பிடித்ததற்கான காரணம்?”

“முதல் படம் என்பதால் யாருமே முழு மூக்கடன் செய்யப் படுவார்கள். நான் இதற்கு விதி விலக்கல்ல. என்னுடன் சேர்ந்து பணியாற்றிய அனைவரும் இப்படத்தில் எனக்கு முழு ஒத்துழைப்பைத் தந்தார்கள். சில புதுமைகளை முதல் படமான இந்தப் படத்திலேயே நான் செய்து பார்த்திருக்கிறேன்.

நாகசாந்தியும் வெள்ளிக் கிழமை விரதமும்

ஆர்.சீயாகராஜன் பேட்டி

வெள்ளிக்கிழமை விரதம் படத்தில் சிவகுமார், ஜெயசித்ரா, ஜெயசுதா

படத்தில் காதல் உள்ளது, குடும்பப் பாசம் உள்ளது, திரில்லும் உள்ளது.

“Silent Developments இதில் அதிகம். அதாவது பார்ப்பவர்களை ஒசைப் படுத்தாமல் அடுத்த காட்சிக்கோ அல்லது ஒரு காட்சியின் எல்லைக்கோ அழைத்துச் சென்று விடுகிறோம்.

“இதில் நாங்கள் Sound overlapping System முறையை முயற்சி செய்து பார்த்து வெற்றி பெற்றோம். காட்சியில் கதாநாயகியைக் காண்பித்துக் கொண்டு அவர் மேல் கதாநாயகனின் பேச்சை Throw செய்து (பலமுறை) பாவங்களைக் கொண்டு விஷயத்தை ரசிகர்களுக்கு அறிவிக்கிறோம்.

“மற்றொரு அம்சம் ஒரு காட்சியிலிருந்து மற்றொரு காட்சிக்குத் தட்டுத்தடங்களில் லாமல் மிகவும் இலகுவான, அழகான முறையில் ரசிகர்களை அழைத்துச் செல்கிறோம். இவற்றுடன் திறமையான நடிகர்களும் இணைந்து விட்டார்கள். ஜெயசித்ரா, சிவகுமார், ஜெயசுதா, ஸ்ரீகாந்த், சசிகுமார், நாகேஷ், மேஜர் சுந்தரராஜன் ஆகியோர். இதற்குமேல் திரைக்கதை அமைப்பைக் குறிப்பிடலாம். காட்சிக்குத் தேவையான வசனங்கள். அது போலவே இசையும் அமைத்தது. பாம்பு என்றால் மகுடிதான் ஊதவேண்டும் என்று எல்லோருமே நினைப்பார்கள். மகுடியுடன் தாளத்தையும் (ரிதம் பகுதி) இணைத்தேன். இதற்குப் பின் நான் எடுத்த படங்களில் இந்த அளவுக்கு technical .Perfection எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. மகுடி இசையுடன் தும்பா, Western Drum பாங்கூஸ், கிதார் ஆகியவைகளும் சேர்ந்தன. நான் மறைக்கவோ, மறுக்கவோ விரும்ப

வில்லை. அந்தக் குறிப்பிட்ட இசை “பாயி” படத்தின் இசையின் தழுவல்தான்!”

“ஹிந்தியில் இதே படத்தை எடுத்தீர்களே அதிலுமா உங்களுக்கு technical Perfection கிடைக்கவில்லை?”

“இல்லை. அதற்குப் பல காரணங்கள். அந்தப் படம் எதிர்பார்த்த பெரிய வெற்றி அடையவில்லை என்பதற்கான காரணம் பல என்றாலும் முக்கியமானது படத்தில் பார்க்கும் பொழுது கதாநாயகனைவிடக் கதாநாயகி அதிக வயதுள்ளவளாகத் தோன்றுவது தான்!”

“பாம்பு இப்படியெல்லாம் செய்யுமா? என்று பலர் உங்களிடம் கேட்டார்களாமே!”

“ஆமாம் கேட்டார்கள். ஆனால் படம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது கதாநாயகி ஆபத்திலிருந்தால் பாம்பு வரக்கூடாதா? என்றும், கதாநாயகனுக்கு உதவி தேவைப்பட்டால் அங்கு பாம்பு உதவாதா என்றும் இவர்களேதான் அதிகமாக நினைத்தார்கள்!”

“பல காட்சிகளில் பொய்ப் பாம்பை உபயோகித்தீர்களாமே?”

“கிடையவே கிடையாது. நாங்கள் உபயோகித்தவை எல்லாமே உண்மையான பாம்புகள்தாம். இதன் விளைவால் சுமார் நான்கு பாம்புகள் இறந்தன. இவைகளுக்காக மாமனாரும் நானும் ராமேசுவரம் சென்று நாக சாந்தி வேறு செய்து விட்டு வந்தோம்!”

“பக்தி, மிருகம், பறவைகள் இவைகள் இல்லாமல் உங்கள் நிறுவனத்தால் படமெடுக்க முடியுமா?”

“யார் சொன்னது? எவ்வளவோ எடுத்திருக்கிறோம். அக்கா தங்கை, பெண் தெய்

வம், மாணவன், சமீபத்தில் வந்த சொர்க்கம்-நரசம், இவைகளில் எல்லாம் நீங்கள் கூறிய எதுவும் இல்லையே?"

"வெள்ளிக் கிழமை விரதம்" த்தில் சண்டைக் காட்சி இல்லாமல் தவிர்த்திருக்கிறீர்களே?"

"கிரியும் பாம்பும் சண்டையிடுகிறதே, போதாதா?"

"வெள்ளிக் கிழமை விரதம்" படத்தின் கதை வேறொரு பாம்பு சம்பந்தமான தமிழ்ப் படத்தைப் பார்த்து எடுக்கப் பட்டது என்று கூறப்படுகிறதே உண்மையா?"

"கதையின் கருவையோ அல்லது மற்றவர்களது கதையையோ திருடும் பழக்கம் எனது மாமனார் திரு. தேவருக்குக் கிடையவே கிடையாது. எனது மாமனார் திரு. தேவர் இரு ஆங்கிலப் படங்களைப் பார்த்திருக்கிறார்.

ஒன்று Shadow of the Cat, மற்றொன்று Cult of the Cobra. இந்த இரு படங்களை யும் மனத்தில் வைத்துக் கொண்டுதான் நமக் கேற்ற விதத்தில் ஒரு புதுக்கதையை உரு வாக்கினார். அதைத்தான் "பாம்பும் சிறு வனும்" என்று எடுக்க நினைத்தார். நான் காதல் வேண்டும் என்று சொல்ல அதுதான் "வெள்ளிக் கிழமை விரதம்" ஆயிற்று. நீங்கள் குறிப்பிடும் பாம்புப் படத்தை எடுத்த வர்கள் கூட இதே பிரச்சனையைப் பற்றி எங்க ளிடம் பேசினார்கள். விவாதத்தின் பிறகு காப்பி என்ற சொல்லுக்கே இடமில்லை என்று ஒப்புக் கொண்டனர். அது மட்டும் லாமல் முதலில் வெளி வந்தது எங்களது வெள்ளிக் கிழமை விரதம்தான்!"

பேட்டி: சுவன்

வேலை நயுத்தங்கள்!

சிரியம்

'பல்லவர்'கள் போராட பரீட்சை எணையழைக்க பறந்தேன் டாக்ஸியில். அங்கே லெக்சரர்கள் ஸ்டீரைக்கினால் ஒத்திப்போனது தேர்வு!

காரணம்

இளமனத்திலேயே போராட்ட உணர்வை ஊட்டி வளர்த்தநபர் அமுத பிள்ளைக்கே பால் கொடுக்கின்ற — அம்மாதான்!

கிணறு வெட்ட...

உரிமைகள் பறித்த எமெர்ஜென்ஸி ஒழித்து, பிரிடத் துவங்கிய அடைபட்ட புட்டிகள் இன்னமும் நிற்காமல்... வீறிடத் துவங்கினார் திருவாளர் பொதுஜனம்!

பொறுப்பு

"தொடர்ந்து வேலைநிறுத்தம் கடையடைப்பு, கலவரங்கள்! அரசு உடனிறைத் தீர்க்கா விட்டால்..." நிறுத்திய எதிர்க்கட்சி 'சோடா'வைத் தொடர்ந்தார், "நாடு தழுவிய ஊர்த்தால் செய்வோம்!"

— ஷம்சியன் தம்பி

கிரிக்கெட் டெஸ்ட் என்றால் வீட்டிலே நடக்கும் கல்யாணம் போல் தட்புடவான ஏற்பாடுகள் சில இல்லங்களில் நடப்பதுண்டு. இதோ இரு உதாரணங்கள்:

கல்யாணமே கிரிக்கெட் கலையாகும்!

மாம் பலம் மஸ்கிடோஸ் (மேலே)

தியாகராயநகரில் பிரபலமான "மாம் பலம் மஸ்கிடோஸ்" கிரிக்கெட் கிளப் இயங்கும் வீட்டுக்குச் செல்கிறேன். கிளம்ப தலைவரும் பிரபல ஆட்டக்காரருமான சக்கரவர்த்தி என்பதற்கு சக்கன் பெரிதாகச் சிரித்தவாறே பேசத் தொடங்கினார்: "எங்கள் குடும்பத்தில் பதினைந்து நபர்கள். கிரிக்கெட் கிளப்பில் ஆடுவதால் என்னோடு சகோதரர் ஏழுபேருக்கும் எம். வி. ஏ. டிக்கட் உண்டு. குடும்பத்திலுள்ள பெண்கள் நால்வரும் சகோதரர்களின் மகன்கள் மூவரும் நூறு ரூபாய் டிக்கட்டில் செல்வார்கள்.

பதினைந்து பேரும் வீட்டில் பெரிய மீட்டிங் போடுவோம். இது நான்கு மணி நேரமாவது நீடிக்கும். அப்போது ஒவ்வொருவரின் பணியையும், பெண்கள் தயாரிக்க வேண்டிய சமையல் பட்டியலையும் தீர்மானிப்போம். டெஸ்ட் தொடங்க இருக்கும் முந்தையநாள் இரவு மூன்று சகோதரர்கள் சினிமா பார்த்துவிட்டு ஏற்கெனவே நாங்கள் அமைத்துள்ள கூடாரத்துக்கு இரவு ஒரு மணிக்குச் செல்வார்கள். சீட்டாட்டம் ஆடியே அன்றைய இரவைக் கழிப்பார்கள்.

காலை யில் நுழைவு வாசல் நிறக்கப்பட்டவுடன் இரவு தங்கியவர்கள் எங்களுக்காகத் துணிகளை விரித்துக் கொண்டு இடம்போட்டு வைப்பார்கள். காலை நானும் சில சகோதரர்களும் இரவு தங்கியவர்களுக்காகக் காப்பி பலகாரம் எடுத்துச் செல்வோம். எங்களுக்கு மூவர், பெண்களுக்கு இடம் போட 100 ரூபாய் ஸ்டாண்டுக்குச் சென்று காத்திருப்பார்கள்.

சரியாக காலை 9-மணிக்கு பெண்கள் அணியைச் சேர்ந்த என் மனைவியோடு மூன்று மன்விகளும் வருவார்கள். அவர்களுடன் தயிர்சாதம், புனியம்சாதம், வத்தல் வடாம், மோர்மின்காய், சீடைமுறுக்கு போன்ற உணவுவகைகளும் டாக்ஸியில் வந்துசேரும். இந்தியா வென்றால் மாட்ச் முடிந்தவுடன் ஏதாவது திரைப்படத்துக்குச் சென்று ஹோட்டலுக்கும் போவோம்."

பி. எஸ். ஆர் அண்ணுகோ (கீழே)

பி. எஸ். ஆர். என்கிற ராமச்சந்திரன் கூறுகிறார்: "இரவு பால் ரொட்டியை ஆகாரமாகக் கொண்டு வரிசையில் நின்றுகொண்டிருப்போம். டிக்கட் மேல் குறியாக இருக்கும் எங்களுக்குச் சாப்பாடு பற்றிய நிலைவே இருக்காது.

காலை சரியாக எட்டுமணிக்குச் சொர்க்க வாசல் நிறக்கப்படும். வேகமாக இடம்போட உள்ளே செல்வோம். எங்கள் அணிக்கு பி. எஸ். ஆர். அண்ணுகோ என்றுபெயர்.

இடலி, தயிர்சாதம், தேங்காய் சாதம், புனியோதரையோடு வறுவல் மணக்க டப்பாக்களோடு மனைவிமார்கள் ஒன்பது மணிக்கு வருவார்கள். சாப்பாட்டை மனத்தில் வைத்துக் கொண்டே வரும் நண்பர் பட்டாளத்துக்கும் இதில் பங்கு உண்டு. விளைவு எங்களில் பலருக்குப் பட்டினியும் உண்டு. செஞ்சுரி போடுவாரா மாட்டாரா, இந்த ஒவரில் விக்கெட் விழுமா விழாதா என்றெல்லாம் பந்தயம் வைப்போம். தேநீர் இடைவேளையில் பந்தயத்தில் தோற்பவர் சாக்கோ பார் ஐஸ்கிரீம் வாங்கித்தர வேண்டும். இதைத் தவிர அவர், அணியில் எல்லோருக்கும் பாப் கார்ன் வாங்கித் தரவும் வேண்டும். அந்த நிலையில் அவர் முகத்தைப் பார்க்க வேண்டுமே, உலகிலே உள்ள அனைத்து சோகங்களின் இருப்பிடமாகவே இருப்பார்.

செஞ்சுரி போட்டவருக்கும் சிறந்த பந்து வீச்சாளருக்கும் அணிவிக்க அதிக விலையில் மாலை வாங்கி வருவோம். எங்கள் அணியில் தைரியசாலி எனக் கருதப்படுபவர் ஆட்டக்காரருக்கு மாலை போடுவார். வெற்றியோடு போலீஸ் பிடியில் சிக்காமல் வருபவருக்கு அன்று நல்ல வருமானம் கிடைக்கும். இரவல் வாங்கியபெரிய ஜால்ரா எடுத்துச் செல்வோம். ரேடியோவில், ஒலிபரப்பப்படும் பாடல்களுக்கு நடனம் ஆடுவோம். 'டென்களை நம்பாதே' 'ஆரியக் கூத்தாடிய தாண்டவக்கோனே' - போன்ற பாடல்கள் ஒலிபரப்பாமல் ஒரே குஷிதான்.

ஆட்டம் முடிந்து வீடு சேர்ந்ததும் ஆட்டக்காரர்கள் செய்த தவறுகளைக் காரசாரமாக விவாதிப்போம். நள்ளிரவைக் கடந்தும் விவாதம் நீடிக்கும். பேட்டி: "ரூம்"

பாப்பாத்தி ^{பு} விமர்சனம்

கிராமப்புற மண்ணிலே பயிர் விளைகிறதோ இல்லையோ இத்திரைப் படத்தில் அமோகமா செக்ஸ் விளைச்சல் ஆகியிருக்கிறது. ஒரு 'சிவப்பு விளக்குக்' காரி தன் உண்மை வாழ்க்கையை அப்பட்டமாகத் தருகிறார்.

தமிழ் நாட்டிலே ஒரு கிராமத்தில் சில பெண்மணிகள் துணிச்சலாக ரவிகையைணிவோம், சம்பிரதாயங்களை உடைத்தெறிவோம் என்று போராட்டம் நடத்தி வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். இது சமீபத்திய செய்தி. இந்தச் சமயத்தில் ரவிகையணியாத பாப்பாத்தி திரையில் தோன்றுகிறார். அதிகமான கல்வி அறிவு இல்லாத பூர்வகுடி மக்களிலும் கூட பெண்கள் பண்பாட்டிலும் நாகரீகத்திலும் முன்னேறி வரும்போது, திரை உலகம் பெண் குலத்தைப் பின்னுக்குத் தள்ளி இழிவு படுத்தப் பார்க்கிறது என்றுதான் அர்த்தம்.

□ "டெர்ரஸில் அமர்ந்து அடிக்கடி 'மைனர்' தேங்காய் சிவிவாசன் பைனா குலரிலே என்ன பார்க்கிறார்? கிரிக்கெட் மாட்சா?"

"கிராமத்திலே கிரிக்கெட் 'மாட்ச' ஏது! கிராமத்து அழகிகளைத்தான் பைனா குலரிலே மைனர் தமக்கு மாட்ச ஆவார்களா என்று பார்க்கிறார். செஞ்சுரி 'ஒல்ட்' மைனர் விளையாட்டுத்தான்! மது, மய்கை, அதிகார தர்பார். 'தேங்காய்' ஒரு கைபார்க்கிறார். அவர் போடுகிற ஆட்டம் நடிப்பு என்ற அளவில் ரசிக்கும்படி உள்ளது."

□ "எப்பவும் கண்ணன் வில்லன் வேஷத்திலே வருவாரு! இதைப் படத்திலே தேங்காயோட காடெடியிலே புகுத்திருக்காரே!"

"பழக்க தோஷம் கம்மா விடாது! கிட்டாவய்யர் கடைசியிலே மைனருக்குச் சரியான 'வில்லன்' ஆகிவிடுவார்! அவர் மகள் மீதே மைனர் 'கை' வைக்கும்போது அவர் பார்த்துக் கொண்டு காடெடியானாகவே இருக்க முடியுமா?"

□ "தமிழ் நாட்டிலே மதுவிலக்கு 'அமுல்' ஆகியிருக்கும் போது இப்படத்தில் வரும் கிராமத்திலே மதுவும் மய்கையும் 'தண்ணி' பட்ட பாடாயிருக்கே!"

"குடி காட்சிகளை எவ்வளவு வேணும் னாலும் காட்டலாம். கடைசியில் குடியினால் குடி கெடும்னு ஒரு காட்சி உணர்த்தினால் போதும். சென்னாரிலே தடுக்க முடியாது! டைரக்டர் சண்முகம் கூட 'பாப்பாத்தி', (ரதி தேவி) உன் வாழ்க்கை படிப்பீனாயாக இருக்கும்னு' படத்திலே சொல்கிறாரே! அப்புறம் என்ன? செக்ஸுமே கெடுதல், குடியும் கெடுதல்னு உணர்த்தியாச்சு இல்லையா? சிவப்பு விளக்குப் பகுதிகளுக்கு அதிக 'ஒளி' யூட்டினால் என்ன! எவ்வளவு ஆபாசமாகப் படம் அமைந்தால் என்ன?"

திரை உலகில் பாப்பாத்தி ஒரு டேன்ஜர் சிக்னல் அல்ல, டேன்ஜரே! பி. எஸ். எம்.

எல்லா தேர்வுகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றது!

ஃபோர்ட் 3600

- இணையில்லா செயல் திறன்
- இணையில்லா நம்பிக்கை
- இணையில்லா சிக்கனம்

எஸ்கார்ட்ஸ் லிமிடெட்

ஃபார்ம் எக்விப்மெண்ட் டிவிஷன்,
18/4 மதுரா ரோடு, ஃபரீதாபாத்

சாஸ் ன அங்கிணை

அழகினை தொழுது அத்னடி பணியோம்

everest/78/MS/172-1m

மலர் தீய இயல்
ஸ்டீட்டி
வாழ்க வளமுடன்,
கலிபோர்னியா, கலிபோர்னியா
பெரிய நகரங்கள்
எழும் வளமுடன்

மயதலால் துணியிலகைகள் - எனறுமுள்ள தீயதீய நாபினை

